

www.libtool.com.cn

غوره نثرونه

ليکوال: ارواښاد استاد گل پاچا الفت

۱۳۷۳

غوره نثرونه

ليکوال ارواڻياد استاد الفت

۱۳۷۳/۱۹۹۴

کتاب
پروپوزیشن
تاریخ شامیر
پنسلور

www.libtool.com.cn

خپروونکي
سازمان مهاجرين مسلمان افغانستان

کمپیوټر ډیزاین : عبدالحی سحر

د چاپ شمیر : زرښوکه

بیه : (25/-)

دناشرسريزه

«غوره نثرونه» دارواښاد استاد گل پاچالفت يوغوره اثر دی چی نه يوازې هغه وخت چی خپريده دپښتو يو غوره او ممتاز اثر وبلکه اوس هم دپښتو په ټولو کتابونو کې يوه غوره او ممتاز اثر دی او دمضمون او محتوی، سبک او اسلوب، وينا او معنی له مخې نوښتونه او ابتکارونه لري.

استاد په خپل خواجه نثر کېنې دشعرخوند او باريکي ورکړې، خپل فلسفي افکار يې له خپل محيط او ټولنې څخه اخيستي او عادي مطالب يې دخپل عام فهم منطق په استناد او اتکا دومره عالي او پند آموز کړي چې هر چاته نوی بصيرت ورکوي اودخپلی شاوخوا پيښو او خپروته يی متوجه کوي.

ددې ژورو فلسفي مطالبو داداله پاره له داسې خوږې وينا او ژبې نه کار اخلي چې دمقناطيس غونډې لوستونکی ورجذبوي او دشعر او افسانې غونډې خوند ترې اخلي حتی ځينې پارچې يې دلنډې قيصې خوبي او کره وړه لري.

دغوره نشر ونوښکلی اوروان سبک همغه وخت چې استاد پیل
کړد پښتو گڼو لیکوالو تعقیب کړ او ډیر پیروان یې وموندل، ده هم
دهمدي هدف له پاره داسېک را ایستلی او د پښتو لیکلوداخوزه لاره یې ټاکلې ده.
د مهاجرین مسلمان افغانستان سازمان دهمدي له پاره داسېکلی کتاب
تکثیروي اوله درنو خوانانونه هیله لري چې داخوږ سبک وپالي او
پښتو همداسې خوزه او جذابه ولیکي او هم دارواښاد استاد الفت له
پخوتعمیري او تبصیري افکارونه خوند اوښد واخلي.

په مینه

سازمان مهاجرین مسلمان افغانستان

فهرست

عنوان	مخ	عنوان	مخ
سرليک	۱	خاني لاره	۴۱
د پردې خبرې	۵	يوازي	۴۲
بڼه حاکم	۶	فاتح	۴۳
لاروی	۷	لباس	۴۴
ژوند	۸	خيرات	۵۰
نوی نسل	۹	دزيارت ډيوې	۵۱
لوی اووړوکی	۱۰	دمزارلوحه	۵۲
دشاعر تحفه	۱۲	لياقت	۵۲
عقل	۱۳	کوچنيان	۵۸
خدمتگار	۱۴	جلې برجونه	۶۱
عقل پوهه او هوښياري	۱۷	حقيقت	۶۳
احمق څوک دی؟	۲۴	لویه خدايه	۶۶
نوی درس	۲۹	ماشومان	۶۸
دېر کاله	۳۱	شعراو ادب	۶۹
قوي اوضعیف	۳۴	دادب راز	۷۴
بڼه مکنه	۳۷	نوي کال	۷۷
داختړنه وړخ	۳۹	زما د لاس نیا لکبه!	۸۰

عنوان	مخ	عنوان	مخ
-------	----	-------	----

www.libtool.com.cn

د فکر پالونکی	۸۲	دخان واده	۱۱۸
د ژوند نغمه	۸۳	غم او خوشحالي	۱۲۰
نوی فکر	۸۵	اخلاقي اساس	۱۲۴
زور فکر	۸۷	بڼه اوید	۱۲۶
ناداني او ناداري	۸۸	پخوانۍ ډيوې	۱۲۹
سيند	۹۰	انتخاب	۱۳۲
عقيده	۹۳	د عقل برخه په ژوندانه کېښي	۱۳۷
عمل	۹۳	حسابي خبرې	۱۳۹
عبادت او دعا	۹۴	شعراو فلسفه	۱۴۰
بې زړه	۹۵	ولاړې اوبه	۱۴۰
ملك او ملا	۹۷	الفت	۱۴۶
شاعر	۹۹		
سبا	۱۰۰		
د پسرلي گله	۱۰۲	★	★
درمي خاوند	۱۰۴	★	★
بي گناه بندي	۱۰۵	★	
نظر لالا	۱۰۷		
جبراو اختيار	۱۱۲		

سور لياك

خه د پاسه شل کاله کيږي چې زه د خه ليکلو او فکر کولو په رنځ
اخته يم. همدغه شغل زه له خپلو اوږدپوښه بيل کړم او په گوښه خای
کښې يې له خلکونه لرې کښينولم ډيرې شپې يې راباندې په وينه
تيرې کړې او ډيرې ورځې يې له دوستانو او ملگرونه بيل وساتلم.
په دغه موده کښې ماله خپلو بچيو او دکاله له خلکو سره
ډير لږ وځنډل او هر چاته يې مينې غوندې ښکاره شوم ، کله سبانه تر ماښامه
خای په خای کښيناستم چې د خه ليکلو په فکر کښې رانه مونځونه هم
قضا شوه مگر هيڅ می ونشو ليکلی کله به نيمه شپه لکه سودايي له
خوبه راپاڅيدم اوداسمان ستور وروته به مې حيران حيران کتل ، يو وخت به
مې څوکړښې وليکلې بيا به مې هغه څيرې کړې بل وخت به مې خپل
څيری کاغذونه راغونډ کړه او يوه کلمه به مې له بلې سره نښلوله .

ډير ځله راته خپل فکر او خيال ډيرښه ښکاره شوی او کله کله مې خپلو لیکنوته په ډير حقارت کتلي دي او له ځانه مې زړه تور شويدي .

ډيرې ورځې دکور اوکلي له خلکونه پټ شوی يم او چيرته لرې دغره په لمن کښې په کومه هديره کښې ناست يم يامې دسيندپه غاړه يوازي وړخ تيره کړې او يو ازيتوب مې ډير لوی نعمت گڼلی دی .

په دغسی مختلفواحوالو کښې مې کله شعر اوکله نثر ليکلی چې زما روحي او فکري اغيزې پکښې څرگندې دي .

د دې کتاب پاڼې زما د ډيرې مودې دخطراتو يوه برخه ده چې زما په نظر کښې ادبي قيمت لري او زه يې خپل غوره نثرونه گڼم .

زما په مقالو کښې ځينې نورې مقالې هم شته چې دلته يې چاپول مناسب وومگر اوس لاس ته رانغلې او دا انتخاب نيمگړی غوندې شو .

دا پاڼې چې تاسې لولې په ليکلو کښې يې ډير زيارايستل شوی چې لوستونکوته پوره نه معلوميزي .

لکه چې يو کور خوځله جوړ اووران شي دامضامين هم خوځله يو راز او بل راز شويدي چې دترکيب اوتأليف په لحاظ يې مختلف صورتونه پيدا کړي او کيدی شي چې ځينې به يې له اوسنی حاله ښه هم وو .

دلیکلو فن ډيرې جگر خونۍ لري اوډير ځله داسې کيږي چې يو نيکوال يوه شپه په وښه سبا کړي او يوه جمله پيدا کړي يا يوه ليکه هم ونشي ليکلی .

ديوه خيال يا فکر پيدا کول اوبيايې په ښه ډول بيا نول هغه گران کاردی چې نوروته يې گرانوالی او دروندوالی نه معلوميزي . په همدغه

سبب یوه شاعر بایکوال ته نه بنایي چې دخپلو آثارو قیمت له چانه وغواړي یا ورته څه قیمت وټاکي .

زه هم په دغه ټکي پوه شوی يم اوله هېچانه پرې هېڅ نه غواړم .
 ډیره ښه ده چې زه اوس د پخوا په شان نه يم او خپلو افکارو ته په هغه قیمت نه يم قایل لکه چې پخوا وم .

یو وخت ما په ځان ډیره ښه عقیده درلوده او خپل فکر مې ډیر مبارک گانې هغه وخت به چې ماهر څه ولیکل هغه به راته په یقین سره ډیر ښه ښکاریده او ډیره ښکلا به مې په کېنې لیدله مگر اوس هغه د یقین سرمایه په شک بدله شوه او پخپل فکر او نظر راته بد گمانې پیدا شوه .
 زه به اوس ډیر خوښ يم که داپانې لکه د تمباکو پانې د چاد فکر صحت ته زیان ونه رسوي او څه زهرې کېنې کله نه وي .

هر څه چې وي او هر څنگه چې وي مگر له ماسره بده اراده نه ده موجوده او په بدنیت دغه کار نه کوم .

د افکرونه ښه وي او که بدمگر د بیان او اظهار طرزې بدنې دی او د ښه نشر ښیگنې په کېنې شته که نور څه نه وي نو د عبارت په لحاظ دا کتاب دیوه ادبي متن په حیث یوه ساده انشاء بللی شو چې له نوو لیکوالو او پښتو لوستونکو سره کومک کوي .

په دغه وخت کېنې د غسې کتابونو ته ضرورت موجود دی او دغه ضرورت ماته هغه وخت پوره څرگند شو چې زه د حقوق په پوهنځي او د ادبیاتو په پوهنځي کېنې د پښتو استاد شوم او دادوه کاله د پښتو درس راپه غاړه شو .

پدې انشاء کېنې که زه یو څه ښکلیتوب وینم هغه ساده گي او اسانې

ده چې په لفظ او معنی کښې يې ډیر لحاظ ساتل شويدي اودا اساني په
 ډيرو مشکلاتو لاس ته راغله . .

په دې انشاء کښې که د فکر او معنی څه بنایست شته هغه په ساده-
 گۍ کښې پټ دی او څه ایغ نیغ حسن پکښې څوک نشي لیدی.
 که دا نشر وراج ومومي او ځینې نوي لیکوال دغه سبک غوره کاندې
 مابه دخپل زیار اوزحمت ډیر ښه اجر موندلی وي اوخوښ به یم چې د
 پښتو نثر ته می یوڅه خدمت وکړی شو .

گل پاچا الفت

د پښتو ټولنې رئیس

د پردې خبرې

ترڅو چې دښځو مخونه پټ وي خبرې به هم په پرده کښې وي ځکه چې په پښتو کښې خبره هم مونږ ده .

یواځې خبره لاس ته چې ژبه وينا ، معنا ، خطا به ، مقاله هم دتأنيث علامې لري .

هغه وينا چې ابتکار پکښې وي د ادب پردې ته لادير ضرورت لري تاسې زما خبرو ته لږ غوندې باریک شئ !
د ادب اوسیاست خبره ډیره باریکه ده .

زه په ډیره نړۍ اوباریکه لار لارم ، خدای ې وکړي چې ډیر باریک بین خلک په دغه لار راشي او په ځیر ځیر وگوري .

ماوښان نه دي بارکړي زما قافله دمچيوده چې دگلونوله پانونه په هوا څه راوړي او غسل جوړوي .

له دې قافلې سره دسباوږموخو شپويي بارکړیده چې څوک یې په سترگو نه ويني مگر حساس دماغونه یې احساس کولی شي .

هو! زما کار له احساس سره دی زما خریدار باید ډیر حساس وي یا ډیر حساس شي .

بڼه حاکم

www.libpk.com.cn

هغه چې نه نفس لري نه نفسي خواهشات .
 نه يې په زړه کښې دارشته نه طمع
 نه له موقوفۍ ويربزي نه دترفيع پروالري .
 نه رشوت اخلي نه تنخواه .
 نه له چاسره عناد لري نه د چامراعات کوي .
 نه دچامخ گوري نه د چاڅت .
 نه زورورپيژني نه غريب .
 نه يې څوک خپل دي اونه پردي .
 نه سفارش مني نه قلق اوري .
 نه چاته خاندي نه چاته وچولي تريوي .
 پوهيږي داحاکم څوک دی ؟
 هو! قانون او عدالت .

* * * *

**

*

موز دخپلو کورونوله څنگه په دیره کښې ناست وو.
 له پاسه یو لاروی راغی دونې ډډته یې ډډه ولگوله ، له ملاته یې
 ډوډۍ پرانیستله اوله څه شي سره یې په خوند خوند خوړله .
 موز وزي تزي ووهغه ځان موږ کړ اویځې اوبه یې وڅښلې .
 موږرو ژه وو ، هغه بوزه وځکه چې په مسافر ویاندی روژې نشته .
 لاروي وویل : ماته دخوړلو اجازه شته او تاسوته نشته.
 ماته خدای خواږه او اوبه روا کړیدی په تاسوې ایسارکړیدی.
 دا دخدای قانون دی ، ددې قانون په رمزاومعنی پوهیدل په کار دي.
 دخدای کارونه یې حکمه نه دي تاسې ددغه عملي تعلیم په اصلي
 معنی ښه فکروکړئ!

تاسې ولې وزی یاست اوږه ولې موږیم ؟
 زه په کار او مقصد پسې روان یم او تاسې ځای په ځای پراته یاست.
 ستاسوحرکت لنډ دی ځکه یې وزي کړئ.
 تاسې دخدای قانون منلی دی مگرپوه شوي پرې نه یاست .
 زه راوگرزیدم چې تاسې په دغه راز پوه کړم اوله لوږې نجات
 ومومی .

پاڅیزې روان شي اولرې ځای په نظرکښې ونیسئ .
 لوږه او تنده په توقف اوسکون کښې ده په حرکت کښې نشته .

ژوند

www.libtool.com.cn

د یوې چینې اوبه دي، څوک یې د زروپه جام کښې څښي، څوک یې د خاوروپه کنډولي کښې .

هغه چې نه دالري نه هغه په لپه کښې یې را اخلي .
په اوبو کښې هیڅ فرق نشته فرق په لوبو کښې دی .
د شاه او گدافرق په لوبو کښې .

داوبوپه خوند هغه څوک ښه پوهیږي چې ډیر تږی وي .
هغه لاروی چې له بیدیانه سترې ستومانه راځي اوتنده یې ډیره زیاته ده دا اوبه ډیر خوند ورکوي .

هغه دهقان چې په سره غرمه کښې یوې کوي اوخولې پرې راماتې دي دا اوبه دهغه د پاره ډیر لوی نعمت دی .

یوشپون چې له غره نه تږی را کوزیږي اوبه چینې باندې خوله ږدي داوبوپه خوند ډیر ښه پوهیږي .

یوبل سړی چې یخ سیوری ته په ارامه چوکۍ ناست دی، ښایسته صراحی یې له څنگه ایښي ده اوبه ښوکیلاسونو کښې اوبه څښي له اوبونه هغه خوند نشي اخستلی .

هو! ده دلار ویاو شپږو تنده نه ده لیدلې .
په سره او ټکنده غرمه کښې یې لونه دی کړی ځکه هغه تلوسه په ده کښې نشي پیدا کیدای .

چا چې لوبه اوتنده نه ده لیدلې هغه دخوړواو اوبوپوره خوند هم نه دی لیدلی اودژوند په کیف نه دي پوه شوي .

نوی نسل

له زمکې نه بخارپورته شو.
 له بخارنه وریخ پیدا شوه
 له وریخې نه باران ووریده .
 له بارانه د پسرلي گلونه پیدا شوه .
 له گلونونه خوشبویی پیدا شوه.
 وگورئ موراولوریا پلار اوزوی خومره فرق لري ؟
 هغه تفاوت چې دباران اوگلونو یادحکمې او بوټوترمینح وینی دیوه
 او بل نسل تفاوت همدغو مړه دی.
 که اولادونه میندوغوندي وای له غرونوڅخه به لعلونه نه پیدا کیده
 له دریا بونوڅخه به مرغلې نه راوتلې.
 له آبشارنه به بریښنا نه راتله.
 دړندواولادونه به ړانده و و .
 له کهنه به کانه زبیدل.
 اوس پوه شوی ! چې نوی نسل او زوړ نسل یورنگه نه وي.
 که څوک خپل زلي زوی ته زړه بوډی په نکاح اخلي یا خپله پیغله
 لوراتیا کلن بوډاته ورکوي ښه نه کوي.
 زړه تربیه او نوی نسل همدغسی وگنې.

لوی او وړوکی

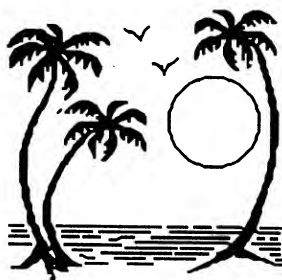
www.libtool.com.cn

په شفتالو کښې زړی دی په زړي کښې د شفتالوونه ولاړه ده .
دغنم په وړو کښې دانې شته په دانو کښې همدغسې وزي شته .
په چرکه کښې هکې ده په هکې کښې چرکه ده .
دغه یوه دانه پندانه چې ګورې تیل او پلته دواړه لري او په حقیقت
کښې بله دیوه ده مګر ستاسترګې دغه رڼانه ویني .
ته خبرنه یې چې په یوه دانه او په یوه څاڅکي کښې عالمونه پراته دي .
ته پخپله هم دغنم په دانه کښې ویده وې بیا دې په یوه څاڅکي
اوبوکښې لامبو وهله ، نن په لویه بیړۍ کښې ناست یې او په لویو
دربابونو کښې ګرځې .
څه شی چې ته وړو کی ګڼې هغه هم لوی دی یا هغه چې تاته لوی
ښکاري هغه هم کوچنی او وړوکی دی .
ته ونه لویه ګڼې هغه په یوه زړي کې ده .
تاته زړی وړو کی معلوم یزي په هغه کښې غټه ونه ځای شویده .
دغه غټه هندواڼه چې ګورې کال ته نه پاته کیزي او عمر یې ډیر لنډ
دی ، دغه دهندواڼې کوچنی زړی تاته هرکال تازه هندواڼې درکوي .

د زېري قيمت له هندوانې نه لږنه دی.

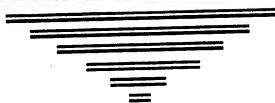
که زېری وړک شو هندوانه ورگيږي .
www.libtool.com.cn

نوراشه ! هيڅ شی وړوکی او کوچنی مه کڼه ککه چې دلته غټ
او کوچنی لوی او وړوکی نشته، ټول برابري يوازې خدای لوی دی اوس.
دنن ورځې ديموکراسي له همدغسې ژورې کتنې څخه پيدا شوه او
د ډير دقت نتيجه ده.

www.libtool.com.cn

دشاعر تحفه

زه چې ورغلم هغه په کوټنۍ کېنې ناست و سربې په گريوانه کېنې
بنکته کړې و فکري عبادت يې کاوه .

کله چې هغه سر راپورته کړ او په مايې نظر ولویده ماخپله تحفه يو
د پرانکې پوستکۍ او يو غزنيچۍ پوستين دهغه په مخ کېنې کېښودده.
هغه وويل : دا يو د ظالم پوتکۍ دی حکه له پښولاندې لوبيزي،
دابل دضعيفانو له پوستکونه جوړدی او په غاړې پورې تعلق نيسي.

دشاعر تحفه بايد همدغسې وي او همدغه معنی ولري.
دی بايد دا دوه منظري همدغه رازوښي او خلك په دغه رمزښه پوه
کړي.

په دغو خبرو زه له خوبه راوښم شوم او په خوب کېنې دخپل خوب
په تعبير پوهیدلی وم.

خدمتگار

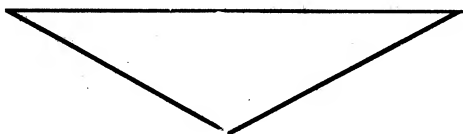
هلته يو ړوندې لارې روان ؤ هغه په سمه لاره برابر كړمگر ړوند پوه نشو چې زما رهبر څوك دى.

يوبل په خوازه خوب ویده ؤ په خواکښې يې يوه منگري سر را اوچت کړهغه په بېره وواژه اوویده هماغسې ناخبره پاته شو.

دشپې په مسجد کښې ناروغه مسافرزگيروي کول هغه يې په خدمت کښې شپه سباکړه، مسافرسباوون خواته مړشواوځپل زړه سواندى خدمتگار يې ونه پيژانده .

هغه په لاره روان ؤ يوماشوم ته يې يومتى ميوه ورکړه يوه تېزي ته يې په بيدياکښې اوبه ورکړې، له يوه وزي سره يې خپله دودى نيمه کړه مگر يوه هم ونه پيژانده چې دى څوك دى .

له دې لويې لارې نه هغه ديراغزي اوگاني لري کړه مگر څوك چې سباته پدې لاره راځي دهغه له خدمت څخه نه خبر يزي او هغه نه پيژني . په رښتيا چه موزخپل خدمتگاران نه پيژنواوباداران ديربڼه پيژنو .

عقل

ډير لږ خلق دي چې كله كله يونيم كارد عقل په خوښه كوي.

نور ټول كارونه د مينې او محبت د پاره د حسد او عناد د پاره ، د حرص او هوس د پاره وي ، يا د كوم زورور په امر او نادانۍ په فرمان اجرا كېږي .
سره له دې چې د عقل برخه په ژوندانه كېنې ډيره لږه ده بيا هم هر څوك د عقل ستاينه كوي او د عقل د بنمن هم عقل ښه گڼي او بې عقلي نه خوښوي .

ښايي چې عقل په همدغه سبب د هر چا خوښ وي چې د چاپه كار كېنې كارنه لري او د زورورو خوي پكېنې نشته .
عقل زموږ تابع دی او زموږ زړه ته گوري هغسې مشوره راکوي ځكه يې ستا يو اوصفت يې کوو .

که عقل په موزياندي حاکم وای او اقتدار يې درلودای موزيه ترينه ډير سرتېکاوه او بد به مو گانه ځکه چې تراوسه موز له يوه حاکم نه هم په زړه كېنې ډير خوښ نه يو او ډير ښه حاکم هم ډير خلك له ځانه خوابدي كړيدي .

په رښتيا چې عقل غوندې بې ضرره شی نشته .

عقل هر كله زموږ خيراوگته راښيي او عقل د همدغه شي نوم دی .
که موز د عقل يوه خبره هم ونه منو بيا هم عقل رانه نه ځي او بد راسره نه کوي .

که موز په ناکاره کار پسې په بده لاره روان شو عقل راسره ملگری

دی اوڅومره چې کیدی شي له خطر نه موساتي.
 ډیرې غلاگانې د عقل په مرسته کبزي که څه هم غلاته په بڼه نظرنه
 گوري او غلابې نه ده خوښه .

هغه شیطاني چلونه چې انسان کشف کړيدي اوشيطان هم ورته
 حیران دی دساده گانو او احمقانو کارنه دی.

فرب او تګي سره له دې چې سم او صحیح عقل ورته بد گوري
 بیا هم د هوشیاری بد عملة اولاددی اودید سړي له عقل څخه دغه رازید
 اولاد پیدا کبزي، همدغسې عقل یوه غله ته هم د تینستې لاره ښيي هم
 یې ماړه کاله ته بیایي او که حاکم و نیوه د ځان دخلاصولو چلونه هم
 وربښي.

که سړی هرڅومره گنهگار و عقل ورته د نجات لاره لټوي اوله
 همدردی نه لاس نه اخلي په رښتیا چې دومره مهربانه ملگری بل نشته.
 هغه وخت چې څوک عقل له ځانه شري او په عقل هجوم وروړي
 باده او پیا له دی په لاس کښې ورکوي اودمخه ورته لایوداسې ځای پیدا
 کاندې چې ډیر رسوانشي اومحتسب یې گریوان ته لاس وانچوي.
 د عقل خوی او خصلت په هیچا کښې نشته، په زړه کښې حسد او
 عناد نه لري لکه ماشوم مروړ کبزي نه ، ظلم اوناړوایي نه ده خوښه مگر له
 ظالم سره د ښمني هم نه کوي.

فسق او فجور ورته بد معلومیزې خودزاهد په شان له فاسق اوفاجر نه
 نه تښتي.

هرچاته دخیر خواه په نظر گوري او دانسان په مجبوریت ډیرښه

خبردی.

عقل په دې خبره ډیر زور اچولی دی چې انسان پخپلو کړو کښې پوره آزادي او اختیار نه لري اود مجبورت جبهه یې ډیره غایبه ده .

هو! عقل دا غواړي چې دانسان له ضعف اوناتوانۍ نه یو داسې قوي دلیل جوړ کړي چې دهغه بل جهان له ملامتۍ نه یې هم خلاص کاندې . عقل په دې پوهیږي چې انسان دخپلو غرایزو او احساساتو تابع دی او منطق هرکله دخپلو اغراضو د پاره استعمالوي .

د انسان له منطقي تعریف څخه هم دامعلومیږي چې دی اول حیوان اویا عاقل دی، یعنې دده نطق او عقل د حیوانیت تابع دی او حیواني غرایز پکښې د اولیت حق لري .

دایومنلی حقیقت دی چې عقل زموږ تابع دی موزد عقل تابع نه یو، عقل زموږ د پاره پیدا شوی موزد عقل د پاره نه یو پیدا . که موږ په عقل باندې د لیونویاد ماشومانو کار کووکوي یې اوزموږ له امر نه غاړه نه غړوي .

که زه اوتۀ دوستان یوزما اوستاعقل هم دوستي کوي . که موږ غلیمان شو، زموږ عقلو نه یوله بل سره دښمني کوي او په جگړه اخته کیږي .

ښۀ عقل هماغه دی چې د مینې او محبت په غیز کښې وده وکړي اود ښو عواطفو او احساساتو په لمن کښې وروزل شي .

عقل داخلاقتو تابع دی . که اخلاق ښۀ ووعقل هم ښۀ کیږي که اخلاق بدو، عقل هم په بده لار روانیږي او بده لاره ښیي .

www.libtool.com.cn

زه چې وړو کی وم اگرکه اوس هم لوی نه یم له هرچانه به مې اوریدل:
فلانی بې عقله دی په څه نه پوهیږي ، د عقل په پوله هم نه دی
تیرشوی اوددوه خرواورشې نشي بیلولی مگر یو یوه چیرته داسې هم
پیدا کیده چې خلکو به ورته پوه او هوښیارو بلې. زه همدغه وخت په دې
خبره پوه شوم چې پوهان او هوښیاران په دنیا کې ډیر لږ دي اوناپوهان
ډیر زیات دي.

کله چې زه په سبق کېناستم ماته یې وویل:
سبق ووايه چې پوه او هوښیار سړی درنه جوړشي .
دا خبره په ما باندې ښه ولگیده او پوه شوم چې پوه او هوښیار یې
خوښه ده .

هغه وخت زه هوښیار نه وم مگر هوښیاري مې ښه گڼله اوناپوهي
راته بده ښکاریده.

نه پوهیږم چې دغه تمیز ماله کومه کړی او یوې عقل څنگه پوهیدی
شي چې عقل ښه دی او بې عقلي ښه نه ده . خو اوس پوه شوم چې
ماشومانو ته که څوک هرڅه هر رنگه وښی هماغسې یې گڼي اوله ځانه څه
فکر نشي کولی.

ماشومان لا پریزده چې د زیروځوانان هم دغه شان دي او لوی لوی
سړي دیوه اویل په خبرو تیروي.

ما هغه وخت د ملا صاحب سوکانوته د همدې د پاره سرونپوه چې پوه او هوښيارشم .

www.libtool.com.cn

هو! د پوهې او هوښيارۍ خای سراود ماغ و، مگر پوهه د ملا صاحب په لاس کښې وه اوله هر چا سره نه وه .

ماته هوښياري حکه بڼه ښکاریده چې ډیره لږه وه اوله لږو خلکو سره وه .

هرڅه چې لږوي قیمت یې ډیروي او خلک یې ارماند کوي، هرڅوک هغه څه غواړي چې نه یې لري.

که زه پوه او هوښيار وای په پوهې او هوښيارۍ پسې به نه گرځېدم. ډیر خلک ډیر وشیانوته دناپوهۍ په سبب هڅه کوي او ډیر کارونه له ناپوهۍ ولاړېږي.

زه هم نه پوهېدم چې پوهه مې غوښتله .
هرڅه چې وواوهرڅنگه چې وو ما په لیک اولوست کښې دانايي لټوله اوسبق مې وایه چې یوه ورځ مې درحمان بابا په کتاب کښې ولوستل :
دا دنیا په احمقانوده ودانه

دانانه که په دنیا باندې غرض

مگر چې شاوخوا مې بڼه وکتل په رښتیا چې دکلي خان به ټوله ورځ په ډیره کښې یخ سیوري ته پروت و او هیڅ به یې نه کول، دهقانانو اومزدورانوبه په سره غرمه کښې یوې، لوونه اوغوبلونه کول، زحمت او خواري به د دوي وه کټه به دخان کورته راتله .

زه دغه وخت دعقل او هوښيارۍ په کرامت او برکت نورهم پوه شوم اویاورمې راغی چې زموږ په کلي کښې یوازې خان صاحب هوښيار دی

چې هيڅ نه کوي او نور ټول بې عقله اوناپوهه دي چې ددنيا کارونه
www.libtool.com.cn
 کوي.

دده د پوهې او هوښياري يوبل دليل هم له ماسره وو.
 هغه داچې دی به په ژمي پيتاوي ته کښيناسته اوپه اوږي کښې
 يخ سيوري ته .

هغه نور به په سره اوږي کښې سره لمر ته ولاړوو، او کار به يې کاوه.

ما به په جومات کښې په زوره زوره ويل :

دا دنيا په احمقانونه ودانه

دانانه کاپه دنيا باندې غرض

خوهغوی په دې خبره نه پوهيدل اوزما چيغې عبث وې .

ډيره موده وروسته زه له کلي کوره راووتم ښار ته راغلم په دفتر

کښې ميرزا شوم دميرزا يانوله څنگه کښيناستم په چپراسيانوبه مې
 حکمونه کول اوپه هر کار پسې به مې لېزل.

دلته هم هماغه قانون جاري ؤاو درحمان باباخبره راته دکاني کرښه

ښکاره شوه.

چپراسيان به ټوله ورځ په سره ژمي اوپه واو روکښې دايره په دايره

گرځيدل مکتوبونه به يې رسول موزيه په توده کوټه کښې ناست
 وومکتوبونه به مولیکل .

زمومدير صاحب به نورڅه نه کول يوازې دستخط به يې کاوه يعنې

زموز کار به دده په نامه ختميده که د دستخط پر حای مهر لگول رواج

واى دا کړ به هم کاتبانو کړې ؤمگر نه پوهېږم چې مديران ولې مهورونه نه

جوړوي .

که یو کاتب خپل کار دمدیر په نامه ختم کړي اودی پخپله دهغه مهر دمکتوب په آخر کښې ولکوي دا کار اخلاقاً ښه دی ځکه چې دا ښار اوفا کارۍ معنی لري که څوک پردی کار پخپل نامه ختموي ښه نه معلومېږي .

له چپراسیانونه زمونږ کارلږ او آسانه و اوله مونږ نه دمدیر صاحب کار سپک و رئیس صاحب چې عقل عالم و هغه بیخي کارنه کاوه او کله کله به دیوه ساعت له مخې ریاست ته راغی ځینې ورځې خوبه یې خپل مبارک نوم هم په کوم مکتوب یاد حاضرۍ په کتاب کښې نه لیکه چې دکار نحوست دده په نامه پرېنوزي او هوښیاری ته زیان ونه رسېږي .

زمونږ مکتوبونه ځینې داسې وچې چپراسي ته به مو ورکول چې په مدیر یې امضاء کړي ځینې به مونږ پخپله رئیس صاحب ته دامضاء د پاره وړل .

درئیس صاحب حضور ته چپراسي مکتوبونه نشو وړلی ځکه چې د ادب تقاضا دانه وه چې یو څوارچپراسي په څواره جامه کښې دیوه لوی سړي په حضور کښې ودرېږي که څه هم دخدای حضور ته په لمانځه درېږي .

هو! د دربار په آدابو هر څوک نه پوهېږي او دریاري پوهه له هرچا سره نشته هلته موقع شناسي له هرکارنه زیات قیمت لري او دنزاکت مراعات ډیر په کار دی .

په رمزاو اشاره پوهیدل، مزاج پیژندل، دبل په خوښه خبرې کول، دبل په نظر هرڅه لیدل ډیر لیاقت او مهارت غواړي .

هرڅوک نشي کولی چې له ځانه به هیڅ فکر او هیڅ عقیده نه لري

مگر دېل هر فکر او هره نظریه به دار سطر په منطق ثابتوي .

پخپلو اوزوباندې هر څوک دېل پېټی وړلی شي مگر له زړه نه دنورویابو جوړول آسانه کار نه دی.

تاسې دربار یانوته په عادي نظرمه گورئ دومره باریک بین خلک بل چیرته نشته، د دوی ډیر لږ کار دپوهې او هوښیاری له برکته دنوروله ډیرو درنوکارونونه دروند خپړي.

ددوي مثقال اودنورو خروار برابر نه دي که دنورود فعالیت دوی او گردونه آسمان ته ورسېزي اودوي محضې دچادبوټونو گرد پاک کړي د دوي دکار قیمت زیات دی اوله هغوی نه یې تنخواه ډله ده .

دوي په جنگونو او جگړو کې دسربازی میدان ته نه حاضرېزي، په فابریکو او کارخانوکې کارونه نه کوي، لوږې ژورې نه ااروي، معدنونه نه سوري کوي مگر ګټه یې له نورو نه زیاته ده او په لوږ مقام کې خای لري.

د دوي کار دومره باریک دی چې هر چاته نه معلومېزي مگر لیاقت یې معلوم دی او په هوښیاری کې یې څه شک او شبه نشته. څومره چې پوهه او هوښیاري زیاتېزي هغو مړه فعالیت اود کار ستوماني کمیږي .

نه گورئ چې ماشومان له لویو اودرنو خلکو نه ډیر حرکت کوي داباشي ولاړوي اومزدوران تيزي چلوي .

مشران له خایه نه بنوري او کشران په مخکېنې منډې وهي که لرې نه گورئ هادخپل لاس ساعت ته وگورئ ثانیه گرد چې وړوکی دی څومره ژر ژر گرځي دقیقه گرد چې لوی دی ورو روان دی .

کوچنی موټر ډیر گړندی ځي اولویه لاری هغسې نشي تللی.
 اوس پوه شوی چې لویوالی او دروندوالی همدارنگه عقل او پوهه
 فعالیت کموي او منډې رامنډې دې عقلو کار دی.
 هوښیاران کارنه کوي فکر کوي او چرت وهي ناپوهان جبل وهي او
 غرونه سوري کوي.

د دنیا آبادي اووداني په کار اوفعالیت پورې تعلق لري او عقل
 یا هوښیاري سرې ستومانی او زحمت ته نه ورکوي.
 یومیرزا هیڅکله پخپل کار کښې دیوه جوالي غوندې نه دی سترې
 شوی (عقل نیست جان در عذاب) همدغه معنی لري او رحمان بابا
 دهمدې لامله وایي چې دنیا په احمقانوودانه ده اودانا د دنیا په کارڅه
 غرض نه لري .

تاسې له هوښیارانو او پوهانو ډیر کارمه غواړئ دوي پرېزدي چې
 فکر وکړي او بې کاره بې زیاره گټه خپل کاله ته راوړي.
 هوښیاري او پوهه همدغه ده چې کارېې لږ او گټه یې ډیره وي یاپه
 بل عبارت هیڅ نه کوي اوهرڅه د ده وي.

دنوروله زیاراوکارڅخه گټه اخستل ،بل غولول اوځانته گټه اړول
 پوهه او هوښیاري ده .

دا دپوهې او هوښیاري برکت دی چې ډیرلږ خلک یې هغه چې دنن
 ورځې په اصطلاح په اقلیت کښې دي اولږه کي ورته ویل کېږي د ډیرو
 خلکوله سترتیاو ستومانی نه ډیره زیاته استفاده کوي.

که تاسې د هروطن دناز او نعمت خاوندان او شتمن وگورئ دوي
 ډیرلږ دي مگر ډیرزیات خلک د دوي دگټې د پاره استعمالېږي یعنې د

دوي سمسورين د نوروپه خولووډه کوي او د دوي راحت دنورو دزحمت
نتيجه ده .

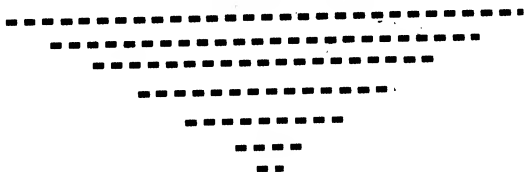
داده هغه پوهه او هوښياري چې ماپه ليک اولوست کښې لټوله او
زه يې له کاره وايستم.

هوا!

پوهه او هوښياري سپړی له کاره باسي دکارخلک نوردي پوهان او
هوښياران نه دي .

دخيرخلک هماغه دي چې نوروته يې خيررسيزي پوهان او هوښياران
خأنته خيررسوي او خپل خيرلټوي .

دهمدې لامله وايي چې دجنت اکثره خلک ساده گان دي اودنيا هم
په ساده گانو او احمقانودانه ده .

احمق خوک دی ؟

هغه چې د دنیا په سوداویان نه پوهیږي او دگتې په خای تاوان کوي خلك ورته احمق بې عقل او ساده وایي.

دا درې نومونه لکه دیوه سړي مختلف عکسونه چې په بیلوبیلو کمرو او مختلفو احوالو کې بیلو عکاسانو اخستي وي په عین اتفاق کېنې اختلاف هم لري او په یووالي کېنې یې یوڅه بیلوالی معلومیږي .
که څوک کوم بې عقل سړی سپکوي احمق ورته وایي او که یې ستایي نوساده یې بولي.

دوینا اوبیان سحر دالفاظو په همدغسې فربب کېنې پټ دی.
په کتابونو کې راغلي دي چې پخوا به یې ټوکیانوته احمقان ویلې او ددربار احمقان به هماغه کسان وو چې پخپلو خبرو به یې خلك خندول او په مجلس کېنې به یې خوشحالي پیدا کوله .
داحمق اوساده یومثال ملانصرالدین دی چې په ظرافت او مسخره توب هم شهرت لري.

د دغه مرحوم دحماقت دلیل دخلکو په نزد دادی چې ده به په یوه روپۍ څلور دانې هکۍ واخستلې هغه به یې وخوټولې په رنګ به یې سړې اوشنې کړې بیابۍ یې دروې پنځه دانې خرڅولې یعنې دگتې په خای به یې تاوان کاوه او خپل مال به یې ارزانه خرڅاوه.
اوس چې څوک له چانه څه شی ارزانه وغواړي هغه وایي څه ملانصرالدین خونه یم.

دا نوم اوس دومره عام شویدی چې که هرڅوک یوشی گران واخلي اوارزانه یې خرڅ کړي خلک ورته ملانصرالدین وايي www.dhul.com.af موز په خوله وایو چې عقل بیل شی دی او د دنیا مال بیل شی دی، څوک به عقل لري مال به نه لري، ځینو نوروسره به مال وي او عقل به نه وي مگر په عملي ډول دهرچا عقل او بې عقلی د دنیا دگتې او زیان له مخې معلوموواو په حقیقت کښې گتې ته عقل وایو اوتاوان بې عقلی یا حماقت بولو.

زموږ په خیال او تصور کښې دانشي راتلی چې ملانصرالدین به دا کار ددې د پاره کاوه چې نرخ ارزانه کړي او خپل احسان په دغسې تجارت کښې پټ کړي چې خریدارې په سخاوت هیڅ پوه نشي او کرامت حماقت وگڼل شي.

که زموږ گمان نیک اوبښه وای ملانصرالدین به مودخیر اوفیض خاوند گانه او دهغه په عقل پورې به مونه خندل .

هغه بل کال زموږ په هیواد کښې قحطي او گراني وه یوه لوی سوداگرله هرات نه ډیره غله قندهار ته راوړه او په خلکو یې د بازار له نرخه ارزانه خرڅه کړه یعنې گټه یې ونکړه تاوان یې وکړه دا کار هیچا دهغه په بې عقلۍ حمل نکړاو په اخبارونو کې یې ډیره ستاینه وشوه هغه ته چا ملانصرالدین ونه ویلې بلکه دخیر او برکت خاوند یې وباله .

یو وخت زه له یوه شتمن سړي کره میلمه شوم. دهغه په کاله کښې هرڅه پاڅه شوه مگر سکرک یې نه درلود دکاله خاوند خو غلمینی ډوډی خپلو همسایه گانوته ولیږلې او هماغومره سکرکان یې راوړه .

ماته دا معلومه شوه چې دوي هره ورځ دغه راز تجارت کوي او پخپل

کاله کښې جواری نه پخوي. www.libtool.com.cn

دا سوداماته دخوارانو او غریبانود پاره سودمنه ښکاره شو ه او
مرحوم ملانصرالدین راپه یاد شو.

زه دا جرأت نشم کولی چې دغه رازښه کاراحمقانه وگنم.

په کوم کاله کښې چې هرڅه ډیروي دغومره لږتوان هیڅ تأثیر نه لري .
بډایان له دغسې تظاهرنه یومخصوص خوند اخلي چې موز هغه نه
دی څکلی.

که دغه رازکاریو خواراوغریب وکړي حماقت دی ، مگر دېبایانو د
پاره صفت دی .

عقل اوپوهه خوارانواوفقیرانوته دا اجازه نه ورکوي چې ډوډی په
جواري باندې سرپه سرورکړي اوخپل حماقت ښکاره کړي مگرېبایان په
دغسې کارونوښه ښکاری اوڅوک ورته ملانصرالدین نه وایي بلکه حاتم
طایي یې بولي.

که خواران او غریبان له اسراف او تبذیرنه کار واخلي ډیره لویه
ناپوهی او ناداني ده ، مگر بډایان په اسراف او تبذیر دجوداوکرم خاوندان
گنل کیږي.

دغه عقل چې دخواراوغریب رهبري کوي دېبایانو د پاره نه دی په کار.
هو! عقل هغه امساده چې گود او ضعیف انسان ورته اړدی.

هغه چې دقوت او قدرت خاوند دی دغه دضعیفانو وسله ورته نه ښایي .

دعقل عینکې دکمزوري نظر بینایي زیاتوي اود تیزنظرخاوندان یې

کله کله د ډول اوفیشن د پاره په سترگوکوي.

که څوک عقل او هوښیاري لټوي دخوار او غریب په کور کښې ډې

ولتهوي زور وراوېدایان له دغه شی نه بې نیازه دي.

www.libtool.com.cn

تاسې یوه انسان یا یوه حیوان ته چې څه نه ویني پرې ويلي شي مگر سیند اوسیلاب ته پرې ويلي غلطه خبره ده که څه هم په نااواره لاره روان وي او په سمه لاره نه درومي .

دا ځکه چې دغه پرېدل او جگیدل هغه ته څه زیان نه رسوي او بې سترگو هم ډیر گړندی تللی شي .

که موږ دخپل هیواد په خلکو کېنې فکر وکړو هغه کارونه چې ځینې زور وراوېدایان یې کوي په عقل برابره دي که موږ یې وکړو بدبناکارو او ضرورینو ځکه مو عقل مخه نیسي مگر زور وراوړد قوت خاوندانوته زیان او ضرر نه رسوي ځکه یې عقل هم مخه نه نیسي او دغه دغریبانو ناصح دهغوي حضورته لاره نه لري .

د زور وروپه مخکېنې عقل گونک وي او ډیر مزخرف معلومېزي هرڅه چې بې ضرورتو وي او احتیاج ورته نه وي بدبناکاري او قیمت یې لږوي . که چیرې په انسان کېنې ډیره نیمگړتیا او کمزوري نه وای او عقل ته یې احتیاج نه درلودای عقل اوپوهې به دغومره قدر نه درلوده . اوس پوه شوی ! چې هر څوار او غریب سړی که ځان ته خپلې یانې لږ غوندې گرانې واخلي اودوه یادې روپۍ پکېنې وغولېزي هرڅوک ورته احمق وایي .

یوېدای که په زرهاو روپۍ یوه شپه په قمار کېنې بایلي احمق نه دی هغه چې دورځې دشلویدایر شور وپوه سگرتو اورلگوي یادسینما او تیاتر په تشه ننداره پیسې ورکوي څوک ورته احمق نه وایي مگر که یو مزدور یوه ورځ کارونه کړي او وزگاروگرځي احمق دی ځکه چې بیگاته

په کور کښې څه نه لري او وزی پاته کيږي .

یوډای په گړندي موټر کښې ډیر لرې ځای ته په ښکارېسې ځي په لاره کښې ډیر تیل مصرف شي دموټر کمانی ماته شي او ټیر هم بچ کاندې مگر دښکار برابری رانشي او پس له دوه دری شپونځه یاشپږ دانې زرکې له ځان سره کاله ته راوړي چې دانه په سلورو پوهم نه پریوزي هغه ته څوک ملانصرالدین نه وايي ځکه چې ژوند دغسې تفریح اوډام غلطولوته احتیاج لري اودشوق اودوق د پاره مال تاوانول ناپوهي نه ده .

کله چې یوډای یوه ښکلې نفیسه تابلو په ډیرو روپواخلي یاڅینې انټیک او زړه شیان دتش نمود د پاره په ډیر لوړ قیمت رانیسي هغه بل چې یو زوړ قلمي کتاب چې ذوق اوصنعت پکښې خرڅ شوی په گهرانه بیه اخلي او دهماغه کتاب چاپي نسخې ډیرې ارزانه لاس ته راځي ته ووايه چې دغه راز تاوانونه دڅه د پاره دي؟

که غرض معنوي استفاده وي هماغه معنی په چاپي کتاب کښې هم شته معلومه شوه چې مال تاوانول دنامه اوشهرت د پاره دشوق او ذوق د پاره دهوا او هوس د پاره حماقت نه دی صنعت دی او ستاینه یې کيږي مگر په دې شرط چې سړی خوا راوفقیږ نه وي ډلای وي او ډیری پیسې ولري .

اوس خوږه پوهیدلي یاست چې احمق څوک دی او موږ چاته احمق

وايو؟

نوی د روس

چیرته مې د چاپه کوم کتاب کښې ولوستل استاذ خپل شاگرد ته دادرس ورکاوه:

له خدایه ډیرخوښ اوسه چې ته یې بې هنره پیدا کړې اوتاته یې هغه استعداد درنکړ چې یوه ورځ د خلکو د پاره لویه بلادر نه جوړه شي، ته په دې پوه شه چې خدای ته هماغه څوک ډیر نزدې دي چې له ذوق او هنرنه ډیر لرې وي .

هغه توند اوتیز فکر چې زما په برخه رسیدلی دی ماته په دنیا او آخرت کښې زیان رسوي او زما اساس خرابوي .

ډیر فکر کول ډیرید مرض دی چې په څو تنو پورې اختصاص لري که دامرض خپریدلی ډیر ژر به یې دبشر نسل تباه کړی و .

زه په دې ښه پوه یم چې په ژور فکر او عقل کښې دروح تباهي ده . ژور فکر د بشر د پاره طبیعي کار نه دی .

همدغه شی دی چې په سړي کښې د عمل اقدام وژني .

هیڅوک هیڅ کار نشي کولی ترڅو چې څه قدر تنګ نظره او لنډ فکره نه وي .

تفکر د انسان د پاره ډیره لویه بدبختي ده .

هغه چې لږ فکر کوي یا هیڅ فکر نه کوي په دواړو جهانو کښې کامیاب دی مگر ډیر فکر او عقل خاوندان هرچیرته او هرکله له جسمي او روحي هلاکت سره مخامخ دي .

په رښتيا چې په فکر او عقل کېنې ډير خباثت پټ دی.
 پوهه او فلسفه په حقيقت کېنې په ذهن باندې د شيطان استيلا ده.
 بشر په اصل کېنې يو احمق حيوان دی او دده معنوي ترقي دده
 د فکري اضطراب د پوچو آثارو نوم دی.
 هغه څوک چې د نېوغ او قريچې خاوند دی د معاشرت په دردنه خوري
 او د معاملي خاوند نه دی.
 زه د فکر آزادي له هرڅه نه پورته ګڼم هر څوک له ځانه خوابدي کوم
 مګر خپل ځان او خپل وجدان خوشحاله ساتم.

درې کاله

www.libtool.com

يو كال موسم ډير ښه راغی ، بارانونه وخت په وخت پخپله موقع وشوه چې نه له ضرورته زيات وو او نه کم.

د زميندارو فصلونو ته هيڅ زيان ونه رسیده اوللمه ډيره ښه راغله .

دهقانان ډير خوشحاله وو چې فصلونه ډير ښه دي او کال ډير ښه راغلی دی.

کله چې درموندونه تيار شوه خلک په رښتيا دغلي په چلولو سترې

شوه او په کورونو کښې دغلي ځای نه و.

په دغه کال په ملک ارزاني راغله اودغسې ارزاني چاپه خوب

کښې هم نه وه ليدلې دغلي خريدارلکه دانحر گل چاپه سترگونه لیده

زمينداروبه تيل اومالگه په غنمو اخسته جنس به په جنس بدلیده د

زميندار وپه کور کښې مړی نه و ، ويرې و دوي د پاک خدای په دغې

مهربانۍ خوشحاله نه وو اودشکر په ځای به يې شکايت کاوه ، همدغه

ناشکري وه چې بل کال هغسې رانغی اوغله بيخي ورکه شوه ځينو به

ويل چې تخم هم په لاس رانغی اوخوارپه چارک ولگیده .

په دغه کال په وطن باندی قحطي او گراني راغله ، هرڅوک . په

غلي پسې لالهانده اوسرگردانه گرځیده اودچاپه کور کښې دموزک لکۍ نه سپيره کیده

زمينداران بيا خپه وواو ديرافسوسونه يې کول چې گراني اوقیمتي د دې

کال وای اوغله دپروسزکال مگردا اجتماع محاله وه اودغه کال هم په

افسوس اوارماند تيرشو.

دریم کال له دواړو کلونو مخالف راغی يعني دځينو زميندارو غله

ډیره زیاته وه اودځینو کښت ته زیان او آبت ورسیده ځکه نرخونه جلا شوه مگر قحطي نه وه . د چاغله چې ډیره وه اوپه گران نرخ یې وپلورله هغه له ډیرې خوشحالی په جاموکښې نه ځاییده او چاچې دخرڅون دپاره غله نه درلوده په کاله یې دغم کاني وریدل .

زه دغه وخت په دې پوه شوم چې موزټول نشوخوشحالیدلی اوپه داسې حال کښې واقع یو چې که یو خوشحالیزې هغه بل به خپه کبزي یعنې دځینو خوشحالي دځینو نو رود خپگان نوم دی دهمدې لامله وایي چې یومړنشي بل نه مریزي .

د دنیا په بازارکښې داسې سودنشته چې پلورونکی اوپیروونکی دواړه گټه وکړي یعنې یوخیل مال گران خرڅ کړي او هغه بل یې ارزانه واخلي په کومه سودا کښې چې سود اوزیان نه وي اوخریداریاخرڅوونکی یوهم ونه غولبزي یوهم نشي خوشحالیدلی ، که یو سړی خپل سل گون لوټ په شلو پنځه گونویدل کړي په دغه تجارت کښې خوشحالي او خپگان نشته ځکه چې سود او زیان پکښې نشته که یو په حساب کښې وغولبزي دی به خپه شي او هغه بل ته به خوشحالي پیداشي اوس پوه شوی چې موز په څه خوشحالیزو اوپه څه خپه کیزو ؟ که ښه فکر وکړو آیادیوه گټه دبل د تاوان نوم نه دی ؟

زما یو ملگری دومره شته او جایداد لري چې جامه اوډوډۍ ډیره ښه ور رسبزي کور لري،حمکه لري،باغ لري لنگه غوا ورته ولاړه ده . موترشته اودهیچاپوروړی نه دی په بانک کښې یې هم پیسې پرتې دي اوله هرې خوا بیغمه معلومبزي مگریوبل سړی له ده نه هرڅه ډیرلري اوحمکې،باغونه،کورونه،نغدې پیسې یې له ده نه زیاتې دي هغه خپه

دی چې زه ولې دغه بل قدرته جايداد نه لرم دابل خوشحاله دی چې له هغه نه يې جايداد ډير دی. www.libtool.com.cn

زمونږ اکثر غمونه همدغه راز دي چې ديوه بل سړي له خوشحالي پيداشويدي او ډيرې خوشحالي هم شته چې دنوروله خپګانه پيدا کيږي. دغه يوچې په زړه جونگره کښې اوسي دغه بل چې په لوړه مانۍ کښې استوګنه لري، دی دهغه جونگره ويني ځکه خوشحاله دی هغه دده قصر ويني ځکه خپه دی که چيرې مونږ ټول په جونګرو کښې اوسيدلی ياتول په لوړومانپو کښې وای نه به جونگره دغم کوډۍ وه نه به لوړه مانۍ د خوشحالي ځای.

که حقيقت ته ځير شو يوګوډ په دې نه دی خپه چې ولې ګوډ دی بلکه په دی غمجن دی چې ولې نوره غونډې نه دي.

هغه چې په اس بلغدی سپور دی او نورې په مخکښې منډې وهي د اس په سپرلۍ دومره نه دی خوښ لکه چې دنوروله پلي توب څخه خوند اخلي. داوه زما د دروګالو مطالعه چې ته يې په لږ ساعت کښې مطالعه کوې، دغه لږه پوهه چې ته ورته په سرسري نظرګورې اوستاپه نظرکښې ډيره ساده ګي لري زما د پاره ډيره عميقه فلسفه ده، زه په ډيره موده کښې دغه حقيقت ته رسيدلی يم ته به په ګړندي ګاډي کښې يوه ځای ته ډير ژرېپې تکليفه ورسيزې مګر هغه څه چې په لاره کښې يوپلی ويني ته يې پوره نشې ليدای ستا نظريه دغه لاره ډير ژر عبورکوي او کنډې کپرې داخواهغه ځوانه ګوري.

ستاسير ډير ګړندی دی او په دغو مړه سرعت کښې دقت او تعمق نه ځاييږي

د دنيا دود او دستور خودادی چې زور ورپه کمزوری وهي اوضعیف به دقوي له لاسه په عذاب وي، مگر په کورونو کښې دمينې او محبت تقاضا بل رازده .

هلته یوکوچنی ماشوم خپل مشر ورور په خپرو وهي او هغه ورته خاندی یعنی له ټولونه کمزوری په ټولوزوروردی.

ماته دغه کورنی دود او دستور ډیر ښه ښکاری اوله خدایه غواړم چې دارواج عام شي.

په دې پوهیږم چې په هرکاله کښې همدغه حال دی او په هره کورنی کښې کوچنیان په لویانو زور ور او زړور دي . د گېراوترسپه کاله کښې هم دکوچنیانو زور چلیزي او جوړدناجوړه په مخ کښې منډې وهي مگرچې له کورونونه د باندې وگورو نویا قوی په ضعیف مسلط دی . د دنیا طبعی قانون همدغه دی چې غټان اولویان به په وړواویوزلوسوک او خپره پورته کوي او دقوت خاوند به هیڅ تحمل او حوصله نه لري.

د دغه ظالمانه قانون د ماتولو د پاره چې پاک خدای څه شی پیدا کړهغه مینه او عاطفه ده .

دمينې او محبت په نړۍ کښې ضعیف او کوچنی دلوی او قوی له خپرو لاندې نه دی بلکه کوچنیان په لویانو حکومت کوي او دوړوپادشاهی ده .

موزېنځه عاجزه بولومگر مینې او محبت ډیر زورور او پیاوړې د دوي
دخوښې او رضا تابع کېږي. www.libtool.com.cn

څنگه چې په زړه زمانه کېنې دیوان د ښاپیریتابع وواوس هم د قوت
او قدرت خاوندان د دغه ضعیف اولطیف جنس په مقابل کېنې ډیر
ضعیف معلومېږي .

که عشق اومینه په مینځ کېنې نه وي نو د دیو او ښاپیری زور هیڅکله
برابره دی او یو ماشوم هیڅ وخت د سپین زیږوبه زیږه لوبې نشي کولی
اونه د مشرانوبه او زوسپړدلی شي.

یوه روح یوه ماشوم یوغټ سړی له لمنې ټینک نیولی و او کاله ته یې
په زوره بیوه هغه خپله لمن دده له لاسه خلاصه نکړی شوه که څه هم د
زور او دهغه زور برابر نه و، د ماشوم مینې او محبت د ماشوم په پنجو کېنې
دغه قوت ایښی و چې یولوی سړی یې په ځان پسې رابنکوده او هغه هم
ځان نشو خلاصولی .

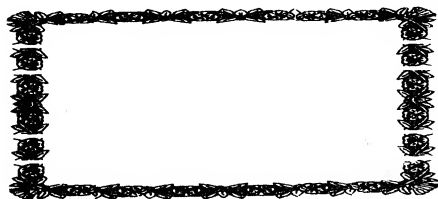
که زما فکر صحیح وي نو قوت او قدرت هماغه د پخوا زمانې دیودی
اومینه هماغه ښاپیری ده چې دیوان یې له فرمان لاندې وو .

که د مینې او عاطفې ماشوم د هرڅنگه لوی سړي گریوان ته لاس
واچوي یا یې لمن ټینگه ونیسي څوک ترینه ځان نشي خلاصولی ځکه
چې د قوت په ټولو قوتونو زور دی.

زه مینه او عاطفه د زور او قوت په مقابل کېنې ځکه ماشومان بولم
چې زور او قوت ډیر پخوا پیدا شوی دی او انساني عاطفه انساني رحم
اوشفقت وروسته پیدا شوه یعنې هماغه شان چې فرعون له موسی نه
دمخه دنیا ته راغی حیواني غرایز هم له انساني عواطفو نه ډیر پخواني

دی اودعمر په لحاظ عواطفوته کوچنیان ویلی شومگردې کوچنیانوته
 پاك خدای هغه قوت وركړیدی چې فرعونان ترینه په خوب كښې هم
 ويريزي اوبد بدخوبونه ويني كه څوك په دنيا كښې دصلح اوسلام
 غوښتونكي وي او غواړي چې دناروا او ظلم مخه ونيسي نويوه داسې اختراع په
 كارده چې دعشق او مينې له عنصرنه پكښې كار واخستل شي.

دا اختراع ددهماغ كارنه دی دزړه كاردی اودزړه توجه ته ضرورت لري
 په دې باب كښې ساينس او تخنيك ته رجوع نه ده په كار دا افتخار كه
 هروخت دنيا ته حاصيليزي نودشعراو ادب په لمن كښې به وي اودزړونو
 په مملكت كښې به پيداشي .

بڼه گټه

قصابي پرېزده ، له مېزو او پسو نونه بل شان گټه واخلي !
د وړوله پوستکونه پوستينونه مه جوړوئ له وړيونه يې بڼه توکي
جوړکړئ .

که تاسې وړين کالي واغونډئ پوستين ته څه حاجت نشته .
هغه وخت چې انسان نه پوهيده دمېزو اووزو پوستکي يې
اغوستل ، کله چې انسانيت ترقي وکړه اوشپون درمې خاوند شو پشمينه
پوشي رواج شوه او دزاهد خرکه له وړيونه جوړه شوه .

دمېزو او پسونو له غوښونه دغرو ليوان اوپرانگان استفاده کوي او
شپانه ترينه يوازې پي اووړي اخلي .

دوحشي او مدني انسان فرق همدغه دی چې هغه دونې بناخ
راماتوي او ميوه يې خوري ، دی ترينه يوازې ميوه ټولوي اوونې ته
زيان نه رسوي .

دا گټه بڼه گټه ده دانسان گټه بايد همدغه راز وي .
دگټې بڼه اوسمه لاره پيژندل د انسان کاردی . گټه په کار اوزيار
پاکيزي اوپي کاره گټه بڼه نه ده .

د گټې لاره چې هرڅومره اوږده وي هغومره بڼه وي .
هغه کسان چې دنورو په تيارو درمند ونوداړې غورځوي اودگټې د
پاره يې لنډه لارغوره کړيده لاسونه اوپښې يې دتړلودي .

تاسې کوښښ وکړئ چې گټه له لرې ځايه راوړئ او دکار برخه پکښې

زباته وي هغه چې دكلي په دكان كېني سوداگري او هغه چې له لري بڼاره سودا راوړي په متاع او بېا كېني يې ډير فرق موجود وي.

تاسې پخپلو بابو او بازانو د همسايه گانو چرگوري مه نيسي د هوامرغان او د غرونو زركې اوسيښي ونيسي.

له نزدې ډنډونو څخه ناپاكي اوبه مه راوړئ لږ لري لارښئ له هغه سيند ياله هغې چينې نه رنې او پاكي اوبه راوړئ چې رنك او خونديې ډيرښه دي.

داښه گټه نه ده چې يوه روپۍ په دوو روپو وړ كړئ او خوشي په خوشي دگټې خاوندان شئ.

گټه بايد په غير مستقيم ډول وي او كارپكېني ډير دخل ولري. په مستقيم ډول هيڅوك سره او پارودغلي په كندوانو كېني نه اچوي مگر هغه غله چې له همدغه ناپاك جنس څخه دكار په وسيله پيدا كېزي پاكي او حلاله ده.

لنډه دا چې بې كاره گټه كه په غلاوي كه په سوال وي كه په زور وي انسان ته نه ښايي او هغه گټه چې په كار او زيار پيدا كېزي ډيره ښه گټه ده.

نوراشئ چې كار وكړو او هرڅه په كار پيدا كړو.

ښه كار اوښه عمل د خدای په دربار كېني ډير قدر لري او په مشقونو څرخيزي.

داختر په ورځ www.libtool.com.cn

داختر په ورځ ځينو کورونو ته ولاړم چې دښايست او ښکلا پکښې هېڅ نيمگړتيا نه وه اوله ډيرې خيالورې ناوې نه يې هم ډول اوسينگارزيات معلوميد.

دکورپه نقشه او هندسي شکل کښې دجمال مظاهره ورا معلوم وو رنګ آميزي په ذوق اوسليقه برابره وه .

دکورپردي ډيرې ښکلې وې قالينې، ميزونه، چوکۍ او هرڅه ډير نفيس او ښکلي معلوميد.

راز رازميوي په بلوري لوبښوکې ايښې وې او بې له اشتها نه دبل شي نيستي نه وه .

د ثروت او غنا ټولې کرشمې موجودې وې .

عيش او نعمت لکه دسيد محمود پاچا لټان له دغه کاله څخه نه وتل که ددنيا جنت ورته ووايم څه ډيره مبالغه به نه وي مگر دومره فرق و چې ډيروغټو گنهگارو ته يې ور بيرته وواو ساده مسلمانان نشوورتلې .

هلته ماته دافکر پيدا شو چې موز ولې هغو کورونو ته نه ورځو چې دغه راز شيان پکښې نشته او يوازې همدردي او انساني عاطفه سرې ورولي کله چې له دغه کاله په خير راووتم نو فکر مې کاوه چې چاته ورشم او څوک ووينم ؟ په دې کښې يوفقيرونه وطن دوست سترگوته ودریده چې نس يې وزی مگر سترگې يې ډيرې مړې وې په کور کښې يې هېڅ نه وو مگر په زړه کښې يې دوطن مينه او دخدمت آرزو ډيره زياته وه .

زه چې دهغه دروازي ته ورسيدم پنځه تنه نورهم په دروازه کې و دريدل دکور خاوند د دروازي په ټکولو راووت اوله موزسره يې په ډيره مينه روغپوکړ دهغه له وضعې دامعلوميده چې له موز سره پخپل کور کښې کښيناستوته نه دی جوړاوغواړي چې خبره په ولاړوپښو خلاصه شي مگر زموززړه غوښتل چې څه شيبه ورسره کښينو او دده له حاله ځان ښه خبرکړو هغه له ناکامه موز خپل کاله ته بوتلو دکاله په مخکښې يوزره چوکۍ او يو زوړ شکيدلی کټ پراته و چې خاص دميلمودپاره وو اوېې له ميلمه څخه يې ديوه پوزي تحمل هم نه درلود موز دوه درې تنه دکټ په بازو ګانو کښيناستو او نورپه خاوروکښيناستل خودقيقي چې تيرې شوې هغه موز رخصت کړ واوورېې ونه غوښتل چې خپل اشنايان په سپيره ډالې کښينوي .

په دې کاله کښې داختر ورځ لکه دروژې ورځ داسې وه اوپه تمامه معنی ديوه غريب سړي کورؤ .

دده درويشانه ژونداو صبروقناعت ماته ډير معظم او محترم ښکاريده اوله ځانه سره مې ويل هغه افتخار چې د دې کاله په برخه رسيدلی دی هغه بل کورترينه محروم دی .

هلته که غنااو ثروت خپل زيب وزينت ښيي دلته تقوی اوباکنفيسي خپل شهامت څرګند وي اوکلند رانه استغی سترګوته دريږي .

دا هغه سړی دی چې ديوه سترشرکت لويه سرمايه يې په لاس کښې وه او کله به يې دوه لوی رياستونه په اختيار کښې وو .

که چيرې ده ناجايزه استفاده کولی يايې جايزه استفاده هم پوره کړې وای نن به دغسې نه واودده دکوتوفرش به دنیستی باد دومره ژر نه

واى وړى.

مگر گورئ چې په دې سړي باندې زړه ونه سيځئ او په حقارت ورته هيڅکله ونه گورئ.

زه هم دا حال د دې د پاره نه ليکم چې د چاترحم ورته جلب کړم ځکه چې دى د نيابه په حقارت گوري اوله ده سره دبې نيازي غروړملگرى دى.

د ده په نظرکښې خپله تقوى ډيره درنه معلوميتري.

دى ځانته په ډير درانه نظر گوري اونوروته هم ډير دروند ښکاري. موږ بايد په هغه چا زړه وسپړو چې له ډير مال او دولت سره هم ځانته دغه حيثيت او شخصيت نشي پيدا کولى يعنې په لوړ مقام کښې خلکوته ټيټ معلوميتري او په ډير لوى کورکښې هرچاته وړوکى په نظر ورځي هغه څوک چې عزة النفس لري او دخلقو په نظرکښې د شخصيت خاوند دى په هغه زړه سوي نه دى په کار.

خرقه پوشو په خرقة کښې دى موندلى

هغه حظ چې په دنيا يې دنيا دارکا

ځاني لاره

په موټرکښې سپاره وو يو خانزاده غوندې سړى هم په موټر کښې ناست و د تيروخت زړې قصې يې کولې.

هغه ويل : پخوا موټرونه نه وو موزيه په اسونو سپاره وو نوکرانويه

موپه مخکښې منډې وهلې.

هغه وخت خان او غريب معلوم و، خانزاده او دآب سړي پيژندل كېده عام
www.libtool.com.cn
 اوخاص يورنگه نه وو.

اوس هرسړى په موټر كېنې سپرېزي اونوكرد بادار له څنگه ناست وي.
 چې موټرونه راغله او غريبان پكېنې سپاره شوه خاني لاره اوباداري
 بې رونقه شوه.

دخان قصه ډيره اوږده وه خودمطلب ټكى داو، چې خاني لاره ځكه
 چې خواران او غريبان په موټروكېنې سپاره شوه.

يوازې

ماشومان ، ځوانان ، سپين زيري د پسرلي ميلې ته روان ووژه هم له
 دوي سره ولاړم اوپه ډيروگڼوخلكو كېنې ننوتم.

هلته دېنې اېښودوځاى نه واوې حسابه مخلوق راغونډوو.
 نه پوهېږم چاله مانه پوښتنه وكړه چې ته يوازې يې كه څوك درسره

شته ؟

ماوويل : زه يوازې يم .

همدغه وخت زه ديوازې په معنى پوه شوم او داراته معلومه شوه چې
 په ډيروگڼوخلكو كېنې هم سړى ځانته يوازې ويلي شي .

فَاتَح

www.libtool.com.cn

سکندر له ډیر قوت او ډیرو لښکرو سره ښارته راغی د ښار له خلکو سره یې خوځله زورور جنگونه وکړه .

له دواړو خواؤنه ډیر خلک ووژل شوه ډیری وینې تویې شوې . ډیرې ککړې له پښولاندې شوې ، وروسته له ډیرو جگړو هغه دمړېدو سرونو پښې کښېښودې او د لوی فاتح په حیث ښارته ننوت .

دی ډیر په قهر وده غوښتل چې ښار لوټ کړي او قتل عام جوړ کړي مگر دا کار ده ونشو کړی ځکه چې په ښار کښې یو پټ قوت موجود ؤ چې ده ورسره مقابله نشوه کولی .

دی چې ښارته ننوت په یوې ډیرې ښکلې پیغله یې سترگې ونښتې او په یوځل لیدو یې زړه بایلود .

څوک چې بې زړه شي هغه بیا جنګ اوجگړه نشي کولی ځکه ده هم له خپل ټول قوت او قدرت سره ځان دغې پیغلې ته وسپاره .

دغه لوی فاتح چې د عشق اومینې په پنځو کښې گیر شویل راز شواو دخپلې معشوقې دخوښې د پاره یې د ښاردخلکو خدمت ته ملا وتړله .

دغه وخت دامعلومه شوه چې دی فاتح نه ؤ فاتح بل څوک ؤ .

دی په دې نه پوهیده چې په ډیر زور او قوت خپل ځان یوه قوت او قدرت ته سپاري چې له سلطان اوشهنشاه نه دخلکو خدمتگار جوړوي . په رښتیا چې د عشق مقام ته رسیدل هم څه آسانه کار نه دی او د ښکلا په دربار کښې پادشاهي هم په تعظیم او احترام سرته تويي .

هله محمد دایاز تابع دی او سکندر هم په یوه نظر بل راز کيږي او قهر و غضب خپل ځای مینې اومحبت ته پرېږدي .

هغه وخت خان او غريب معلوم و، خانزاده او دآب سړي پيژندل كيده عام
 اوخاص يورنگه نه وو. www.libtool.com.cn

اوس هر سړى په موټر كېنې سپرېزي اونو كړد بادار له څنگه ناست وي.
 چې موټرونه راغله او غريبان پكېنې سپاره شوه خاني لاره اوباداري
 بې رونقه شوه.

دخان قصه ډيره اوږده وه خود مطلب ټكى داو، چې خاني لاره ځكه
 چې خواران او غريبان په موټرو كېنې سپاره شوه.

يووازي

ماشومان ، ځوانان ، سپين زيري د پسرلي ميلې ته روان ووژه هم له
 دوي سره ولاړم اوپه ډيروگڼوخلكو كېنې ننوتم.
 هلته دپښې اينبودوځاى نه واوېې حسابه مخلوق راغونډوو.
 نه پوهېزم چاله مانه پوښتنه وكړه چې ته يوازې يې كه څوك درسره
 شته ؟

ماوويل : زه يوازې يم .

همدغه وخت زه ديوازې په معنى پوه شوم او داراته معلومه شوه چې
 په ډيروگڼوخلكو كېنې هم سړى ځانته يوازې ويلي شي .

اوهرڅوك يې دزړه ساتلو كوښښ كوي.

هماغه شان چې يو بدرنگه مخ له بڼايسته پلواندې پټ وي او دهرچانظر ځانته راكازي داخياط هم دښه لباس په جوړولو كښې پټ دى چې څوك يې حقيقت ته نه گوري كاراوليقت ته يې گوري.

دښه لباس اغوستل خوپه ځاى پرېزده جوړول يې هم دغومره اثر لري چې بد بڼه كولى شي.

لباس په لومړي وخت كښې دځان پټولو د پاره جوړ شو ، چې پخوايې بڼايست هم پټاوه او دښكلامخه يې نيوله خووروسته پخپله دومره ښكلى شو چې دانسان اصلي او حقيقي بڼايست يې له هرچانه هيركړاودتاوس دښوكارترينه واخستل شو .

دانسان لباسونه ډير زيات او څورازه دي چې ځينوته موز دلباس په نظر نه گورو ، هغه بڼايست او ښكليتوب چې دانسان په صورت اوخيره كښې وينى له يوه لباس نه زيات قيمت نه لري كه څه هم په ډير جلك نرخ خرڅېزي اوله انسان نه يې قيمت ډير لوړشويدى .

په دغه قيمتي لباس كښې هم دانسان عيونه پټ دي او ستار العيوب دا ښكلې پرده دسترد پاره دانسان په معايبواچولې ده .

هغه چې موز ورته خوبان وايو اوډيرښكلي په نظرراځي ، موز پرې زړونه بايلواوعشق ورسره لرومگرپه دې نه پوهيزوچې څومره بدخوبونه اوناكاره عادتونه په دغه ښكليتوب كښې پټ دي ، كه داخوي او داعادت په بل چاكښې وي ډيردورته گورو مگر دلته دصورت بڼايست دسيرت عيب پټ كړى اوپه همدغه وجه دلىلى سپى دمجنون په نظر كښې بڼاغلى دى.

دهمدي لامله دمعشوقو جفا له وفانه بنايسته ده اودبښكلو ظلم اوستم
 دظالمانو ظلم غوندي بدرنگه نه دی.

www.libtool.com.cn

موز علاوه په دغو ظاهري لباسونو معنوي لباسونه هم ځانته پيدا
 کړي دي چې يوله بله پکښې ځان پټو او په دغه وسيله خپل حقيقت له
 پوهانو او هوښيارانو نه هم پټ ساتلی شو.

ددغه لباس نوم پوهه او هوښياري ده چې دعلم او معرفت په نامه
 يادېږي .

هغه چې زمونږ په نظر کښې عالم، فيلسوف يا اديب او هنرمند
 معلومېږي دهغه عيونه دعلم او پوهې له پردې لاندې پټ دي چې
 مونږې ښه نه وينو يا پې ډير ښه وينو اونقص راته کمال معلومېږي .

څنگه چې فصاحت او بلاغت کله حق ناحقه کوي او غلط صحيح
 ښي دفصاحت او بلاغت خاوندان هم له ډيرو عيبونو سره زمونږه نظر کښې
 ښاغلي ښکاري او اصلي حقيقت يې رانه پټ دی .

هو! دجمال او کمال خاوندان او دعلم او معنی صاحبان
 ډيرو ښکلو او ښايسته پردو تر شاپت دي چې مونږې اصلي بڼه نشوليدلی.
 دمنطق او بيان خاوندان خپله بدي هم نيکي ښودلی شي او دبل نيکي
 بد رنگولی شي.

ددې عصر سحر او جادويه په دغه ډول زمونږه سترگو او نظر لوبې
 کوي.

ډيروخت په کار دی چې انسان طلسم هم مات کړي او حقيقت ته
 ورسېږي ياله يو بل طلسم او بل سحر سره مخامخ شي.

موږ اوس انسان نه وينو يا د انسان رنگ او صورت وينو يا پې په

وينا او خبرو کښې ګورو که ډيرو پانډې لار شونو کار او هنري ووينو.

د انسان حقيقت صورت نه دی. پوره نه ده. فصاحت او بلاغت نه دی، په کار او صنعت کښې هم د انسان فطرت او نفسي کيفيات څوک نشي ليدای داتول شيان د انساني حقيقت د پټولو او بڼه بنود لورنکي رنکي لباسونه او حجابونه دي.

د انسان غاړيز او خوبونه د انسان اصلي حقيقت دی چې ډيرې پردې يې په مخ پر تې دي.

انسان پس له مړينې په قبر کښې هم بې پردې نشي اوسيدلی او چيرته چې دی نه ځان ويني اونه بل ويني بيا هم بايد په کفن کښې پټ وي ځکه چې دده ټول عزت او حرمت په دې کښې دی چې بې پردې نشي اوڅوک يې بې پردې ونه ويني.

هغه انسان چې په عبادت کښې يې ریا پټه ده، په هوبسياری کښې يې شیطنت پټ دی او سخاوت يې هم د یوه داسې پټ تجارت نوم دی چې له ګمرکي محصولاتو نه هم معافیت لري هغه تر قیامت له نورو نه ځان پټولی شي.

داسترلکه د بنځو حجاب او حیا هغه شی نه دی چې د مدنیت او تجدد شمال يې له مخه لرې کړي.

په دغه ستر ډیر بې پردې خلک هم ډیر تینک دي.

چيرته چې د تن جامې ډيرې لنډې شويدې او خلک د صورت د پټولو ډیر هوس لري هلته هم د انسان سیرت او حقيقت په ډيرو پردو کښې پټ دی.

په انسان کښې ځينې داسې ضعيفې جنبې شته چې له ډيرې حیا نه

خپل خاوند ته هم ځان پوره نه ښيي اوانسان ورته له ډير خجالته سم نشي کتلی همدغه سبب دی چې هر څوک خپل ځينې شيان هيري او خپلو عيبنوته داسې اصلاحي رنگونه ورکوي چې پخپل ځان يې گومان بل رازشي او خپل شعور هم وغولوي.

نن دانسان څيره په تلويزيون کښې له ډير لرې ځايه ښکاري مگردانسان معنوي څيره اوباطني تصوير دومره پټ دی چې سړی پخپله خپل ځان پوره نشي ليدای بلکه خپل عکس دنور په نظر کښې ويني که چاته چابته ويل هغه ځان ښه گڼي او خوشحالي يې که خلکو څوک بدو گانه له بدو خلکو سره په زندان کښې لويې که څه هم يوسف ياسقراط وي . همدغه وجه ده چې له ډيرو خلکو نه دستا بونکو په ستاينو او د مطلقينو په منطق ځانونه ورکي يې او خپل شان بل شان ويني .

دهمدغې اغيزې په سبب اوس د ځينو رنځورانو علاج په خبرو کوي او اکثران ورته وايي چې ډير ښه يې اوهيڅ مرض درکښې نشته يعنې دغه د دروغو شاهدي ناروغه هم ښه کولی شي اويو طبي علاج گرځيدلی دی . زه دامنم چې په دنيا کښې ښه او بد شته مگردښواو بدو په پيژندلو کښې دومره سودايي شوی يم چې دغه قميز رانه وړک شوی غوندې دی .

کيدای شي چې موز ډيرو کسانو ته په دروغو ښه ووايو او هغه ښه شي يا ډير ښه بد وگڼواو هغه بد شي ځکه چې زمونږ ښه او بد زمونږ د نظر او تفکر نومونه دي نه د حقايقو .

موز هغه چاته ښه وايو چې زمونږ په ذهن او نظر کښې ښه وي نه دا چې په خارج کښې ښه وي يا يې حقيقت ښه وي .

موز څوسوه او څوزره کاله پخوا هم دښو او بدو په نامه ځينې شيان له

ځينو نه ښه گڼل او اوس هم ښه او بد يوازانه گڼو ښايي چې بدښه وگڼو او ښو ته بدو وايو او په همدغسې تين ځان له بې تمیزی نه وژغورو .

موز ظلم بد گڼو او عدالت خوښوومگر ځينې مظالم راته د عدالت په څير ښودل شويدي او ډيرو بدو خلکو راته ځانونه ښه ښکاره کړيدي يعنې منطق او استدلال ريا او تزوير، شعر، او ادب ، عقل او فلسفې ، عرف او عادت ، سياست او تمدن کله له سمې لارې نه اړولي يو او زموز په شعور او احساس يې هر راز لوبې کړيدي .

دا کار هرکله او هرچيرته پوهانو او دهنر خاوندانو کړېدی احمقان او ساده گان خدای له دغسې سترو گناهونو نه ساتلي دي .

که موز له ښارونو او مدني دنيا نه په ځنځ شو او ناپوهانوته ورشو هغوی خپل ځانونه له نورو نه دومره نه دي پټ کړي .

دهغوي اغراض او مطالب دومره لوخ دي لکه دتمدنوخلکو ميرمنې دهغوي دحقايقو په پټولو کښې ډيره لږه برخه لري او ژبې يې له زړو نو سره ډير غدر او خيانت نه کوي .

هلته دوستي او دښمني ، گناه او تعدی ، ظلم او رحم ځان بل رازنه ښيي . ریا او ټکي دهغوي کاله ته ډيره لاره نه لري .

هلته د صداقت ځای سياست نه دی نيولی .

هغه خلک ډير لباسي خلک نه دي او په ډير ساده لباس کښې ژوند کوي .

ځيرات

www.libtool.com

ډير غټ سپړې مړ ؤ او په بدرگه كېنې يې ډير پسونه غوايان او چرگان حلال شوه .

دا خيرات ډير لوى او زور وړ خيرات ؤ چې د شاهانه ميلمستيا رنګ يې درلود .

د خيرات دانتظام د پاره ډير خلك مقرر و او ډيرو پټو آشپزانو پخلى كاوه د خدای درضا د پاره راز راز نعمتونه او هر رنگه طعامونه تيار شوه . خلك لكه ميلمانه په ټكتونو راوېلل شوه او د هر چا ځاى معلوم ؤ .

هغه چې په گړنديو ګاډو كېنې راغلل دننه قصر ته ننوتل . دځانانو او ملكانو دپاره خپل ځاى ؤ مامورين او ميرزايان ګوښى ناست وو، د سوداګرو او زميندارو دپاره بل ځاى جوړ شوى ؤ .

هر چاته دهغه په اندازه برابره ډوډۍ راتله . د هر چا درجه او مرتبه معلومه وه .

د عامو وگړو د پاره غټې وړيجې وې اوله معتبرونه بيل ناست وو . ځينې خواران او فقيران كه څه هم وزي پاته شوه او چاهلته پرې نښودل مگر د آب او عزت خلك په ډير ښه شان غذر شوه او د زور وړ و قدر او عزت پوره وشو .

ددې خيرات قصې تر ډيره وخته كيدلې او هر چا به ويل چې ډير زور وړ خيرات ؤ ډيرى پيسې پكېنې ولگيدې .

هلته يو پوند او يوشل ناست و وهغوي وويل : افسوس چې زمونږ برخه پكېنې نه وه او مونږ هلته چاپرې نښودو .

د زیارت ډیوې

www.libtool.com.cn

دجمعی مبارکه شپه وه ، خلك زیارت ته راتلل او شمعې به یې بلولې
خینوبه په خاورینو ډیووکښې تیل اچول او ډیوې یې لگولې ، په زیارت
کښې ډیرې ډیوې روښانه شوې او خلك بیرته خپلو کوزونو ته لاړل.

هلته هیڅوک پاته نشوه او ډیوې ټولې د زیارت په اړوابلې وې، زه چې
کور او کلي ته راغلم په کلي کښې دغریبانو کورونه تیاره ووهغوي تیل
نه درلوده ځکه په تورتم کښې ناست وو.

څوک چې په ثواب پسې مگرځیده ټولو دزیارت ډیوې ولگولې او
دخوارانو غریبانوله حاله ناخبره وو.

هو! دغریبانو په کورونو کښې تیاره وه ځکه چانه لیدل

په دوي باندې یوازې دخدای نظر اوس.

د دوي ډیوې دې خدای ولگوي موز به د زیارت ډیوې بلوو.

دمزارلوحه

www.libtool.com.cn

کورپه کور او کلي په کلي به مگرزیدمه اودخدای په نامه به مې
خه غوښتل .

چابه یوموتی ناپاکه غله راکړه اوچابه سوې ډوډۍ راکوله .
ډیروکورونوبه جواب راکاوه اوخینوبه په دروازه کښې هم نه پریښودم
خوورحې دیوه اویل له درگاه نه وزی او بینواراغلم .
هیچاهیڅ رانکړه ، له ټولو خلکونه مې زړه بدشو ، دنیاته مې په
کرکه وکتل ، خدای ته مې رجوع وکړه اوپه دغې کوټنۍ (قبر) کښې
پریوتم .

هغه چې زه به یې په دروازه کښې چانه پریښودم اوس ماته لاس په
نامه ولاړوي له مانه خه غواړي .
زما په نامه زما کوټنۍ ته هرڅه راوړي اودخدای په نامه خوارانو او
غریبانوته سوې مړۍ هم نه ورکوي .

لیاقت

یوه ویل : دغه مدیر دوزارت لیاقت لري او هغه وزیر به لیاقته لوړ
مقام ته ختلی دی .

زما ملگری په دې خبره هماغومره خوشحاله شولکه زه چې خپه شوم .
ماویل لیاقت باید دومره به قدره نشي .

هغه وویل دیوه مملکت دترقی او لوړتیا لوی دلیل همدغه دی چې
لیاقت پکښې ډیر قیمت ونه لري چیرته چې علم او پوهه ډیره ترقي
وکړي هلته بیا ډاکتران او پوهان ځان ته کار او ډوډۍ نشي پیدا کولی

او دلوړو شهادتنامو خاوندان يا وزگارگرځي يا چيرته ټيپراوگازرې خرڅوي په مترقي هيوادونو كېنې پوليس يا دلوړو هم لوړو تعليم لري او يو دهقان د كرهنې په كار كېنې زموږ له رئيس زراعت نه ډير پوه معلوميزي ، دلته چې لياقت ډير لږ دى اوله لږو خلكو سره دى نويو سړى په لږ غوندې پوهه خداى نظر خان شي اولوړ مقام ته وځي ، زه په دې ارمانديم چې زموږ په هيواد كېنې هم لياقت ډير ارزانه شي اوله خارج نه يوه عالي شهادتنامه راوړل څه ډير قيمت ونه لري .

زه به هغه وخت ډير خوښ يم چې يوسړى د وزارت لياقت ولري او په ډيره ټيټه رتبه كار وكړي .

زما ملگرى دخبرو په چل ډير ښه پوهيده او دېل په خوله كېنې يې خبره وچوله ماته دڅه ويلو موقع ډيره لږه پيدا كيده ، هغه ته مايله همدغو مړه وويل : زه په دې نه يم خوابدى چې يومدير د وزارت لياقت لري او وزيرنه دى ځكه چې وزارتونه هر چيرته لږ دي او لايق كسان بايد په هرځاى كېنې دومره ډيروي چې هريوه ته مديريت هم ونه رسيزي مگر دابله خبره كه رښتيا وي چې يو سړى بې لياقته لوړ مقام ته ختلى دى په ډيرې خوابدۍ ارزى او د لياقت په دغسې بې پټۍ په سړو سترگو ژړل په كار دي ، كه چيرې دهيواد ټول كارونه د لايقو خلكو په لاس كېنې وي او ځينې لايق او وړ كسان وزگار پاته شي يا دهقاني وكړي څه بده خبره نه ده .

هغه وويل : زه نه پوهېزم چې ته لياقت څه ته وايې ځكه چې سياسي او اداري لياقت لكه دې دى ټال مختلف رنگونه لري او يوه وايي نمايش ورته ويلي شو .

دا لياقت لکه علمي او فني لياقت يوتا کلي او معين شکل نه لري چې هر چيرته او هرکله هرچاته يوشان ښکاره شي او ټول ورته په يوه نظرونه کوري.

ته داومنه چې علمي او فني لياقت سياسي او اداري لياقت ، اخلاقي او روحي لياقت يوله بله فرق لري اودغه ټول لياقتونه په يوه سړي کښي ډير لږ جمع کيږي .

داسه کارنه دی چې موږ له هر سياسي او اداري شخص نه داخلاقي لوړتيا انتظار ولرو يا ترينه علمي او فني لياقت وغواړو .

د يوه سياستمدار او اداره چي سړي لياقت دادی چې خلکو ته ځان او جهان په بل راز وښيي اوڅه چې ځانته روا گڼي دنورود پاره يې ناروا وگڼي ، يعنې په خپله هره شپه قمار ووهي او نورو جوارگروته سزا ورکړي . دی دبزم په مجلس کښي هرڅه وکړي او په نورو باندې ټنګ ټکور ودروي .

پخپله نه انجنيري او نه مهندس مگر علمي او فني کسانوته لازمه هدايات ورکړي او په کارې واچوي ، ده په کوم مکتب يا مدرسه کښي څه نه وي لوستي مگر د ښوونځيو امتحانونه واخلي او ښوونکو ته د علم او معارف په باب گټورې ويناوې وکړي .

ده ويل : ما دخپل ماموريت په وخت کښي خپل لوی لوی آمران وليدل چې دمطبوعاتي چارو په باب يې ماته هدايتونه را کول مگر دغه کلمه يې (مطبوعاتي) ليکله ، داخرونوپه ورځ به يې پخپلو رسمي نطقونو کښي د عدالت گسترېږ ځای رعيت گسترويلی .

ښه مې په ياد دي چې يوه ورځ چا دده د پاره ميلمستيا کړې وه

چې هرڅه ډیر زیات وومگر د کیفیت په لحاظ یې خوند نه وه ، هلته یوه مدیر وویل : دامیل مستیا د کمیت په لحاظ د ستاینې وړ ده مگر د کیفیت په لحاظ یې مزه نشته ، زموږ آمر چې ډیر لوی کار دارو مگر د کم او کیف په معنی ښه نه پوهیده هغه ته وویل چې : « کمیت نگو کثرت بگو » زه دغه وخت په دې پوه شوم چې اداري اوسياسي اشخاص علم ته ډیر احتیاج نه لري دوي پخپل قوت او قدرت لوړ مقام ته رسیدلی شي او پوهه د لاس لاندې خلکو د پاره ډیره په کار ده .

ما ته دا معلومه شوه چې علم عا دي لیا ق ت دی او قوت د فوق - العاده لیا ق ت نوم دي ، په فوق العاده لیا قتونو کې ځینې هغه لیا قتونه هم دا خل دي چې هرڅوک یې نشي لیدی اوبلا تشبیه له سحر او ساحرۍ سره شباهت لري چې زرنګي ، چا لا کي ، خودنمايي او عوام فریبی ورته ویل کیږي اود چانس او تصادف برخه پکښې زیاته ده .

کوم قوت او قدرت چې د اداري او سياسي کسانو په برخه رسیدلی دی هغه دیوه روحي تأثیر په وجه د فوق العاده لیا ق ت رنګ پیدا کوي او د جلال او عظمت په رڼا کې ډیر معمولي لیا قتونه فوق العاده معلومېږي .

که ښه فکر وکړو او وڼه غولېږو نو لیا ق ت او کفایت د زور او قوت دوهم نوم دی او علمي یا فني لیا ق ت په هروخت او په هرځای کېنې د قوت او قدرت تابع دی .

افلاطون او ارسطو که په هرځای کېنې وي د سکندر تر لاس لاندې به وي او سقراط به په زندان کېنې د زهرو کنډول په سر اړوي . هغه کسان چې اوس په مدني دنیا کېنې د دیموکراسۍ په اساس د

آراء په کثرت لوړمقامونه نيسي هغه هم په علمي لحاظ لوړ خلک نه وي بلکه له ځينو نورونه يې لياقت ښکته وي په اخلاقي لحاظ هم دوي په نورو څه تفوق نه لري مگر په يوه ساحرانه قوت له خپلو حريفانونه ميدان وړي او په ځينو پټو وسايلو يا غولونکو شيانو عمومي توجه ځانته راگرځوي.

دا دمنلو خبره ده چې ځان دخلکو په سترگو کښې ښه ښودل او لوړ مقام ته رسيدل ډير ځله دخلکو دغولولو او ځان بل رازښودلو نتيجه وي او ډير لږ کسان دي چې ديوه حقيقي لياقت په مرسته يوه عالي مقام ته رسيزي او په اخلاقي فضايو په عالم کښې محبوبيت پيدا کوي. يواجماعی عالم دخپل علمي تحقيق په رڼا کښې وايي:

هغه څوک چې په رښتيا له ټولو اجتماعي عيبنو يعني له خودپرستۍ ، تعصب ، خطا کارۍ اوله رباودروغونه خلاص وي له اجتماع سره به هيڅکله موافقت ونشي کړی او هرگوره به انزوا اختيار کړي.

که دغه خبره رښتيا وگڼو هغه لياقت چې خلک يې خوښوي او په خلکو اغيزه لري بله قیافه پيدا کوي اودا سې مثال لري لکه چې بوبرنگه مخ په ډول اوسينگار ښايسته وښودل شي.

همدغه سبب دی چې ځينې بدرنگه مخونه خلکو ته ښه ښکاره کيږي او ځينې ښايسته مخونه چې دحياء او عفت په پرده کښې پټ دي دچاتوجه نه جلبوي.

لياقت کله لکه يو لوړبرج له ډير لرې ځايه نظر جلبوي مگر هيڅ پکښې نه وي او بې له نموده نورڅه نه لري.

کله لکه وړانه کنډواله گنجونه پکښې وي او څوک يې نه ويني .
 مادغه رازډير مختلف اومتضاد لياقتونه ليدلي دي اوپوهيږم چې
 هرلياقت ښاغلی نه دی.

ډير خلك داهم لياقت بولي چې سپری قلیه روپۍ په بازار کښې
 وچلوي اوپه يوه روپۍ د دوو روپو مال واخلي ځکه په لياقت باندې ډيره
 ښه عقیده نه لرم او ډير ځله راته دغه متاع لکه دغلامال که هرڅومره
 قيمتي وي ارزانه اوپې قيمته معلوميزي .

هکونچيان

زه نه پوهېږم چې موزولې کوچنيانو ته په کوچني نظرگورو ، يعني ولې حانونه لوي گڼو او دوي کوچني بولو ؟ بنايي چې په دې خبره زه ساده غوندې ښکاره شم او زما دغه خبره دکوچنيانو خبره وي مگر خه وکړم زه په رښتيا تراوسه ښه نه يم پوه شوی چې لوی څوک دي او کوچني څوک دي ؟

ځينې کسان چې دلويوالی دعوه کوي او حانونه لوی گڼي ماته کوچني او واړه په نظر راځي .

بنايي چې ددې سبب همدغه وي چې زه پخپله کوچنی يم . ديوه کوچني ماشوم حمله او آسمان هم ډير لوی نه وي اولرياسپوزمی ورته يو ټيکلی ښکاره کيږي .

د دنيا لکونه او کروړونه هم دماشومانوپه نظرکښې له خوشلونه زيات نه دي او هرڅه کم په نظرورځي .

پاته شوه دايله خبره چې کوچنيان زما په نظرکښې خدای ولې لوی کړيدي اوزه څله هغه چاته په لويوالی قايل يم چې نوروته واړه معلوميږي .

داهم بې دليله نه ده ، زه په ماشومانوکښې ځينې داسې لوی خوبونه اوسترصفتونه وينم چې هغه (ستاسوپه اصطلاح) په ډيړولويانو کښې نشته هغه کسان چې لويي لري او حانونه ورته لوی اوزور ورمعلوميږي دخپلې کښې اوبغض په مقابل کښې ډير کمزوري دي .

که زه اوت هرخومره لوی شواوقوت وموموپخپلوغليمانو رحم

نشو کولی.

په زور وروباندي قهر او غضب ډير زور وروي مگر ماشومان دغه رازنه دي ددوي په زړونو کښې که کله عناد او کينه پيداشي ډير ژر يې محوه کولی شي او يوه شيبه وروسته له هغه چاسره مينه کوي چې يوساعت دمخه يې ورسره منگولې لگولې.

دا کارلويان نشي کولی، لوی خلک دخپل قهر او غضب په مقابل کښي ډيرواړه او ډير کمزوري دي.

دا زور او قوت دکوچنيانو په برخه رسيدلي دي چې دحسد او عناد اور مېرکي او داجهنم په گلزار بدل کاندې .

د دنيا لوي لوي غمونه اومصیبتونه چې دلويانو ملاماتوي په کوچنيانو ډير تسلط نه لري او دحوا دثو ډيره زور وره سيلی د دوي له شونډو خدا او خوشحالي نشي وړلی .

دوي په همدغه جگرکې خپل کاغذي پتنگان په هوا کوي او خاندي، د دوي تصور او تخيل له دوزخ نه فردوس جوړولي شي اوموږ په جنت کښي هم له مارانو اولرمانونه نشو خلاصیدي.

دوي په ډير لږ څه ډيرزيات خوشحاليږي يعنې ډيره زياته خوشحالي په ډير لږ شي اخستلی شي مگرلويان په ډير څه هغو مړه نه خوشحاليږي .

په دې سودا دوي له هرچانه ښه پوهيدلي دي او نورپکښې غوليدلی دي.

دکوچنيانو په زړه کښې چې هرڅه وي هغه په خوله هم ويلی شي مگر لويانوته دغه حق پوره حاصل نه دی.

د اجتماع آداب اوقیود، عرف او عادت ، اصول او قوانین په لویانو حکومت کوي او کوچنیان د عقل له غلامۍ نه هم خلاص دي. دا خبره صحیح ده چې انسان اول په جنت کښې و ، وروسته بیا دغه نیمگړي جهان ته راغی.

د هر ماشوم سرگذشت همدغه دی، ماشومان او کوچنیان ټول په جنت کښې دي، د مورغیزد ماشوم د پاره جنت دی، د میندوتیونه د شودولښتي دي، د حیات اوبه همدغه سپینې پی دي چې د میندو له تورولولاندې پټې دي .

ترڅو چې ماشوم ماشوم دی اوله اندیښنوسره نه دی آشناد دنیاله غمونونه داسې بې غمه دی لکه چې په دې دنیا کښې بیخي نه وي او په بل جهان کښې اوسي.

کله چې له دغه معصومیت نه لږ غوندې لرې شي او شیطان یې وغولوي نوله جنت نه بهر شي او دنیا ته راشي.

اوس پوه شوی! چې د بلوغ ا ولویوالي علامه له شیطان سره آشنا کیدل او غولیدل دي .

جگې برجونه

www.fibbook.com.cn

دکلابرجونه اودیالونه ډیر جگې وو، دکلاشاوخواخندق ډیر ژورو.
 له دغه جگوالي سره دغه ټیټوالی ترلی و او دلورتیا رازپه همدغه
 کنده کښې پټ و .
 ترڅو چې یو ځای ډیر ژورنشي دچا برجونه نه جگیزې .
 دیوه لوړیدل او بل ټیټیدل یوله بله ترلې دي .
 داجگې برجونه هرچاله لرې لیدل مگر دالویه کنده له لرې چانه لیده
 اودنزدې خلکوهم ډیر پام ورته نه و .
 زمونږ سرگې له ډیر لرې ځایه لوړځلي او جگې برجونه ویني مگر ژورې
 څاگانې اولویې کندی څوقدمه هغه ځوانه ویني .
 ددې هسکو دیوالونواو لوړو برجونوخته له همدغه ټیټ ځایه اخستل
 شویده .
 داخټه دسنداله پښو لاندې پخه شوه او ډیرو خلکو په لتوو وهله بې
 له دینه دا دیوالونه او برجونه نه لوړیده .
 یوه لوړمقام ته رسیدل دغه راز کارونه په مخکښې لري او ټیټ
 همدغسې جگیزې .
 د دنیا جاه وجلال ، عزت اومنزلت هماغه لوړ برجونه دي چې
 سرگذشت یې له ډیر ټیټ ځایه شروع کیږي .
 کوم سرچې د ډیرو خلکو په مخکښې په تعظیم ټیټ شي نور سرونه
 ورته په احترام نه ټیټیږي .

هغه چې بل ته لاس په نامه نه وي ولاړ نور ورته لاس په نامه نه درېزي
 دا هغه پوردي چې سړی يې يوه نه ورکوي اوله بل نه يې غواړي.

که دا خبره تاسې نه شئ منلی نو راشئ د خان نوکران وگورئ.

هغه چې د خان په مخکښې خپل سر ډیر تیتوي په نورو باندې ډیر
 تفوق لري او درجه يې لوړه ده.

هغه اس چې د ارباب د سپر لمره د پاره په کمند کښې ولاړ دی له نورو
 اسونو نه ډیر قدر لري او میتران يې ډیر ښه خدمت کوي.

که موږ حقیقت ته ښه خبر شو عزت ډیر ځله په ذلت ځای ته شي او
 باداري د غلامۍ نتیجه ده.

ډیر خلک شته چې د شخصیت گټلو د پاره خپل شخصیت له
 پښولاندې کوي او د عزت د پاره عزة النفس قربانوي.

څنگه چې دهقانان غنم په خاورو کښې شیندي او بیا د غنمو
 درموندنه اخلي دوي هم عزت او شخصیت له خاورو لاندې کوي او ودي ته
 يې منتظروي.

په دنیا کښې لږ کسان دي چې خپل فطري او طبیعي لوړ والی په بل
 شان ساتي او د لوړو برجونو غوندې نه دي بلکه د غرو له جگو څو کوسره
 شباهت لري.

www.libtool.com.cn

لکه چې ربا په عبادت کېنې وي او شیطنت په هوبنیاری کېنې.
دېنمني هم که د دوستۍ په جامه کېنې پته وي او رقابت د محبت په
خبر ښکاري.

ډیر محبتونه دي چې ډیرې پټې کینې پکښې پټې دي.
په ډیرو احسانوگو کېنې ډیر زیانونه پټ دي.

ددې زمانې خنداد ماشومانو او ساده ځانوخندانو ده چې یوازې
د مینې او محبت له پښته وي. د دې وخت ښیځنه هم که هرڅومره ښکلې
وي عفت او تقوی پکښې نشته او ډیره رسوایی ورسره ملګرې ده.

درقیبانو احسان او مهرباني دخلکو په نظر کېنې ځوانمردي
معلومېزي مګر له دغه باران سره تندر، زلې او سیلابونه ملګري دي.

زه د دښمنانو مروت عالیجنابي گڼم مګر صداقت او محبت ورته نشم ویلی.

هدغه سبب دی چې زه دروغ او ریا بیخي نشم رټلی او په
ځینو مواردو کېنې ورته ډیر ښه ښه نومونه هم پیدا کوم.

زه پوهیږم چې عالیجنابان خپل رقیبان څنگه وژني؟ ماته معلومه
ده چې قاتلان ټول یوازانه دي.

ځینې خپل رقیب په توره وژني ځینې په ټګۍ او ځینې په احسان.
ته کولی شې چې دخپل رقیب سر دا احسان په زور ځانته ټیټ کړې اوله
خپل حقه هم ورته تیر شې مګر له رقابت نه نشې تیریدلی.

په احسان او مهرباني رقیب محوه کیږي مګر رقابت نه محوه کیږي.

رقيب وژل او رقابت وژل ډير فرق لري.

ډيرو خلکو خپل دښمنان مړه کړه مگر دښمني مړه نه شوه .

د پهلوانۍ په ميدان کېنې يو پهلوان بل ته دملگرتيا لاس غځوي او احترام په ځای کوي مگر ځان ورته نه ځملي .

دغه راز احسان د زور او قوت خاوندان له چاسره نشي کولی دانیکي يوازې د ضعيفانو کار دی .

هغه چې خلک ورته سخي وايي او ستاينه يې کوي عاليجناب به وي مگر د خير خاوند نه دی .

دخان او ملک دالويه او ښکلې مهمانخانه (میلستون) چې گورې په زور او جبر جوړه شويده او ډير کورونه يې دخپلې ودانۍ د پاره وران کړيدي .

دار ازسرخيان د خوارانو او غريبانو گيډې نه مړوي بلکه خلک خواروي او وزي کوي يې . حجره چلول او ميلمانه پالل په حقيقت کېنې ډير ووزي کول او د لږو مړول دي .

دغه اسراف او تبذير چې تاته جود او سخا معلومېزي د پاکې او حلالې گټې نتيجه نه ده .

که څوک په ظلم او زور په چل او فريب پردي مالونه خپل نکړي دغه راز لوی دسترخان نشي غوړولی .

د چاپه کور کېنې چې هره ورځ پسونه او چرګان حلالېزي له هغه سره اړومرو يادليونو قوت ملگری دی يادگيد د انو چل او فريب .

که څوک غواړي چې رښتيا نۍ سخي او د خير خاوند وگوري نولار دې شي هغه دهقان دې وگوري چې يوه لاروي ته يې سکړک او شرومبي په

مخکېنې ايښي دي او پخپله يې هم همدغه خوراک دی .

څوک چې پردي مالونه په چا پاندي نه خوري او دخپل زيار او زحمت په گټه ميلمه او مسافريالي په سخاوت نه دی مشهور مگر دخير خاوند ورته ويلی شو .

هغه چې خانقاچلوي او په لنگرکېنې يې ډيروي مېرزي په ظاهره خودی نوروته ډوډی ورکوي مگر په حقيقت کېنې دی دنورو ډوډی خوري .

دغسې پيراو فقير ته که ډير خلک ډيرڅه راوړي اوله ډيرو غټوسودا-
گرونه په تول کېنې دروند وڅيژي رښتيانی فقير ويلی شو ځکه چې دده هرڅه دنورومال وي او پخپله هيڅ نه لري .

ځکه چې دخان اوملك سخاوت دپردي مال برکت دی دشيخ کرامت هم دنورو دکرم نتيجه ده هغه څه چې موزته په ظاهره ښه ښکاري په حقيقت کېنې ښه نه دي اواصلي خيره يې ډيره بده ده .

موز ديوه لښتي روانې اوبه پاکې گڼو که څه هم دلارو او دکوڅو ډيرې پليټې اوبه ورسره گډې شوي او ډيرو څارويو پکېنې بولې کړيدي .

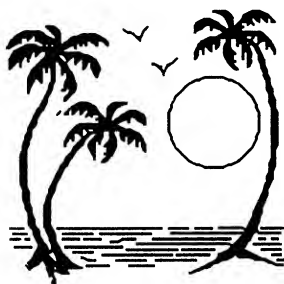
ډيره ښه ده چې زمونږ سترگې دحقيقت دليدود پاره نه دي پيدا او هروخت ظاهرته گورو .

لویه خدایه؟

که زه بڼه وکړم ته راسره بڼه کوي که بدوکړم دبدو سزاراکړي.
 که ستامینه زما په زړه کښې وي په محبت راته گوري. که زه بې
 مینې شم ستامهرباني کمږي.
 ستا درحمت بارانونه په ماباندې هغه وخت ورېزي چې زما په زړه
 کښې رحم وي.
 زه چې هرڅه وکړم ته هماغسې راسره کوي.
 زمانیکبختي اویدبختي زما په عمل پورې اړه لري اوجنت ته
 یادوزخ ته تلې زما دښه عمل او بد عمل نتیجه ده.
 زموزعقل اوفکرهمدغه دی موز چې تاته په خپله آینه کښې
 وگوروستاپه باب دغه شان فکرکوو.
 که موزحانته ونه گوروستالوی شان ته وگوروته زموز له خیال
 اوفکر نه ډیر لوی ږي.
 موز چې دځان غوندې خلکود پاره کالي نيسواوهغه دسرپه سترگو
 نه وینو یالنهوي یااوږده. موزپوهیږوچې ستاستاینه له موز نه پوره نه ده
 موز ډیرواړه او کوچني یوته ډیر لوی ږي.
 دا زموز کاردی چې دښوپه مقابل کښې بڼه وکړو او دبدوپه مقابل
 کښې بد .
 که موز څوک ووهو حاکمان هم موز وهي.
 که موز په زمکه کښې غنم وشیندو او اوبه ورکړو ډیر غنم راکوي .

او زموز آب ودانه حُمکه هم بې عوضه نه پريزدي .
 که دیوه نیالګي پالنه او روزنه وکړو خوږه میده او یخ سیوري
 راکوي.

که سوداګروته پیسې ورکړو هرڅه چې وغواړو راوړي یې .
 که له یوه ماشوم سره مینه وکړوله موز سره مینه کوي .
 ستاشان له مخلوق نه ډیر اوچت دی
 ستا اراده زموز دارادې تابع نه ده .
 ستاګره زموز له کړونه نه پیدا کیږي .
 ستا محبت زموز دمحبت مولودنه دی .
 ته خالق یې او موز مخلوق .

www.libtool.com.cn

ماشومان

موزناست ووه ماشومانو زموز له څنگه لوبې کولې.
 کله به يوله بله ونښتل چيغې به جگې شوې ژړا انگولا به وه.
 کله به دخندا شور او زوږ دومره اوچت شو چې په عذاب به يې کړو.
 يوه به چې دبل دلوبوشيان گډوډ کړه هغه به په قهرشواو کنځلې به يې کولې.
 زموز پام نه و يوراپاڅېده دبل مخ يې شو کارې کړد هغه په مخ
 وينې وبهيدې اوله مستۍ نه جنک جوړ شو.
 موز ويل : خير دی واره دي نه پوهيزي .
 زموز لويوالي داتقاضا درلوده چې دکوچنيانو طفلانه لوبې هيڅ
 وگنواو ملامت يې نکړو .
 ماشومان د عمر او وجود په لحاظ په رښتيا له موز نه واره دي مگر
 دومره واره نه لکه موز چې دخدای په دربار کښې واره يو.
 د ماشومانو پوهه به له موز نه لږه وي مگر زموز پوهه دخدای په
 حضور کښې هيڅ نه ده ياهيڅ ده .
 هلته موز له ماشومانو نه ډير واره يو اوزموز پوهه ډيره لږه ده .
 زموز لوبې هم دوږوغوندې دي.
 زموز خندا او ژړا هماغسې ده .
 ماشومان پوهيزي چې واره يو اوموز نه پوهيزو.
 راشئ ! چې په دې خبره ډير خوشحاله شو او دلوی خدای (ج)
 لويوالي ته په ډير اميد وگورو .

شعراو ادب

د انسان په وجود کېنې دوه شپه ډیر عزیز معلومېږي چې یوه ته زړه او بل ته دماغ وايي.

له دماغ نه علم او فلسفه پیدا شوه ، له زړه نه شعر او ادب . اروپایان زړه د عواطفو او نفسي احوالوځای ګڼي مسلمانان دایمان او عقیدې ځای ته زړه وايي.

صبر ، رحم ، کرم شجاعت ، سخاوت د زړه ګاردی . عشق او مینه په زړه کېنې وي .

شعر له زړه نه الهام اخلي اوله زړه سره کارلري .

دا روین وايي: « هغه لوی کمال چې د تحول او تکامل په لاره کېنې یوازې د انسان په برخه رسیدلی او نور ژوي ترینه محروم دي د انسان قلبي عواطف دي چې په رحم ، مروت ، کرم ، شجاعت نوعه پرستی ترینه تعبیر کېږي که انسان غواړي چې له حیوانیت نه لرې وي باید دغه عواطف ښه ور وزي .»

د عواطفو روزل د شعر ګاردی او شعر ته د عواطفو او احساساتو د ظهور او تجلیاتو کوه طور ويلي شو .

څنگه چې دلمر وړانګې او پلوشې لومړی ځل د لوړو غرو په څوکو پریوزي او وروستی وداع هم د غرو له څوکوسره کوي دغسې د عواطفو او احساساتو پرتوهم د شاعر په زړه له نورو نه زیات لویږي او ځینې زړونه لکه د غرو سمڅې او غارونه دغه رڼا یا بیخي نه ویني بایې ډیره لږه ویني ، همدغه عواطف او احساسات چې د شاعر له زړه نه

الفاظوته رانقل شي شعر ترې جوړ شي اوپه زړونو اثر کوي.

هو! د شعر موضوع ښکلي خيالات عالي احساسات ، د زړه تاثرات ، د غم او خوشحالي خوبونه دروحي او جسمي ښکلا اغيزې او عشق و محبت دي .

که دغه شيان په يوه ښکلي تعبير او ښوالفاظو کښې بيان شي چې د فصاحت او بلاغت مراعات پکښې په ښه شان شوی وي شعر ترينه جوړ شي او ډير ښه شعر هماغه دی چې په دغه معيار برابر وي .
خومره چې د يوه شاعر فکر او خيال آزاد وي او د محدوديت له قيودورا- وتلی وي هغو مره يې شعر لوړ او عالي وي .

که يوشاعر دنور وپه شان هرچاته اوهر شي ته سر تيتوي اوپه فکر کښې يې د بغاوت جذبه نه وي موجوده له هغه نه دښه شعر هيله نشي کيدی .

شاعرايد د فکري انقلاب علمبردار اوبت شکن وي .
شاعره نه ښايي چې د زړه منطق درس د عقل له زړه بوډانه واخلي اوپه زړه لاره په زړه فکر پسې لاړ شي .
د شاعر خيال بايد ډير لوړ پرواز وکړي اوله ډير هسک ځايه دغه جهان ته وگوري .

د شاعر نظر بايد نورو غونډې نه وي اوهرڅه په بل شان وويني د شعراو ادب ژوند د فکر په ابتکار کښې دی او تقليد يا ابتذال د شاعر مرگ دی د شعر او ادب دنيا په دلدارۍ او دلبرۍ ولاړه ده شاعرايد په هرڅه اوپه هروخت کښې زړه ته رجوع وکړي او ډير حساس زړه ولري .
هغه چې په زړونو کښې هيچان تاثر او حساسيت نشي پيدا کولی

اوزپونه نه خوځوي شاعرو رته نشوولی.

که دا خبره رښتیا وي چې انسان په هروخت او په هرحال کښې د زړه په خوښې پسې روان دی اوزړه په دماغ باندې حکومت لري يعنې د عقل ادراک د قلبي تمايلاتوله تاثير لاندې وي نو ویلی شو چې دیوه ملت عقلي او ذهني سیر او حرکت هم د شعر او ادب تابع وي او شاعران په نفسیاتو او روحیاتو کښې تغیر او تحول راوستلی شي.

همدغه شعردی چې په زړونو کښې زلزلې او طوفانونه پيدا کوي او کله پکښې داسې صبر او سکون زدي چې غرونه یې ثبات او استقامت ته حیران وي .

که دا رښتیا وي چې د چرگانو په نارو ویده خلک له خوبه پاڅیږي نو دا باید و منو چې د شاعرانو په نغمو دیوه ملت مړه احساسات او جذبات راوینښیږي او په دې اسرافيلي شپیلۍ کښې بل راز تاثيرات موجود دي . کوم فیلسوف چې هرڅه بد گڼي او زنده گي توره په نظر ورغلي ده هغه هم شعرته ښه گوري او شعر دانسان د پاره یوه ښه پنا گاه بولي .

شوپنه اور وايي: ټولې بدبختۍ د انسان له نفس څخه نشات کوي اوله ژوند سره ډیر مصیبتونه او غمونه ملگري دي که څوک یوه داسې چاره لټوي چې له بدبختیو نه یې غوندې په امن کښې شي باید په صنعت او هنر کښې مستغرق شي او د ښکلا په مظاهرو کښې ځان ورکړي .

په دغه حال کښې سړی په ظاهره له خلکو سره وي مگر په معنی کښې یوازې وي او دنیا ورته لکه یو سراب معلومېږي چې دده لمنه نشي لدولی .

په همدغسې بيخودۍ كېنې انسان د دنيا له شراوشوره اسوده كيږي او دې نيازۍ مقام ته نژدې كيږي چې غير له حقايقو بل شي ته متوجه نه وي دغه صنعت او هنر چې دشوېنهور په نظر كېنې دېنكلامظهر دى اودى ورته بڼه پناگاه وايي شعر دى.

كه چيرې په دغه غم لړلي جهان كېنې دسعادت اونيكبختۍ پلوشوكله كوم كور رڼا كړى وي هغه به دشعركور (بيت) وي .

دشاعرخيالي دنيا ترديره حده له غمونواو مصيبتونونه پته ده او هلته داسې بې درد سره بيخودي شته چې له سړي نه هرڅه هيروي. تاسې شعراو ادب ته په عادي اومعمولي نظرمه كورۍ دشعرتومنه او قدسيت په نظر كېنې ونيسئ.

هغه څه چې په زړونوكېنې پيدا كيږي اوپه زړونواثر كوي هغه عادي او معمولي څيزنه وي .

دادغم اوخوشحالۍ ترانه دانسان په ژوندانه كېنې ډيره زياته اغيزه لري اوانسان ترينه هيڅكله نشي بې نيازۍ كيدى.

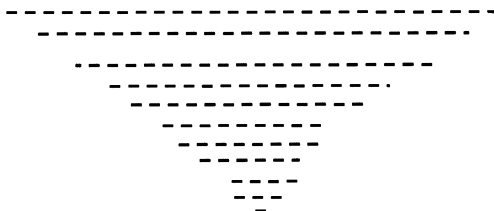
ديوه ملت ژبه ، كلتور ، اخلاق په شعراو ادب ساتل كيږي ديوه ولس د ذوق او شعور ، دفكراوخيال، داحساساتو او عواطفو هنداره شعر او ادب دى .

هرڅومره چې ديوه ملت شعر او ادب عالي وي هغومره يې اخلاق ، نظر او روحيات لوړوي اوله لوړو ملكاتو او انساني فضايلو سره يې ارتباط او تعلق زيات وي .

شعر او ادب دبشر علايق له دين او مذهب سره ټينگوي اوپه هوښيارۍ كېنې بينايي او همدردي پيدا كوي.

کله چې زړونه کلکېږي یا تورېزی نو شعر پکښې رقت او صفایي پیدا کولی شي.
هغه څه چې انسان د مادیت له غلامۍ اوبت پرستی نه ساتي
شعردی .

عارفانه ذوق، انساني عاطفه، حکیمانه شعور د شعريه نغمووده کوي او
د حسن ونظر علایق همدغه شی ساتي.
کوم ملت چې شاعر نه لري زړه نه لري ، سترگې نه لري عواطف نه.
لري او د ذوق وټناله خونده محروم دي.
شاعران داکولی شي چې دانسان فرعوني غرور په تواضع بدل کړي
او د دوهمې ملنکې ته د شاهجهان خوی او مړې سترگې ورکړي.
غم او سرورد شاعرهدیه ده چې له زړونوڅخه یې اخلي او زړونوته
یې ورکوي نوکوم قدراوقیمت چې د انسان په بدن کښې زړه لري په یوه
جامعه کې یې شعر او شاعرلري.

د ادب راز

www.kutool.com.cn

چاچې دشعراو شاعريه باب ډير فکر كړيدى او دواړه يې ډير ښه پيژندلي دي هغه وايي ډير ښه شاعرهماغه دى چې ډير خود پرست وي او بې له ځانه په بل هيڅ شي كښې فكر نه كوي.

دغه راز شاعر خپل ځان پخپل شعر كښې ښيي او موز ګومان كوو چې زمونږ تصوير يې ايستلى دى.

شاعر ځكه په موز ګران دى چې زمونږ د زړه خبرې كوي او زمونږ خاطرات رايادوي .

شعر د زړه غږ دى او د زړه غږ د منطق له غږ نه ډير قوي دى .
شاعر پوهيږي چې عقل او منطق دليل او برهان په موزياندي حاكم نه دي بلكه غرايز او احساسات زمونږ رهبري كوي ، دهمدې لامله هغه له احساس او غريزې سره خپل تعلقات ټينګ ساتي اوله زړه سره كارلري .
هغه څوك چې زړو نوته ښه ښه پيغامونه راوړي او زړونه خوشحالي شاعر دى ، هغه پيغام چې دمعشوقي له خوا عاشق ته راځي شعر دى .

شاعر له موز سره د عشق او مينې په كار كښې كومك كوي اوله دينه ښه كومك بل نشته .

شاعر پوهيږي چې له نااميدۍ نه څنگه لذت اخستل كيږي او غم څنگه خوزوالى پيدا كوي .

شاعران لكه ماشومان ډير ښه ښه خوښه ويني او په همدغو خوښو د زړونو تسلي كوي .

که دغه خوازه رويا او ښکلي تخيلات نه وي د ژوندانه تحمل ډير گران دی. خه شی چې موزته ژوند خورا ښکاره کوي د هغه شي تصور دی چې په ژوند کېنې بېخي نشته.

تاسې له شعر او شاعر نه علمي حقايق مه غواړئ د شعر هدف حقيقت نه دی جمال دی ښکلا او جمال لکه علم په ټينګه اساس نه دي ولاړ. د علم په دنيا کېنې په يوڅه پوهيدل خوند لري او په شعر او ادب کېنې ابهام او ابهام مزه داروي.

دلته سراوراز، پرده او حجاب کمال دی، هلته تشریح، تفصيل، تحليل او تجزيې ته ضرورت دی.

هغه جذبه چې دانسان په روح ډير اثر لري د سر جذبه ده.

هيڅ ښکليتوب بې پردې او بې حجاب نه دی.

هرڅه چې موز خوښو او مرویې په مخ باندې د سر پرده پرته ده.

انسان له هغو اشعارو سره شديده علاقه لري چې ځينې برخې يې ابهام لري او مختلف تعبيرونه پکېنې کيدلی شي.

په شعر کېنې يوازې د غريزي رهبري کافي ده.

شاعر بايد دخپل فن په قوانينو کېنې ډير تاوراتا ونشي چې لطف او زبایي يا خپل معصوميت له لاسه ورنکړي.

دلخواو عالي شعر د پيژند لومعيار بل شی نه دی له ژوند سره ارتباط دی هرڅومره چې يو ادبي اثر له ژوندانه سره ښه ارتباط ولري هماغومره ورسره علاقمندي زياته وي.

په شعر او ادب کېنې ساده انشاء له نورو سېکونونه زيات پايښت لري مگر ساده انشاء دانه ده چې بېخي بې پيرايې وي او مختلف اجزاء

او عناصر پکښې نه وي.

www.libtool.com.cn

هغه انشاء چې مختلف اجزاء او عناصر پکښې داسې ويلي شوي او ګډ شوي وي چې تشخیص او تجزیه یې نشي کیدی ساده انشاء ورته ويلي شو .

څنگه چې دلمرنا ظاهراً سپینه او یورنګ معلوميزي مګر په حقیقت کېنې له اووورنګونوڅخه جوړه ده ، ساده انشاء هم له دغسې ترکیبه پیدا کېږي . غرض داچې په شعر اووینا کېنې ساده ګي ښه ده او ساده ګي له ښه امتزاج، له عالي نظم او داجزاء له ښه تناسب څخه پیدا کېږي .

هغه انشاء چې ډیرې قلقلې پکښې وي او ډیر جلیل لري یعنې لکه رعداوبرق داسې وي دلیکونکي عجزاو تصنع ښیي . دغه راز هنرښودنه له واعظانو سره ښایي ، په شعر او ادب کېنې ساده ګي لوی صفت دی نه کاکه توب او طمطراق .

شعرله علم او فلسفې نه دین او مذهب ته ډیرنژدې دی او الهامي خیزدی په شعر کېنې عواطف او خدایي فکرونه ډیره اغیزه لري . په شعر او ادب کېنې یوازې بشر ولتهوی ، اوس .

اناتول فرانس چې په ادب کېنې ډیر ژور فکر لري شعر اوشاعر ، ادب او ادیب ته په دغه نظر ګوري او دغسې یې معرفي کوي .

نوي کال

www.libtool.com.cn

موز حسابي خلك يو اوله ځان سره يو حساب لرو.
 زمونږ په حساب زوړ کال ختم شو او دنوي کال په سر باندې موقدم
 کښيښود.

موز پوهيزو چې زمونږ حساب نوروغوندي نه دی.
 دهغوي نوي کال دشلېم قرن شپږ پنځوسم کال دی او موز دڅوارلسم
 قرن پنځه ديرشم کال ته نوي وايو.

په رښتيا چې موز پخپل حساب ډيرښه پوهيدلې يو او پوهيزو چې
 په کومه زمانه کښې ژوند کوو او څومره بيرته پاته يو.

موزهم دزمانې په گړندي گاډي کښې سپاره يو اوچيرته څو.
 داگاډي لکه دوزيرانو موټرکال په کال نوي کيږي مگر په زړواو
 خرابولارو روان يو، ځکه گړندي نه شوتللی.

موز په کال، کاله او کالو کښې ژوند کوو او ډير خوشحاليزو چې
 له زاړه کوره نوي کاله ته اوله زاړه کال نه نوي کال ته لاړشو.

هو! موزنوي کال ته خوشحاليزو او هرکله غواړو چې نوي لوبښي
 پيداکړو او په نوي پياله خوله کيږدو. که څه هم دزړې زمانې
 دقرمزواجانان لوبښي ددې وخت له لوبښونه ډيرښه دي.

زمان او مکان هم دوه ظرفه لوبښي دي چې زمونږ ژوند ورپورې
 تړلی دی او په دواړو کښې مونو يتوب خوښ دی مگر دامکان په ساحه
 کښې زوړ اونوی ښه پيژنو اوپوهيزوچې دغه ښارنوی اوهغه زوړ دی،

داوداني زړه او دابله نوې ده ، خودزمانې په زړښت او ځوانۍ کښې لکه
چې تیروتلي غونډې یو. www.libtool.com.cn

دزمانې ظرف چې څومره زړېزې زمونږه حساب هماغومره نوي کيږي.
موزد زمانې آغاژه نزدې وختونه زړه زمانه بولواودزمانې وروستیو
پیښوته نوی عصر او نوې زمانه وایو.

نوی کال هم په همدغه صحیح حساب بنادی.

داتیا کالو بوډ اخیل وروستی کال نوی ګڼي او دخپل ماشوم
توب زمانه ورته زړه معلومېږي .

هرکال چې نوی کيږي له ځان سره څه نوي شيان راوړي ځکه یې
نوی ګڼو.

له نوي کال سره نوي خیالونه ، نوي فکرونه ، نوي کارونه ملګري وي .
که نوی کال خپل ټول کالي نوي نکړي یوڅه خونوي کوي اوځینې
زړې جامې له ځانه لرې غورځوي.

دنوي کال دنویتوب معیارهمدغه دی .

موز هیله لروچې نوی کال په ډیرونووجامو کښې ووينو اوډیرنوي
شيان ورسره وي .

موزله نوي کال نه په رښتیا نوي څه غواړو اوپدې پوهېږوچې زوږ
بوډاپه نوې جامه کښې هم زوږ دی او نوی زلمی په زړو جاموکښې زړنه دی.
که نوی کال زړوښکاریانوته نوې مرغۍ راولي نو ی کارورته
نشوولی .

دنوي کال دلومړۍ ورځې میله هم څه نویتوب نلري ځکه چې زمونږ
په هېواد کښې دهرنوي کال شروع په میلوواساعت تیروکيږي اوقبله

کشي يعنې دکار آغاز رسماً يوه نمايشي لوبه وي .
 موز بايد پدې پوه شو چې نوي کال له موز نه څه غواړي او پخپله څه
 کوي ؟

نوي کال سمدلاسه دورځپه اوزدولو او د شپوپه لنډولو پيل کوي .
 يعنې دخوبونو وخت کموي او دبېدارۍ وخت دکار او فعاليت د پاره
 زياتوي د تيارې او تورتم عمر لنډوي او درنا عمر اوږدوي .
 که موز، دنوي کال په رمزاو اشاره پوه شو د پسرلي برېښنا ګانې
 همدغه مطلب ته اشاره کوي چې دنوي ژوند اساس په برق او برېښنا
 ايښودل شويدي او هغه زمانه تيره شوه چې د حيات اوبه په تورتم کښې
 وي او ژوند په تيارو ګڼی و .
 دنوي کال له شروع کيدوسره سم په هوا کښې اعتدال پيدا کيږي او
 د ژمي سوړ والی ورکيږي .

دنوي کال لومړی درس همدغه دی او ساړه زړونه يې نه دي خوښ .
 راشئ ! چې د زېږون په تقاضا ځان پوه کړو او پيروي يې وکړو .

زما د لاسي نيا لگيه !

www.libtool.com.cn

زه نه يم خبر چې ته چيرته وې اوله كوم حايه را غلى.

دومره پوهيږم چې له نورو گهڼونيا لگيوسره په يوه تنكې حاي كېنې ولاړ وې ، هلته ستادلوويدواو غټيدودپاره زمينه مساعده نه وه ځكه ستاتعلق له هغه حايه قطع شواودلته راغلي .

زه ستا په راتلو ډير خوشحاله يم او تاته پخپل انگړ كېنې حاي دركوم زه غواړم چې ستا تعلق او ارتباط له دغه كاله سره بڼه ټينك شي ستا نيلې اورينې هرې خواته وغځيږي ستا ځانگې اوبنا خونه په دغه هوا اوفضا كېنې ډيره وده وكړي اوله تانه غټه ونه جوړه شي زه به ستا دترقى اولوويدو دپاره زيار كاږم ته دلته زما له اولادونوسره په دغه كاله كېنې اوسېزه دا حاي په تاباندې نه تنگيږي .

دا ستا كور دى ته ددغه كاله له ماشومانونه يوماشوم يې .

زه هيله لرم چې ستا له سيورى لاندې ډير خلك كېښيني .

ستا شگوفه اوخوزه مپوه هرڅوك وويني ستاله ځانگواو بڼاخونونه دمرغانوخوږې نغمې واوړم .

زمانيا لگيه ! كه زه تاشين او سمسورووڼم څومره به بڼه وي .

ستا بڼايسته شگوفه ، ستا سيورى اوستا مپوه به زما د پاره ډير لوى نعمت وي .

كه دغسې بڼه اثر او دغه شان نيك عمل له مانه يادگار پاته شي دابه زمانيكېختي وي .

زه دغه دگلابوبوتى او دغه دكاسى نيا لگى هم ستاله څنگه ږدم او تاته دابڼيم چې زما زيار يوازې دمپوې دپاره نه دى ، زه ستا شگوفې او

شنو پانوسره هم ډیره مینه لرم.

که له ماسره کیږه شته اوږې خورا که ژوندنشم کولی له ماسره
سترګې هم شته اوږه مخ باندې پوزه هم لرم.

خومره به ښه وي چې سبايي ستاله خانګو دمرغیو خوازه او ازونه
واورم اوږه خوږو نغمو راوړنشم.

زمانیا لګیه له ته په دغه هوا کېښې وده کوې باید خپله خوشبویی
هواته وسپارې او د هوا مرغان له تانه استفاده وکړي.

هغه وږمه چې ستاکاله ته راځي باید له ځان سره یوڅه یوسي.

دشاتومچۍ باید ستاله کوره بینوا لاړې نشي.

کشکې زما دوستان او ملګري ستاله سیوري لاندې خوشحاله
کښیني او دلته د خوشحالی خندا واورم.

یوه خوله خندا او یوه شیبه خوځه خالي په دې ارزي چې زه څوکاله
ستا خدمت وکړم اوله لرې ځایه اوږه ورته راوړم.

د فکر پالونکي

www.idtool.com.cn

پیرا و فقیرنه یې چې خلکو ته دعا وکړې او د هر چا د پاره د تسلی زیارت شي .

فیلسوف او عالم نه یې چې خلک درنه علم او پوهه یوسي .

طبيب نه یې چې درنخوړ انوعلاج وکړې .

پيسې نه لري چه حاتم طايي شي او وزي ماړه کړې .

قاضي يا حاکم نه یې چې عدالت وچلوې او د حق ملگری شي .

دغه راز افتخارات ستا په برخه یوهم ونه رسیده .

ته یو شاعر اولیکونکی یې مگر له تانه ښه شاعران او ښه لیکوال

ډیر پیدا کیږي . سره له دې زه تاته په ډیر قدر گورم اوتاته په ډیر لوی حق قایل یم .

دلته د فکر او قلم خاوندان ډیر دي مگر د فکر او قلم د آزادۍ

علمبرداران ډیر لږ دي ځکه ستا مقام له نورو نه هسک گڼمه .

که څوک تاته د فکر خاوندونه وایي زه ورسره څه کار نه لرم مگر که

د فکر خاوند تاخپل حقدارونه گڼي زه به ورته بې انصافه ووايم .

هغه څوک چې په وطن کښې هیڅ نه لري او د وطن د آزادۍ د پاره

سرور کوي په وطن باندې حق لري .

همدغه وجه ده چې د فکر پالونکي مقام له فکر لرونکي څخه ډیر

اوچت دی او زه هم دواړو ته په یوه نظر نه گورم .

د ژوند د نغمه

www.libtool.com.cn

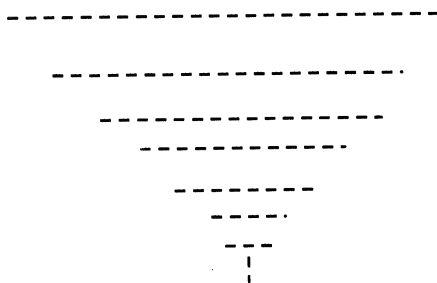
ټول غلي دي. هيڅوك خه نه وايي دژوندانه نغمه غلي ده .
 په دغسې چوپه چوپتيا كېنې ذوقونه مري ، فكونه محوه كيږي ،
 نشاط او خوښي لكه وحشي مرغه له انسانانوته تېستي .
 زه غواړم ددغه سكوت طلسم مات كړم او خپله سرينده وغزوم .
 داسرینده مادعشق له هېواده او دبلبلو له كوره راوړېده .
 زما دسریندې اواز ډیر خړوډی .
 راشئ! كېښئ زما نغمې واوړئ ، زه نه غواړم چې ارزو ګانې مېرې
 اوزېړونه ساړه وي .

زه دا احساساتو او جذباتو د وېښولو د پاره راغلی يم .
 دغه ده ما خپله سرينده راواخيستله او خپلې نغمې شروع كوم .
 آه - داخه وشوه ؟ له دې سريندى نه خوهيڅ اواز نه پورته كيږي .
 سرينده خونه ده ماته تارونه يې هم په حای دي داوې نه غږيږي ؟
 ولې بې سره ده ؟ له دينه لويه ضايعه بله نشته .
 پوه شوم او پوهيدم داسرینده دبلبلو له كوره ده او بې دگلونوله
 خوابل چيرته نه غږيږي .

داسرینده له عشق سره ارتباط لري او تارونه يې په هماغه مقام پورې
 تړلي دي .
 زه بايد گلزار ته ننوزم او دگلونو په حرم كېنې دخپلې سريندې
 آواز واوړم .

زه بايد دنرګس سترګې ، دغوټۍ خندا ، دچنډولېښتي ، دسنبلو

پريشانه زلفې وگورم او دحسن په گلزار کښې خپله سرينده وغزوم .
 بې له دينه دا خاموشي نه ورکيزي او خوشحالي نه پيدا کيزي .
 دا تورې وريخې بايد د لمر اوسپونۍ له مخې لرې شي .
 دبلبلو پنجرې او قفسونه بايد مات شي .
 دباغ تملی ورياید بيرته شي چې خوشحالي راشي او ذوق وشعور
 سترگې وغړوي .
 دژوند نغمه دغه تقاضا لري او بې له دينه په ژوندانه کښې نشاط او
 سرور نه پيدا کيزي .

www.libpkol.com.cn

نوی فکر

هرچیرته لارم، هرچاته ورغلم بنکته پورته ډیروگرخیدم .
 ښارونه مې ولټول په هیڅ ځای کښې یې له هیچاسره پته نه وه .
 هغه څه چې زه غواړم دلته نه پیدا کیږي ، چاچې غټه چوکۍ
 غوښتله پیدا یې کړه ، څوک چې په نوي موټرپسې ګرځیده هغه دی
 پکښې ناست دي ، هغه چې په پیسو پسې لالهانده ووبانکونه یې ډک
 کړه .

یوازې زه خپلې ارزوته ونه رسیدم په رښتیا چې زه په ډیر نادر او
 نایاب خیزپسې ګرځم او زما حرص له ټولونه زیات دی .

هو! زه نوی فکر نوی خیال اونوی جهان غواړم .

دلته نوې رادیو ګانې ، نوي فلمونه ، نوي ساعتونه ، نوي فیشټونه

پیدا کیږي .

مګر نوی فکر او نوي مضمون نشي پیدا کیدی .

دلته شاعرانو ډیرې سندرې وویلی خونوی فکر پکښې نه ؤ .

پسرلي بیا هماغه ګلونه راوړل چې موږ څوځله لیدلي اوبوي

کړي دي .

موږ په قرنوقرنودګل اوبلبل زوړمضمون اړوورا اړوومګرنوي څه نشي

پیدا کولی .

موږ نوي مضمونونه په زړو موضوع ګانو کښې لټوو او دزړې بودۍ

په سر نوې ډډۍ ږدو .

دلته ميندې نوي اولادونه راوړي مگر دماغونه نوي فکرونه نشي راوړي
دلته بنځې له کورونونه وتلی شي خونوی مضمون له دماغونوڅخه نه راوړي .

دلته داعادت دی چه پیغله د پلار په کاله زېږزي اويا وديزي .

دلته اوس هم دزړو فکرونوکاله ته رباران ځي او راځي او له نوونه
زړې خبرې ښې خرڅېزي .

دلته دېوې په ټال کښې زړې ارزوگانې زانگي او زاړه سرودونه غږيزي .

دلته به خيرات خواره مليونران شي . بيسواده به رئيسان شي .

بنځې به په ميړونو زور وړي شي ، ملايان به درندانو په مجلس
کښې گډون وکړي مگر نوی فکراونوی مضمون به پيدا نشي .

زموږ کوچنيان چې پيداشي نوسپين زيري وي اوپه ډيره زړه زانگو
کښې ځملي ، زموږ لڼو ډيره زړه ده او زړه دايي زموږ دماشومانو
تربيت کوي زموږ ځوانان که زيرې ونه څري نوسپين زيري ورته ويلي شو .

موږ نوې خولۍ په سرکړې مگرنوي فکرونه مورد کړه ، نوي ښارونه
موجودکړه مگر زاړه بوداگان پکښې لاست دي زړې قصې کوي .

موږ دزړو بودا گانو په محفل کښې زوړ راک غزوو اوله سپين
زيرونه دځوانانو اتڼ غواړو .

دا ارزو بيهوده ده زه بايد په نوي فکريسي بل چيرته لاړشم .
داسی له زړو شاجانيانوسره نشته .

که داتياکالوبودانوی واده وکړي هم زوړ دی . که زوړ سړی نوی
پوستين واغوندي بيا هم زوړ دی که له زاړه ښاره نوي ښارته راشي هم
زوړ والی ورسره دی .

هو! کوربې نوی دی ، مگر فکربې زوړ دی په دغسې نوي کور کښې
نوی فکر او نوی مضمون نه پيدا کيږي .

زور فکړ

www.libtool.com.cn

سترگې يې مه خلاصوئ ! کوم ښکلی مخ به وويني ليونی به شي .
 ميخانه به وگوري مست به شي ، ځان به وويني خودبين به شي .
 دبل عيب به وويني بدبين به شي .
 پرېزدی چې سترگې يې پټې وي اوڅه نه وينې .
 کوښښ وکړئ ! چې په ښو او بدو پوه شي اوڅه زده کړي .
 که دی دسواد او علم خاوند شوکه دی په سمه لاره روان شو که ده
 دښو او بدو تمیز وکړ بيا به يې سترگې پرانيزو .
 دسترگو پردې به يې غوڅې کړو دسترگو غړولو اجازه به ورکړو .
 پخواله وخته دده سترگی مه خلاصوئ .
 دی بايد هرڅه په پټو سترگو قبول کړي اوسپين سترگی نشي .
 دی بايد هرڅه دزړه په سترگو وويني اود سترگې يې تړلې وي .

ناداني او ناداري

په کورکښې يې غله نه وه جامې يې هم زړې اوشکيدلې وې.
پورچانه ورکاوه مزدوري نه پيدا کيده حيران وچې خه وکړي اوډوډۍ
حانته څنگه پيدا کړي؟

وروسته له ډيروانديښنو له کوره راووت اوشپه ډيره تياره وه.
پخوا تردې يې کله غلانه وه کړې ځکه زړه نازړه په يوه کاله ننوت
اوپس له ډير ترددنه يې غلاته زړه ښه کړ.

په دغه شپه دده بخت بيدار وځکه چې دکاله خاوند ومیده و.
ده په بېره بېره يو خه مال راټول کړاوپه ويره ويره يې کورته راوړ.
وايي چې دغله په غره کښې ځای نشته نوپه کاله کښې به يې خه
حال وي.

له ده سره داسودا ډيره زياته وه چې که سبا ته يې خلک کورولتوي او
دغلا مال ترينه ووزي څوکاله به په جيل کښې پروت وي اوله دينه به هم
بدبخته وي.

ده بله چاره ونه لیده دکوتې په يوه کونج کښې يې دزمکې په
کينلو شروع وکړه چې دغلامال خوندي کړي مگريو ساعت وروسته له
خاور ولاندې يو داسې گنج راښکاره شو چې دسرواوسپينو زور ور دولت
پکښې پروت و.

کله چې داپته خزانه راښکاره شوه غل وپوهيده چې په ټول کلي
کښې ده غونډې بل بډای نه و، او ده غونډې د ذلت شپې هم بل چانه دي
تيرې کړي.

هو! ده دخزانې دپاسه په لوزه شپې تيرولې دده په كاله كېنې هرڅه
 وومگر دى ناخبره واوځپل شته وونه نه ومعلوم www.libpk.com
 دى نه پوهيده چې زه ډير لوى بډاى يم اوزماپه كور كېنې هرڅه شته.
 دده ناداري په حقيقت كېنې ناداني وه نورڅه نه وو.
 ددغسې سړي په حال افسوس په كاردى اوكه ديوه ملت دغه حال
 وي له دينه لويه بدبختي او دافسوس خبره بله نشته .
 دناپوهانوفطري اومعنوي استعداد همدغسې له خاورو لاندې پټ
 پاته كيږي لكه چې دناپوهه ولس معدنونه پټ پاته وي اوڅه كارترينه نه
 اخستل كيږي.

دوچو ډاگونو، ددبنتواوميروله څنگه لوی سيند بهيزي مگر دغې
وچې بيدياته اوبه نه ورکوي.

په دغسې وچکالي کېنې چې په اوبواندې سرونه ماتيزي سيند لکه
شوم بخيل په شتاب درومي او زموز تندې ته نه گوري.

کله چې سيند په چپوراشي کورونه او اباديتي هم له ځان سره يوسي.
همدغه سيند له موزنه هغه خاوبل راز روان دی اوله نورو سره يې
رويه بل رازده .

هلته دغسې ورانی نه کوي، دومره بخل نه لري.

دغه راز بې رحمې پکېنې نشته .

هلته دسيند په غاړه زرشويان دسيند له شگونه زر راباسي ماهي
گيران پکېنې په خوارو کبان نيسي اوبنکاريان يې په لوی اوستردنډ
کېنې هيلی ولي. هلته له سيند نه ډيرې لويې ويالې بيلې شوې دي.

ډير لوی لوی ډاگونه له اوبو لاندې شوه . کلي او بنارونه اباد شوه ،
شارې زمکې په ثمر راغلې دغلو او مېوو پکېنې څه کمی نشته .

هلته دسيند په مخکېنې لوی لوی بندونه جوړ شوه ،
دبرېښناماشينونه ودرېده ، فابريکې او کارخانې په کار ولويدې ، خلک
اباد او ماړه شوه دا سيند ولې دلته دغسې اولته هغسې دی .

موزته په قهردي او په هغوی پيرزوينه لري دلته ډيرتند اوبه
خيزونو روان دی هلته غلی او ارام بهيزي .

دلته کوز ووزځي او هلته مجرا بدلوي. هلته پخپله تا کلي لاره

روان دی او بې لارې نه ځي. www.libtool.com.cn

په رښتيا چه سيند دلته ډيروړانی کوي او هلته ديوه نظام اوقانون
تابع دی چه وړانی ته يې نه پرېزدي .

زموږ گناه دسيند په غاړه ده .

سيند له موزنه ډيرڅه وړي دي او ډير بې رانه وژلي دي داسيند
خوني سيند دی اوله موزسره يې زړه دښمني ده خوځله يې زموږ کورونه
وران کړي او اباد پتي يې رانه په وارو وارو وړي دي .

زموږ ټوله گناه دسيند په غاړه ده .

سيند زورور دی او په موزياندي هروخت ظلم او تيری کوي .

آه - موزخومره نا پوه يوچې دغه راز فکرکواو پخپله گناه نه
پوهيزو موزخپله گناه دسيند په غاړه اچو دسيند په غاړه خوموزپراته
يو په رښتيا چه دا زموږ گناه ده دسيند نه ده .

سيند له چا سره دښمني نه لري .

سيند هر تزي ته اوبه ورکوي اودهر چا خيرنې جامې پاکوي .

سيند پوخ کارغواري او پاخه بندونه ورته په کار دي .

که زموږ کارپوخ وای اوزموږ بندونه پاخه وای زموږ ويا لې نه وچیدی
او زموږ پتي اوبونه وړل .

موږ دسيند په بندو بست پوه نه شوواوله سيندنه موکاروانه خيست
داسيند ژوند او حیات سيند دی .

په ده کښې دورانی او ودانی دواړه قوتونه موجود دي .

سيند دهر چا ظرف او استعداد ته گوري هغومره اوبه ورکوي .

دمنگي خاوند اودمنگوتي خاوند ته سيند برابره برخه نه ورکوي اونه وړو
 لښتيوته دلو يو والوپه اندازه څه ورکولى شي.
 سيند دهرچا کارته ځوري او هغسې ورسره کوي يعنې خام بندونه
 وړانوي او پاڅه بند ته ځان تسليموي.
 هغه څوک چې دژوندانه سيند پخپل سر پرېزدي اوبوه معينه
 مجرا ورته نشي ټاکلى له ژوند نه استفاده نشي کولى.

عقيدې

په سترگويې څه نه ليدل مگر دخدای کتاب يې ترڅنگه ؤ اومسجده راغی .
 ده هغه اسماني کتاب په تاخچه کښې کښيښود او په لمانځه ودرېده .
 کله چې له عبادت نه فارغ شو اوله مسجد نه روانيده هغه کتاب پاته
 شو او يو بل کتاب لاس ته ورغی .
 دی وړوندؤ ، کتاب يې نه لیده او په کتاب نه پوهيده مگر ډير ټينک
 يې په غيز کښې نيولی ؤ .
 ده ته دانه وه معلومه چې په کتاب کښې څه دي اودچاکتاب دی ؟ له
 ده سره ټينگه عقیده وه مگر پوهه او بينايي ورسره نه وه .
 ده دخدای د پاره دغه کتاب ښکلاوه اولکه تعويذله ځان سره يې
 گرځاوه .

عمل

هغه خپله امساتکوله اوبازارته راغی . په سترگويې څه نه ليدل
 مگر په نامه يې هرڅه پيژندل .
 له ده نه خپلو ماشومانو وڅکې غوښتې وې .
 دی په همدغه شي پسې راغلی ؤ .
 ددنيا بازارته ډير ړانده راځي اوڅه اخلي ، دکانداران دهغوي په
 سترگو کښې خاورې اچوي اوردې مالونه ورکوي .
 ده ته هم دکاندارله خاورونه ډکې وڅکې ورکړې چې هرڅه ورسره

کډوو.

دی روان شو اوږه لاره کښې یې خولی له لاسه خوشې شوه.
 ده دحمکې په مخ لاس وگرزوه او هرڅه یې راټول کړه.
 دی نه پوهېده چې خپل کاله ته څه وړي؟ اودده وڅکې څنگه دي؟
 ده غوندې ډیر رانده دلته راځي او هغه څه وړي چې دوړلونه دي.
 هو! درندو عمل همدغسې دی مگر پوند نوله دینه زیات څه کولی
 شي پوند که په سمه لاره لار نشي باید معذورې وکڼو.

عبادت او دعا

درحمت بارانونه ونه وریدل ، چينې وچې شوې په کاريزونو کښې
 دمرغۍ مښو که نه لمديه ، دونوپانې په پسرلي کښې زېږې وې . په
 سمسورو باغوئو خزان ولگیده ، په خلکو دلوزې هېبت راغی .

ټول دعبادت اودعا د پاره بيدياته ووتل ، پاك خداى ته يې زارې
 كولې ، مونځونه يې كول ، درودونه يې ويل ، دعاگانې يې كولې ،
 دباران تېزي وو زورور بارانونه يې غوښتل .

دغسې داخلاص عبادت ، دغه راز دسوز دعا گانې كله دوي نه وې
 كړې په دغه وخت كښې د دوي تعلق له خداى سره ډير زيات ؤ. دوي
 باور درلود چې روزي له خداى سره ده ، دوى له اسمانه راځي او حمكه
 دخداى سترخوان دى.

هرچاله خپلو بدو عملو نوتوبې ايستلې ، دهر يوه له سترگو اوښكې
 بهيدې مگر داسمان له سترگو يوه اوښكه هم توبه نشوه .

دباران په انتظار کښی ورځ بیگا شوه ، ماښام هرڅوک خپلو کورونوته لاړل .
 دقبلې له خوا توره ورځ رابښکاره شوه چې ډیره زیاته تیاره ورسره
 وه ، خلکو ویل دحیات اوبه په تورتم کښې دي .
 زمونږ دعا قبوله شوه ، اوس به داسې زورور باران وورېزي چې غرونه
 رغونه به په اوبو ماړه شي او دځمکې تنده به ماته شي .
 دا تیاره ورووروزیاتیده ، کلي کورونه ، غرونه رغونه په دغه
 تورتم کښې وړک شوه . له اسمانه ډیر زورور باران رابښکته شو چې
 تالندې ، برېښناگانې له هیبته ډک غزونو او زورور سیلابونه ورسره وو .
 دهواموجونه په دغه شپه طوفاني معلومیده ، باران دیوه زورورآپت
 هیبت درلود ، سیلاب له غره نه ډیرې غټې تیزې رغړولې دهرچادایقین
 وچې هرڅه به سیلاب یوسي ، مالونه اولادونه ، ښځې او نرینه ټول تباه شي .
 دمرپټه به نه وي معلومه ، کلي کورونه به له خړو لاندې شي او
 هیڅوک به هیڅ پیدا نه کړي .
 دغه ډاربیایه کلي کښې د ژړا انګولواوازونه اوچت کړه . خلکو بیا
 پاک خدای ته رجوع وکړ ، هماغه اوراداوهماغه دودونه بیا لوستل کیده
 هرچا به دعا کوله چې باران ودرېزي اودخدای له قهره نجات ومومي .

بې زړه

دایمان ځای زړه دی او دی بې زړه دی .
 چې وړوکی وله شیشکو او پیریانو ډاریده چې لږ غوندې لوی
 شود ملا صاحب له ډاره په سبق نه پوهیده .

په کور کښې دادې ډارو، اودباندي د دادا.

اوس چې لوی دی دخان ډار، دحاکم ډارې په زړه کښې
ټینکې ځای نیولی دی.

په لار کښې ورسره دغلو ویره ده اوپه کور کښې دغلیمانو له ویرې
خوب نه ورځي .

لویه خدایه! په کوم زړه کښې چې دغومره ویرې ویرې وي ستا ویره
ډیر ځای نشي پیدا کولی.

په دغسې زړه کښې ستاخوف ته ډیر لږ ځای پیدا کیږي ، که
ستا ډار او دظالمانو ډار په یوه زړه کښې یوشان موجود وي له دینه لویه
ګناه بله نشته.

کشکې دوي یوازې له تاویریدلی اوستاد دښمنانو ډارې په زړه
کښې نه وای.

دخلکو دارستاویره په زړونو کښې کموي او ایمان ته زیان رسوي،
ستا ضعیفه بنده ګان یوازې له تانه نه ویرېږي له نورو نه هم ویرېږي .
دوي اوس دزوروروپه مخ کښې حق نشي ویلی اوته دحق طرفدارې، ته
په دروغوڅپه کیږې اودوي له ډاره رښتیا نشي ویلی.

ستا ظلم نه دی خوښ دوي له ویرې دظالمانو خدمتونه اوصفتونه
کوي .

هغه مسلمان اوس چیرته دی چې یواځې له تا ډارېږي اوس ستا بنده
باید ډار بنده نه وي اودغورود له اوره یې سترګه ونه سوځي.

ملک اوملا

www.libtool.com.cn

دکلي ملک به چې هرڅه کول څوک يې مخې ته نشو ورتلی،
زرو، که زور و دواړه له ده سره وو. هرڅه دده په لاس کېښي وو او هرڅوک
د ده ترلاس لاندې وو، هيچا دخپلې خوراو لورواک نه درلوده.

دکلي غوري او چرگان هرڅه دده وو، بنایسته ښځې به له ده کره
وي، ښکلي هلکان به دده په مخکښې گرځيدل او هرچا به دده خدمت کاوه
يوه ورځ په کور او کلي کېښې دا اواز خپره شوه چې هغه يې موره او
بې پلاره هلك چې په علم پسې تللی و دعلم اودکمال خاوند شو هغه
اوس له ډيرې پوهې سره بيرته وطن ته راځي، هرچاته سمه لاره ښيي،
هرڅوک په حق پوه کوي او هرچاته حق وايي ځکه چې هغه دحق
ملگری دی اوله ظلم سره دښمنی لري.

دا اواز په ملک باندې ښه ونه لگيده.

ملک له دغه هلك نه ودارشو او پرېشانه خوبونه يې وليدل.

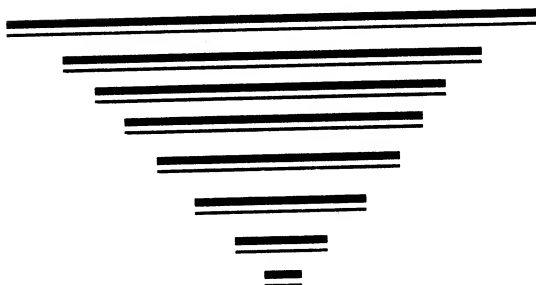
ملک پوهيده چې هغه خيرات خور ملانه دی، دهغه سترگې ډيرې
مړې دي او په زړه کېښې يې دزو روږد ارنشته.

هغه هيڅکله بې له خدايه بل چاته سر نه ټيټوي، له هغه سره دحق
جذبه او حقاني قوت شته او په وينا کېښې يې بل شان تأثير موجود دی.
څو ورځې پس ملا له یوی امسار سره راغی، ظلم او ناروا ته يې بدوويل،
دزور اوقوت مخه يې ونيوله خلک يې پخپل حق پوه کړه
اودمظلومانو ملگری شو.

دده ملگری ورځ په ورځ زیاتیدل او په اولس کېښی پوهه او بیداري

پیدا شوه ، هغه ملك لري شو او په خای يې بل ودریده دغه بل ملك
 هغسې ملكي نه كوله او د پړوبه سم چلیده ، چې علم او پوهه پیدا شي
 ملكان سمیزي او خلك سم ملك دروي .

د فرعون او موسی قصه ، د ملك او ملا افسانه همدغه معنی لري .
 هلكان باید په علم پسې لاړ شي او د علم رڼا له خانه سره راوړي .

شاعر

شاعريوازې پرېزدې ځكه چې دى دجرگواو مركوسړى نه دى .
 هغه چې له نورو نه گټه كوي بايد نورو ته ورشي .
 دى غواړي چې له ځانه استفاده وكړي نه له بل چانه .
 هغه وخت چې برخې ويشلى كيدې سازنده يې دسازاو سرودمجلس
 ته راوباله او شاعريې له خلكو نه لرې يوازې كښيناوه .
 شعر اجتماعي شو مگر دشاعر په برخه تنهايي ورسیده .
 څوك چې په ازادۍ مين وي هغه هيڅكله ځان نشي مقيد كولى .
 يومجلس كه هرڅومره آزادوي بياهم بيخي بې قيد نه وي .
 دازادۍ معشوقه هغه وخت چاته ځان بښي چې له نورو نه بيل
 اوبوازې وي شاعرله ځان سره عشق لري اوپه ځان مين دى .
 دى نه غواړي چې په نورو كښې ورك شي او نورو غوندې شي .
 دى له خلكو سره همدردي لري مگرله خلكو سره ناسته ولاړه نشي
 كولى .

عاشق دى خومعشوقه نه لري .
 در دلري مگردوانه خوري .
 ذلت يې نه دى خوښ او عزت ته هم په ښه سترگه نه گوري .
 دده طبيعت بل شان دى .
 دى تاسې ته لاره بښي مگرپه يوه لاره درسره نشي تلى .

www.libipol.com.cn

هغه ورځ چې تراوسه يې نه دلمر وړانګې دغرو نوبه سرولويدلي دي
اونه يې دپېښو او واقعاتو مطلع چاته معلومه ده دسبا په نامه يادېږي .
دا ورځ لکه پټه معشوقه له هر چانه پټه ده اودسحر نسيم يې هم له
مخه پورې نه دی لرې کړی .

دانه ده معلومه چې دغه ورځ به څه له ځان سره راوړي او څه به له
ځان سره يوسي .

دچمن په گلونو به شبنم وروي او که زلې؟
يواشنا به سړوسترگوله بل نه بيل کړي او که دوه خوازه ياران به غاړه
په غاړه کړي .

دا ورځ له دغه مجهوليت او معما توب سره دهرچاپه زړه کښې
محبوبيت لري او هرڅوک ورته په اميد گوري .

دهرچا کار او زيار دسباورځې دښه والي د پاره دی اودنن ورځې
دعمل نتيجه دسبا ورځې په لمن کښې لټوي .
هرڅوک هيله لري چې دنن ورځې زحمت به دسبا ورځې په راحت بدل
شي او سبا به له نن نه ښه وي .

په همدغه سره دژوندانه مشقت سپکېږي او داميد مزي غځېږي ؟
دنن ورځې بندي دسباورځې ازادي په خوب کښې ويني او همدغه
راز خوبونه دغمو نو تله سپکوي .

چاچې نن دخوښۍ او خوشحالي دولۍ کاله ته راوړېده هغه يقين لري

چې سبا ته به دزوی پلار شي اوله دغې خوشحالي نه به بله خوشحالي پيداشي .
www.libtool.com.cn

دا غولونکي سبا هيڅکله نه سبا کيږي او ترقيامته دوام لري.
 دژوندانه ټول خوزوالی په همدغه شي کښې پټ دی که دغسې سباته
 خه اميدونلرودژوندانه تحمل هيڅ کله نشوکولی.
 حُمکه اواسمان په همدغې ورځې پسې سرپه څيرۍ سرگردانه گرځي
 اوداتياکالوېدهم له دغې ورځې نه ناامیده نه دی.
 که دسباورځې مينه زموزله زړونونه ووزي موزياژوندنشوکولی ځکه
 چې زړونه سږيږي اوارزوگانې مري.
 که موزله سبا سره خپل تعلقات قطع کړوډيرتاوان به وکړواو خپل
 ژوند به فاني وگڼو.

زمونظر به بيا لري څار، نه کوي اوډيرلنډ به کوري.
 په دغسې حال کښې موزيا اوزده اوزده فکرونه نشوکولی اودمريخ
 سفرانه پاته کيږي.
 دسباورځې فکرزموزبه اخلاقي ژوندکښې هم ډيره اغيزه لري
 اودبشره رازمادي اومعنوي ترقيات ورپورې تړلی دي.
 دهقان دهمدغې ورځې دپاره کرکوي اوباغوان په باغ کښې نيا لگي
 زدي.

دخرمازې په حُمکه کښې کرل اودخرماله ونونه خرماټولول
 دهغوکسانو کار دی چه سباته اميدونه لري اودنن ورځې په تنگه دايره
 کښې ايسار نه دي.
 څومره چه دانسان ذهن اودماغ ترقي کړيده په هره اندازه چه انسان

لوی شوي اوپوه شويدي هغومره يې له سبا سره تعلق زيات شویدی.
 د سبا ورځې غم خوړل ، د سبا دپاره فکر کول ، د سبا ورځې ضرورت
 او احتياج په نظر کېنې نيول د ډيرو پوهانو او د ډيرو لویانو کار دی.
 زه لوی او کوچنی په همدې پيژنم چې يو ډير لرې گوري اوبل ډير نژدې
 گوري.

د يوه سبا هم ډير لرې او د بل لنډ دی.
 د مسلمان سبا پس له مرگه هم شته، دده نظر بايد ډير لرې څارو کړي
 او ابدې ژوند په نظر کېنې ونيسي.
 ابدې ژوند همدغه دی چې سړی له سبانه غافل نه وي او د سبا اندېښنه
 ورسره وي.

نن اوسبا هغه د و ميلمانه دي چې يوځي اوبل راځي. موزله يوه سره
 وداع کوو او د بل په خدمت مشغوليزو.
 زموږ خدمت بايد د سبا ورځې دپاره وي او خپله آينه په نظر کېنې
 ونيسو، د عقل او دورانديشۍ تقاضا همدغه ده. «بله ډيره».

د پسرلي گڼه

ستا بڼايسته او گڼلۍ خپره په جهان کېنې خومره قدر لري.
 اسمان له دومره لويوالي سره هر سحر د شبنم په پاکو او زړو څاڅو ستا بڼکلی مخ
 وينځي او ځمکه دخپل زړه له غم اوبه درکوي.
 د ځمکې مخ په تان بڼايسته دی ، هوا ستا په وزمومعطره شوه ، د بلبل
 خوزه نغمه ستا د جلوي برکت دی شاعران ستا په ستاينه په جامع

کښې مقبول شوه ، ښکلوپيغلوتاته پخپل وريل باندې ځای درکړ ،
 بوراستاپه مينه په غزلوکښې وستايل شو .

www.libtool.com.cn

په شعراو ادب کښې ستا برخه ډيره زياته ده ، دمينې اومحبت ډيرښه سوغات ته يې .
 مگرگوره چې پخپل جمال اوکمال مغرورنښې اوله باغه ونه وزې .
 تاغونډې ډيرښکلي اوبنايسته گلونه دهيوادپه غرورغوکښې پيدا
 شوه چې نه چاوليدل اونه چاوستايل .

که ته هم له دغه چمن نه ووتلې اوپه غرونوکښې دې ځای ونيونه به
 بلبل پيداکړې اونه ماليار .

ته دخلکوله نظره مه لرې کيزه اوځانته ماليارپيداکړه .
 دانسان داعادت دی چې مطلق ښه نه ستايي اوهرښه څيزښه نه گڼي
 هو ! دی هماغه شی ښه بولي چې ده ته نژدې وي اودده خپل بلل شي .
 دلته هرڅوک خپل ښاغلی گڼي اوهریودخپل باغ گلونه ستايي .
 ته هيڅکله دخلکوله نظره لرې کيزه مه !

ستاښايست دخلکودتوجه والتفات نتيجه ده .

که ته غواړې چې هرڅوک دې قدروکړي اوپخپل سردپاسه ځای
 درکړي لکه نرگس هرچاته په ښه سترگه گوره اولکه دباغ غوټی
 هرسحرخلکوته خاڼده !

په دغسې التفات اويوه خوله خنداښې دخلکوزړونه خپلولی شي .
 په يوازې گلتوب اوگلالتوب هيڅوک قدراومنزلت نه مومي اونه په
 تش ښايست دلبري اودلربايي کيزي .

راشه زما دباغچې گل شه

چې هرسخردي په ديدن اوبه کومه « بله ډيوه »

درهمي خاونده

دتورې کيزدې اودلوبې رمې خاونده !

په دې سره اوتکنده غرمه کښې په دې وچې بيديا اوسپيره
صحرا کښې چې يخې اوبه، يخ سيوري، توده ډوډۍ، شودې اومستې،
کوچ اوپيروي، کورت اوغوري، پوڅی اوپنيرونه هرڅه له تاسره دي په
خوارانو او بيزلورحم وکړه.

له لارويونه خپل خوړونکي سپي ايسارکړه !

هرڅوک چې ستا کيزدۍ ته په هيله اواسره راځي هغه له خپلوسپيونه
ساته اوقدرې کوه !

په دې وچ ډالۍ کښې بل سيورې نشته يوازې ستاسيورې ته هيله
اواسره کيزي .

که ته خپل سپي ونه نيسي له دينه لويه بې رحمې بله نشته .

ای دخوړو وسپيو خاونده !

ستادسپيوتوان له تارسيزي اوددوي په ضررته نيولی بې .

سپي اونفس دواړه يوشانته دي .

ته خپل سپي ونيسه اوپه موزرحم وکړه !

ته پخپلوسپيوداگومان مه کوه چې دوي به هروخت ستاغلیمانوته غاږي .

دوي ډيرځله داسمان ستورو اوسپوزمۍ ته هم غاږي .

ستا په ملگرو اودوستانوهم بلوسې اوغوټې وهي .

آه ! هيڅوک زمانارې نه اوري ، دخپلوسپيو حملې هم نه ويني .

زماغزترکيزدۍ نه رسيزي . دوي ولې څه نه اوري ؟

ولې څه نه ويني ؟

ولې په چارحم نه کوي ؟ www.libtool.com.cn

پردي خويه نه وي ؟

کيزدی خودپښتنو معلوميزي .

«څه ليکل يالیک پوهه»

بې گناه پښدي

پرېزدی ! دابې گناه بندي پرېزدی !

مه ویرېزی ، دده په ازاد ولوکښې هېڅ خوف او خطر نشته .

فساد او شرارت له ده نه ، نه پیدا کيزي .

دده بندي کول لویه گناه ده .

داهغه يوسف دی چې دبې گناهی په سبب په زندان کښې لويدي دی

که دی له زندانه راووزي ستاسې آينده سنجولی شي اوستاسې دبلې

ورځې غم خوړلی شي .

پرېزدی ! دابې گناه بندي پرېزدی ! که دی خلاص شو ، ستاسوانتظام به

په ډیرښه شان وکړي .

ستاسې وزي به ماړه کړي ، ستاسوپرېنډبه پټ کاندې .

تاسې دغه ښکلی موجود په توروخاگانوکښې مه غورځوی .

په زندانونوکښې يې مه اچوی .

په لیوانواوپرانگانوبې مه خوری .

پرېزدی ! دابې گناه بندي پرېزدی !

دی به ستاسې دگړوود او پریشانو خوبونو صحیح تعبیرونه وکړي .

ډیرې سخرې، مبهمې او مجملې غوټې به پرانیزي .

دی دراتلونکی حال پیشبینی کولی شي .

د طبیعت په رمزونو او اسرارو پوهیزي .

د جوي او فلکي اوضاعو اقتضات ورمعلوم دي .

پرېزدی ! دابې گناه بندي پرېزدی !

مدپه آزادی باندې علم او پوهه زیاتيزي .

وطن رڼا کیزي ، رانده بینا کیزي .

دی له خپلو جفا کارو وروڼو سره هم ښه سلوک کوي .

دی ډېر پیچومي او ارولی شي .

ډیرې کزې لارې سمولی شي او ډیر مشکلات حل کولی شي .

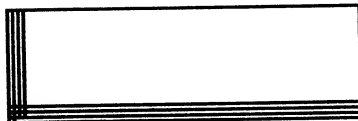
ماخوب لیدلی چې دابندي خلاصیزي او د سلطنت په کرسۍ کښیني

ښه فکرو کړی ! دابندي څوک دی ؟

پس له ډیر فکره وایم :

فکر دی فکر !

« څه لیکل یالیک پوهه »

نظر لالا

www.libtool.com.cn

په يوه ستا نه کورنۍ کښې يو سپين زيرى خدمتگار اوسيده چې هرچا به ورته نظر لالا ويل .

دا سړى دما شوم توب له وخته دېودا توب ترزمانې په دغه کاله کښې و او خپل ژوند يې په همدغه کاله کښې خاورې کړ.

دى ددې کا له نسبې سړى نه و او د خدمتگار په حيث يې کا رکاو، مگر مزدور ورته نشوويلی ځکه چې د مزدور په شان کاري نه کاوه .

هيڅوک به خپل ځان د ځان دپاره په کار کښې دغومره سترې نکرې لکه چې نظر لالا ددغې کورنۍ په خدمت کښې سترې اوستومانه و .

کوم کار چې څوک ديوى ټينگې اولورې عقيدې دپاره کوي هيڅ حريص او په گټه مين سړى يې د پيسود پاره نشي کولى.

ده دغه خدمت دخداي دپاره کاوه او په داسې جذبه يې کاوه چې دلمانځه دفتېدو هم څه ډيره پروا ورسره نه وه .

په دغه سړي کښې ډير زيات اخلاص، امين توب او صداقت موجود و چې په دې وخت کښې يې مثل او نظير نشي پيدا کيدى يا ډير لږ پيدا کيږي.

داسې بې نامه او بې نشانه سړى و، جامې به يې تل زړې او خړې وې مگر د زړه صفايي يې دومره زياته وه چې زه ور ته حد او اندازه نشم ټاکلى .

په کوم کلي کښې چې نظر لالا او سيده دجاه او جلاله خاوندان او دعلم وفضل صاحبان هم اوسيدل چې ځينو مريدان هم نيول مگر زه له

هغو ټولونه نظر لالا انتخابوم اوله نورو نه په ادب تیر بزم .

زما داعادت دی چې له مخدوم نه خادم ته په محبت کورم اوله پیرنه مې مرید خوښ دی.

له ماسره اوس دافکر ډیر پوخ شوی دی چې دخیراو برکت خاوندان په ساده مسلمانانو کښې ډیر موندلی شو او پوهان او هوشیاران دبل دپاره له خپلې گټې نه نشي تیریدلی.

څوک چې دخدای د پاره دنورو خدمت کوي او خپل ژوند دنوروله ژوند قربانوي هغه لکه نظر لالاداسې وي چې خپله مادي گټه هېڅ نه پیژني او په پردي کاله دومره زهیروي چې له هیچاسره به دخپل کاله دغومره غم نه وي.

داسې په تور اوسپین نه پوهیده الف او بی یې نه ولوستي ، دلفظ او معنی فرق یې نشو کولی مگر دنیکی او خیر رسولو په لوړه مبدایې ټینګه عقیده لرله او داجذبه پکښې دعشق حدته رسیدلې وه .

نظر لالادهرچاپه نظر کښې ډیر سخت او بخیل سړی معلومیده هرچابه ویل چې ده غوندې سخت سړی بل نه پیدا کېږي ، په رښتیا چې دده پیروزینه په ځان باندې ډیره لږه وه ، مگر بخیل ورته نشم ویلی او ډیر حاکمان زه ورځنې څاروم.

کله به چې دکاله خاوند نظر لالاله کابله ننګرهارته استاوه چې څاروي او پسونه بوزي ، نویوڅوډوډۍ به یې ورته پخې کړې او ډیرې لږې پیسې به یې هم ورکړې چې په لاره کښې ځانته کوم وخت څه نګولی واخلي یاچیرته دڅاروو د پاره څه واښه پرې رانیسي ، داسې به له کابله لغمان ته ولاړ او څاروي به یې هم ورسول ، مگر یوه میاشت

يادوه مياشتې پس به چې څوك ميلمانه راغلل ، او چرك به په كارشو
 نظرللابه هغه پيسې په چرگورور كړې چې ميلمانه په بڼه شان عذرشي
 اودكاله دځاوند بڼه نوم وساتل شي.

دى هغه رازخدمتگار نه ؤ چې له خپل مخدوم نه څه واخلي او
 دځان د پاره يې ذخيره كړي بلكه ده به هغه ته څه وركول اوخدمت يې
 بيخي وپياوړ.

دده خوراو خوربى ډير غريبان دومر هېڅ بدگومانه سړي هم داگومان
 نشو كولى چې دى دې هغوي ته څه وركړي.
 كه كله به دكاله ځاوند دده په خاطر هغوي ته څه وركړه.

دى به خپه كيده او ددغه كاله زيان ورته لكه دايمان زيان معلوميده.
 دنظرلالا داعادت وچې چرغزبه له خوبه پاڅيده اودسپيدوپه رڼا كښې
 به غره ته روان ؤ ، ترڅوبه چې لمړڅرك واهه ده به له غره نه دخسوكيډى
 راوړ، چې سبانارى به يې وكړنوبيا به په نورو كارونوپسې روان شواو
 ټوله ورځ به يې كاراوخدمت كاوه .

ده به پس له ماښامه هم دښې ترلسوبجودميلمنو خدمت كاوه او
 ډير ناوخته به ويده كيده.

دده په كار كښې درخستى او تعطيل وړچې نه وې اودناروغى د
 پاره يې هم فرصت نه درلود.

دى دعادت او ډير كار كولو په وجه له پولادونه هم كلك ؤ.

هغه گيډى چې ده دښپيتو كالو په عمر په شاباندي راوړ ددې
 زمانې بڼه بڼه ځوانان يې نشي وړلى .

ده به هر كله دخمتاپيوندې كالي اغوستل او خوراك يې هم ډير

خوارو.

www.libtool.com.cn

ترخوبه چې ډیر مجبور نشونو داختر په ورځ به یې هم نوي کالي نه اغوستل. په دغه کاله کښې به چې هرڅومره ښه څه پاڅه شوه دده برخه به پکښې ډیره خواره وه ځکه چې ښه ډوډۍ د ده له ستوني څخه نه تیریده او په همدغه وجه به دچرک ورمیزدده برخه وه.

نظر لالا له تودې ډوډۍ سره هم دښمني درلوده او چې په شکور کښې به سره پرته وه تودې ته به یې لاس نه ورووړ. په همدغه سبب دی په ډیر بخل مشهور و او هرچا به ورته سخت اوبخیل ویلي.

دا و دخلکو قضاوت چې له حقیقت نه ډیر لرې و او په ډیرې ظاهر بینۍ بنا و. هغه څوک چې خپل ژوند دبل د پاره وقف کړي او هیڅ دنیايي گټه یې پکښې له نظر لاندې نه وي هغه ته به څنگه بخیل ووايو.

هو! نظر لالا په ځان باندې بخیل و ځکه چې له ځانه تیر و او خپل ځان یې بل ته بخیلی و.

ده ته به که چا د خدای د پاره څه ورکړه هغه یې دبل د پاره اخستل او بل ته یې ورکول.

دایثار او فدا کاري چې پدې وخت کښې لکه دانحر گل یادمرغۍ پۍ ډیر نادر څیز معلومېږي له انساني غرایزو سره ډیر موافقت نه لري اومثالونه یې وړک دي.

دا رازسړی دخلکو په نظر کښې ډیر سا ده او ډیر احمق معلومېږي.

په عقل او پوهه داگومان نشي کیدی چې چاته ددغسې ایثار او فدا

کاری اجازه ورکړي.

www.libtool.com.cn

خپل ځان خوارول او بل پالېل، له ځانه تیریدل او دېل په ښه ورتلل
د عقل او فکر کارنه دی.

ددغسې کارونود پاره یولوړ معنوي عشق په کار دی او دنظر
لالا اخلاص غواړي.

ددغه کاله هرڅه دنظر لالا په لاس کېښي وواو دده په امانت داری
هرچا داسې یقین درلود چې هیڅ شک پکېښي چانشو کولی.

زه د هغه چاستاینه نه کوم چې نظر لالا ورته ډیر اخلاص او عقیدت
درلود زما په نظر کېښي دستایلو وړ نظر لالادی او دده په ښه سریتوب
ټینګه عقیده لرم.

دی اوس له نظره پنا دی اوزه دده زیارت ته په ډیر اخلاص ورځم.
په هغه ادیره کېښي چې دی خښ دی نور قبرونه هم ډیر دي او په
ځینو باندې لاجندې هم ولاړ دي مګر زه خپل مراد له نظر لالا څخه غواړم
اودده حسنات راته ډیر درانه معلومېږي.

په رښتیا چې زما خاد مان خوښ دي او ښه خلك په خدمتګارانو
کېښي وینم.

جبر او اختیار

هغه کار چې دانسان په اراده او اختیارنه وي شوی د فخر وړنه دی اود ملامتۍ موجب هم نه گرځي يعنې که د چاونه ټيټه وه گرم نه دی که چامتوسط قد او قامت درلود ورته نشو ویلی چې ډیر بڼه کار دې کړی او اندازه دې ساتلې ده .

که یو سړی خپل سپین مخ تور کړي ملامت دی مگر د حبش مخ که هرڅومره توروې څوک یې نشي ملامتولی ځکه چې دده اختیار او اراده پکښې دخل نه لري .

یوسړی خپل غلیم په جنګ کښې مړ کړي او خپل شجاعت ښکاره کړي حق لري چې پخپله توره او توریالیتوب فخر وکړي مگر که مرغۍ ولي اوسړی ولګیده که څه هم دده ډیر زور وراوړدښمن وي خپل بریت نشي تاوولی او تور یالی ورته نشو ویلی .

هیڅوک یوګونکې په حق نه ویلونه کړموي ځکه چې هغه مجبور او معذور دی .

مگر هغه چې ژبه لري اوله ډاره حق نه وايي له ملامتۍ نه نه خلاصیږي که څه هم یوڅه مجبورت دلته هم شته او اختیار نیمګړی دی دجبر او اختیار مسأله ډیر اړخونه لري او دغه فیصله څه آسانه خبره نه ده .

زه په دې حای کښې دا اراده نه لرم چې له علمي څېړنې نه کار واخلم زما مقصد بل دی او دملایانوپه کار کښې کار نلرم .

زه حتی الامکان له فلسفي بحثونونه ډډه کوم مګر کله کله مې

دموضوع تعلق او ارتباط مجبور وي چې په معقولاتو کېنې مداخله وکړم .

زه نه وایم چې انسان مختاردی ځکه چې موږ ډیر مجبوریتونه لرو اود جبر مظاهردلته بیخي ډیر دي.

موږ مجبور یو چې په وچه منزل وکړو ځکه چې دلته بحر نشته او زموږ په هیواد کېنې بېړۍ نه گرځي .

همدغه شان موږ له کابل څخه ننګرهار ته په هوا نشوتلی ځکه چې هوایي سرویس نه دی جاري مګر دغه راز مجبوریتونه په ځینو نورو ځایو کېنې نشته، هلته یو سپری اختیار لري چې په هوا ځي که په بحر کېنې او که په وچه اوس پوه شوئ ! چې جبر او اختیار په هر ځای کېنې یوشانته نه دی او ټول انسانان پوراز مجبور نه دي.

ډیر مجبوریتونه پخواوو چې اوس نشته او خپل ځای یې اختیار ته پرې ایښی دی.

یوماشوم چې اول پیدا شي هیڅ اختیار ورسره نه وي او دېل په غېږ کېنې ژوند کوي، پخپله نه چیرته تللی شي اونه راتلی شي. ځملول او پاڅول یې دېل په لاس وي او کالي بل څوک وراغوندي مګر څومره چې لویېږي او غټېږي هغومره دمور له غېږې لرې کیږي اوله مجبوریت نه دا اختیار خواته درومي کله چې پخپلو پښو روان شي نو بیا خپل مخ پخپله وینځي او پخپله خوښه له کاله وزی یا کاله ته راځي.

کله چې ځوان اوزلی شي دکاله واک او اختیار هم دده شي اود پلار په جایداد تصرف وکړي .

په هره اندازه چې د ژوندانه درجه او مرتبه لوړېږي مجبوریت کمېږي

او اختیار زیاتبیزی .

www.libtool.com.cn

یوکانی که خوک هرې خواته غورځوي او هرراز لوبې پرې کوي کولی یې شي مگرونې او بوټي دغسې نه دي یعنې دنبات مجبوریت له جمادنه لږدی ځکه چې دحیات اثر په ده کښې زیات دی.

له ونو اوبوټونه بیا دڅارویو اختیار ډیردی اوجبرنورهم تخفیف موندلی دی، انسان چې له حیوان نه پورته مقام لري اودتکامل په لاره کښې وړاندې دی دده اختیار نورهم زیات شوی اوله خپلې ارادې نه ډیر کار اخلي.

په انسانانو کښې هم دوحشي او مدني انسان دعالم اوجاهل انسان دقوي او ضعیف انسان په اختیار کښې ډیر فرق موجود دی مگر بیا هم په هرحال کښې یوڅه مجبوریتونه شته اوپه جبر او اختیار کښې ډیر فلسفي بحثونه کیدی شي.

ددنیا ډیر پوهان پدې عقیده دي چې دانسان ډیر کارونه په ظاهره ارادي او اختیاري معلومبیزی مگرپه حقیقت کښې دمجبوریت اثروي اوخبره له اختیاره وتلې وي.

دوي وايي هغه سړی چې ډیر په غیظ او غضب کښې وي اوپه همدغه وجه دچا دوژلو اراده وکړي موز ورته داخیار خاوند نشوولی ځکه چې دی په دغه حال کښې د داسې اغیزو اونفسي تاثراتومحکوم دی چې له دغه کاره ځان نشي ژغورلی او پخپلواحاساساتو حاکمیت نه لري ، که موز پوه شو چې دی په دغه وخت کښې له یوه لیوني نه څه فرق نه لري ، او په طبیعي حال کښې نه دی دی به ارو مرومجبوره گڼو او دغه کارته به غیراختیاري ووايو .

همدارنگه هغه څه چې يو عاشق د عشق په جذبه كېنې د عشق د پاره كوي له مجبوريته نه نه وي خلاص او اختياري ورته نشو ويلي.

ددغو خبرو خلاصه او نتيجه داده چې شديد محبت او شديد بغض د انسان اختيار سلبي او هغه څه ورباندې كوي چې په عادي او طبيعي حال كېنې يې يو عاقل انسان نه كوي دهمدې لامله ډير خلك پخپلو ځينو كارونو بل وخت پښيमानه كيږي او پوهيږي چې ښه يې نه دي كړي.

ځينې نورېدې عقیده دي چې انسان دا اختيار خاوند دی که ښه كوي بايد ښه ورته ووايو او که بدو كړي بايد بدې وگڼو. دوي وايي که انسان د عشق د پاره كوم كار كوي او که ددښمنۍ د پاره په دواړو حالتو كېنې دغه كار دده گڼل كيږي او په دې پورې تعلق نيسي ځكه چې دغه مختلف احوال چې د زور وړې مينې يادشديد عناد په اثر پيدا كيږي او نفسي يا روحي اغيزې ورته ويل كيږي پخپله له نفس څخه عبارت دي او نفس دهمدغو احوالو او كيفياتو نوم دی، هسې نه چې كوم بل شی په نفس اغيزه كوي او اختياريې سلبي.

ارسطو د جبر او اختيار حدود ډير ښه ټاکلي دي، اوېدې باب كېنې يې ډيره ښه فيصله كړېده.

دی وايي : هغه كار چې يوسړی پخپله اراده نه كوي او دده اختيار پكېنې هېڅ دخل نه لري ښه او بدې ده ته نه دي راجع او دده كار ورته نشو ويلي يعنې که يو زورور باد يوسړی كومې خواته يوسي يا يې څوك لاس او پښې وټري اوله يوه ځايه يې بل ځای ته وړي نودلته اختيار سلب دی ، او په مجبوريته كېنې هېڅ شك او شبه نشته ، مگر که

يو سړی دخپل شرافت دساتلو دپاره كوم كار كوي او خپل عزت او وقار يې يوه كارته مجبور وي نودغه راز مجبوريتونه دجبرله قانون لاندې نه راځي.

دی دمثال په ډول وايي : که دیوه سړي مور اوپلار يا اولادونه دیوه ظالم او مستبد له تهديد لاندې وي چې دده په تسليميدو او اطاعت هغوي له زیان اوضره محفوظ پاته کيږي او که اطاعت ونکړي هغوي ضايع کيږي په دغه صورت کښې داسوال پيدا کيږي چې که دغه سړی دهغه ظالم له خوا په يوه ناوړه کار مامور شي دی په دغه باب کښې مجبور دی او که مختار؟

ارسطو وايي : چه دلته جبر او اختيار مخلوط شانته دي مگر دااختيار جنبه غالبه ده ، ځکه چې ددغه کارپه کولو اونه کولو کښې دترجیح او انتخاب مسأله مينځ ته راځي نوهره خواچې دی انتخابوي او ترجیح ورکوي هغه دده خوښې او ارادې ته راجع ده او دده کار گڼل کيږي.

دی وايي په دغسې مواردو کښې که سړی ناوړه اویدکارو کړي دغه رازمجبوریتونه معقول عذر نشي کيدای په دغسې مجبوریت باید سړی پښې کښيښږدي اوهغه څه وکړي چې انساني شرافت او وجدان يې تقاضا لري.

شجاعت او شهامت چې يو اخلاقي فضيلت دی په همدغسې مواردو کښې ځان ښيي اودافتخارحق پيدا کوي.

هغه دسرخطر چې په جنگ او جگړه کښې يوې زړه سړی ټينښتي ته مجبور وي دخلکو په نظر کښې څه اعتبارنه لري په همدغه وجه له

تورو او ټوپکونه تېنټيدونکي هر چاته سپک ښکاري او هغه چې له مرگه نه وېرېږي او په ايستلو توروورځي دخلکو په نظر کېښي درانه معلومېږي. که په دغسې مجبوريت خلک قايل وای هرڅوک به له جگړې څخه تېنټيده او هيچابه هغه ته په سپکه نه کتل.

هغه افتخار چې دشجاعت اوشهامت خاوندان يې کتې د دغسې مجبور يتونو په نافرمانۍ کېښي پټ دي لکه چې عار او ذلت ددغه راز مجبوريت اطاعت او انقياد ته ويل کېږي.

دخان واده

له خويه راپاخيدم ، دډول او سړني اوازمې ترغوزه شو او ډيره لويه
 ورا راښکاره شوه چې ډير خلک ورسره خوشحاله روان و واو دخان په واده
 کښې يې لاسونه غورځول.
 زه هم له دوي سره ملگری شوم او په دې خوشحالي کښې مې ځان
 شريك کړ.

ددې ښادی دډول اوسړني غږ ترډير لرې ځايه رسیده او ډيروخلکو
 پکښې اتڼونه کول.

چاپه ډزې کولې چاپه اسونه ځغلول، ځينويه ټوکې او مسخري کولې،
 په دغسې خوشحالو کښې ماښام تياره کلي ته ورسیدو اوډولۍ دکاله
 په مخکښې ښکته شوه .

دکلي ښځې په ډيرې خوشحالي راغلې ، او دډولۍ پردې يې
 جگې کړې همدغه وخت خندا او خوشحالي خپل ځای غم او ژړاته
 پرېښود او دامعلومه شوه چې دغې ښکلې ناوې دخپلې آزادۍ د پاره
 ډيره لويه قرباني ورکړه اوداجباري واده ملایې ماته کړه.

ددغه حال په ليدلو دهرچاپه احساس کښې بدلون راغی او موږ
 وپوهیدو چې کله خلک جنازه هم په ډول اوسړني وړي اوپه غم دښادی
 کومان کوي.

په دنياکښې ډيرداسې غمونه شته چې دخوشحالي په ډولۍ کښې پټ
 دي اودخلکو په شعور او تمیزمسخري کوي .

زما يوه ملگري په دغه ورځ وويل : په رښتيا چې خوشحالي څوك په
 زور او جبريا په ډير وپيسو كورته نشي وړلې.
 مگر خان لاتراوسه په دغه حقيقت نه دى پوه او خپله خوشحالي په
 دغه ډول غواړي.

«څه ليكل يالېك پوهه»

غم او خوشحالي

www.libtool.com.cn

زما اشناله ډيرو غمو نو سره نا اشنادی ، دهغه په کاله کښې چادماشوم ژړا نه ده اوریدلې او دخپلو ماشومانو په مرګ او دردې هېڅکله نه دي ژړلي .

هغه د زوی اولور پلار نه دی چې دا ولاد په تبه او شري ياکوې غمجن شي . هغه حال چې يو پلار يې دخپل کوچني زوی يا خلمي زوی د ځان کدن په وخت کښې ويني دی ترينه ناخبره دی .

ده غوندې بې غمه سړي ډير لږ پيدا کېږي او په همدغه سبب يې خوشحالي برخه هم ډيره لږه ده .

دی چې پخپل کاله کښې خپل خلف الصدق نه ويني په زړه کښې ډير ځورېږي او ځان بد بخته گڼي مگر دده دغه غم زمونږ په نظر کښې دهغه چاله غمه ډير سپک دی چې دوه زامن يې ژوندي دي او يوه دده په غيږ کښې خدای ته ځان سپارلی دی ځکه مونږ هغه ته د فاتحې د پاره ورځو او ده ته نه ورځو .

زمونږ دا عادت دی چې که د چاپه کاله کښې نهه مياشتينی اولاد مړ پيداشي وپرور سره نه کوو او هغه هم د غم کمبله نه غوړوي، مگر په کوم کاله کښې چې ددرو ورځو ماشوم مړ شي هلته د غم اومصیبت مجلس جوړېږي او خلق ورسره همدردي کوي .

موريس مترلينک وايي : « تاسې په مليار دو نو نطفې ضايع کوئ .

مگر خوابدي کيږي نه او دغه راز ضياع دچادغم او خپگان موجب
 نگرځي، ددې خبرې معنی داده چې زمونږ غمونه معقول نه دي محسوس دي.
 هره ضايعه چې يوازې عقل پرې پوهيدی شي او احساسات ورسره
 تعلق نه لري همدغسې بې اثره وي.

زمونږ خوشحالي هم لکه زمونږ غم په عقل او منطق اتکاء نه لري
 بلکه دشعور او احساس نتيجه ده .

غم او خوشحالي يو په بل پورې تړلي دي او يوله بله نه بيليږي .
 ځينې گومان کوي چې خوشحالي له بې غمه خلکو سره زياته ده او
 هغه څوک ډير نيکبخت دی چې هيڅ غم نه لري مگر حقيقت دغسې نه
 دی او بنادي هرچيرې دغم په اندازه ده .

حقيقي بدبختي په بې غمی کښې ځای لري او بې غمه سړي ته که
 سړی وويلی شو نيکبخت خوورته هيڅکله نشوويلی.

غم او خوشحالي لکه ديوې ټوټې دوه مختلف مخونه دي چې اصل
 يې يودی څنگه چې شپه او ورځ يوه بل پورې نښتي دي ، اوهرکاله ته
 دواړه وړاندې وروسته راځي دغم او خوشحالی ارتباط هم دغه رازټينک
 دی که څوک وغواړي چې هغه يو خپل کاله ته پرېږدي اودابل ايسار
 کړي له دينه لويه اشتباه بله نشته.

داسی کيدی شي چې ورځ اوږده شي اوشپه لنډه ياشپه لويه وي او
 ورځ وږه وي مگر داسې ورځ چې شپه ونه لري، ياداسې شپه چې ورځ
 ورپسې نه وي په دنيا کښې نشته.

که لمر تر آخرته پاس په تندۍ ځای په ځای ولاړ وای اودزمانې په
 رنځ کښې هيڅ تغيير او تحول نه وای موجود هيڅوک به نه پوهيده چې

شپه څنگه وي او دهمدې لامله چې شپه به چانه پيژندله پدې به هم نه پوهيده چې ورځ څنگه وي او څه كيف لري.

غم او خوشحالي هم لکه شپه او ورځ يوه بل پيژنوکه غم له دنيا نه بيخي ولاړ شي خوشحالي هم ورسره ځي او که ژرانه وي خدا هم نشته . هماغسې چې هگۍ له چرگې پيدا کيږي او چرگه له هگۍ نه غم او خوشحالي هم يودبل اولاد دی.

انسان بايد پدې پوه شي چې غم او خوشحالي يو ظاهري او اعتباري فرق لري يعنې دافرق هم لکه د شپې او دورځې فرق دسترگو اونظر فريب پيدا کړيدی چې د عقل او بصيرت خاوندان پرې نه غوليزي بلکه پانده هم دواړه يوگني .

څوک چې د عقل سترگې لري اود فلسفي شعور خاوند دی، هغه زماني ته په بل شان گوري او د شپو ورځوله سپينو او تورو پر دونه هغه خوابې رنگه زمانه په بل ډول ويني هغه پوهيږي چې د زماني دواړه مخونه يوه شي ته منسوب دي او يو حقيقت دوه رنگه ښيي.

ډيره ښه ده چې عقل او پوهه په موز ډير تسلط نه لري اوموز يې له وهم او خيال نه لرې کړي نه يوگني اوس به شپه او ورځ راباندې يوه وه او خوشحالي به هم راباندې غميدلې وه .

زموږ غمونه او زموږ خوشحالي زموږ په ژوند کښې هغه سوزاوساز پيدا کوي چې بې له هغه د ژوند كيف اوخوندنه پاته کيږي.

غم د خوشحالي ځکلو ذايقه او احساس روزي او خوشحالي لکه د خوږو ميوو خوړاک ترخو مرچوته ضرورت لري.

که په دنيا کښې تر څه شيان نه وي خواږه ډير ژر زړه وهي او

بيخونده کيږي.

www.libtool.com.cn

دژوندانه خوند غم او خوشحالي ته ډير ضرورت لري او په دغه خوند کښې دعواطفو او احساساتو خاوندان ډيره برخه لري هغه ډانده هوبنياران چې په ظواهر ونه غوليزي او دغم او خوشحالي په فرق نه دي قايل له دغه نعمته محروم دي .

که موږ ډير عميق فکرو کړو هماغه شی موږ ډير خوشحالوي چې موزيې ډير خپه کړي يو او ډير ځله هغه شي ته خوشحاليږو چې زمونږم پکښې پټ دی ، ډيره ښه ده چې په جهان کښې دغه راز ژور فکرونه ډير لږ دي او احساسات موږ ته دغه موقع نه راکوي چې دغمونو او خوشحاليو حقيقت ته ډير څيرشو .

ډير خلک دي چې يوه ورځ يې گرانه ښځه مري او دی غمجن کيږي مگر بله ورځ نوی واده کوي اونوي خوشحالي هغه زوږغم بيخي هيروي نودغه دخوشحالي ډولۍ او هغه دغم جنازه يوله بله ډير رپټ لري که هغه غم دغه کاله ته رانشي دغه ښادي هم نشي راتلی .

داوصال په حقيقت کښې دهغه فراق نتيجه ده او په هغه ويرکښې دغه سرور او سرود پټ دی هرڅومره چې دخوشحالي د پسرلي بارانونه زور وروى هغومره يې سيلابونه هم زور وردي ، له دغسې زور وړ وبارانوسره تندر اوبلۍ هم شته لکه چې له ډيرو لويو افتخاراتوسره ډير لوی خطرات ملگري دي .

همدغه وجه ده چې زه له سپکو او کوچنيو غمونوڅخه لوی او ستر غمونه ډير ښه گڼم .

شوپنهاور وايي : داخلاقو دپاره له ترحم نه ښه اساس نشته ،انساني اخلاق بايد په همدغه اساس قايم وي.

دده په نظرکښې اخلاقي عمل هغه دی چې دشخصي گټې، هيڅ اثر پکښې نه وي او محض دبل دخير د پاره وي.

کانت وايي : د انسان هغه عمل اخلاقي ارزښت لري چې خاص دانساني تکليف د پاره وي.

دده په نزد انسانيت يو قانون لري ، چې مخالفت ترينه ښه نه دی او انسان مکلف دی چې له دغه قانون سره سم وچلېږي.

دده په نظر هغه کار چې دقانون د پاره کيږي او هغه کار چې د قانون د پاره نه وي شوی مگرله قانون سره موافق وي يوله بله فرق لري، دی هرنيک اوبه کار اخلاقي عمل نه گڼي دده په فکر اخلاقي عمل هغه دی چې خاص د قانون د پيروي اودانساني تکليف دپرخای کولو د پاره اجرا شوی وي نه دشخصي گټې د پاره.

په همدغه سبب د يوه سودا گر صداقت او راستي چې دتجارتې گټې د پاره وي نيك کار گڼي مگر اخلاقي عمل ورته نه وايي.

همدارنگه هغه څوک چې ډير زړه سواندی وي اوپه همدغه سبب له خلکو سره نيکي او احسان کوي دغه راز نيکي او احسان دکانت په عقیده اخلاقي عمل نه دی وايي که دغه سړی له خلکو نه ډيري جفا-

ګانې وويني زړه به يې سخت شي بيا به له چاسره احسان او نيکي نه کوي مګر هغه څوک چې دخلکو جفا ګانې ويني او محض د تکليف د پاره له خلکو سره ښه کوي دا کار اخلاقي قيمت لري او اخلاقي عمل ورته ويل کېږي.

مترلينک وايي : هغه مينه چې انسان يې له انسان سره لري ، بايد له ډير لوړ او هسک ځای نه اخستل شوې وي ، که يوانسان وګړی شي چې له انسانانو سره عشق ولري او بشر دوستي د عشق له کوره واخلي نه ښايي چې له ترحم نه کارواخلي او مينه يې د مرحمت او مهربانۍ رنګ پيدا کړي.

که څوک چاته د عدالت له مخې څه ور کولی شي دا احسان له لارې دې څه نه ورکوي ، که د چاله لاسه پوره وي چې دانسان احترام وکړي دلجوبيي او تسليي ورکو لوبه حاجت نشته .

دی انسان دپاره له چانه رحم اوشفقت نه غواړي عشق غواړي دا احسان له ورکړې نه د عدالت ورکړه ښه ګڼي اوله نوازش نه يې احترام دانسان د پاره غوره ګڼلی دی. داسې د عشق طرفدار دی، دده په مذهب بايد شاه او مګدايوله بله عشق ولري.

ده ته له شفيق نه رفيق ښه ښکاري اوله هغې مينې نه کرکه کوي چې يومهربان بادارېې له خپل صادق خدمتګار سره لري دغه راز مينه چې د ترحم او شفقت رنګ لري. يوانسان لوی او بل کوچنی ښيي ، پدې مينه کېښې چې هرڅومره مهرباني پرته ده هغومره پکښې د محبوب حقارت هم شته مګر په عشق کېښې کبر او لوبي نه ځائيري او اغاتوب نه مني .

دی انسان ته به ډیر لوی حق او ډیر زیات احترام قایل دی مگر دغه حق ورته په سوال او کډایي داسترحام له لاری نه غواړي، د عدالت په اساس یې غواړي.

که مشر بنه انصاف وکړي خواران او مزدوران په بډایانو باندې ډیر لوی حق لري خودغه حق پټ پاته دی او خلکو هیر کړی دی.

روسو وایي: «هروخت چې تاسې یو اسمان خراش قصروینی، یقین وکړئ چې دیوه ولایت کورونه ددغه قصدبنا د پاره وران شويدي» که چیرې سم اوصحیح حساب مینئ ته راشي ډیر لوی بډایان د ډیروزیاتو خلکو پورې دي او ددوي خیرات په حقیقت کښې ددغه پورنیمگړې ادا ده.

که یوسړی په دغسې احساس خوار او غریب ته څه ورکوي احساس یې ډیر لوړ او عالي دی اوله هغه بل نه چې دا کار خپل رحم او کرم ګڼي عالي همت اولوړ شعور لري.

د چاپوهه چې د عشق په آب وهوا کښې وده وکړي او عواطف او احساسات یې په عقل غالب وي هغه د مترلینک په شان فکر کوي اوله نورو پوهانو نه یې فکر بل رازوي.

بنه اوبد

خدای خبردی چې غل وکړه خوني و، یایې کوم ډیر د شرم کار کړی و، هرڅه چې و، خو خلکو یې مټې تړلې وې او حاکم ته یې راووست. هریوه ویل: دی ډیر بدسړی دی موزدده له لاسه ډیر په عذاب یو، دی باید بندي شي او ډیره سخته سزا وويني.

حاکم هغه بدوگانپه او زندان ته یې ولېزه دهغه خپلوان اخند زاده صاحب ته ورغلل او هغه یې حاکم ته ورووست کله چې حاکم د اخند زاده صاحب له راتگه خبر شو یوه ټوټه مخې ته ورغی ، دهغه لاسونه یې ښکل کړه او په ډیر عزت یې خپل ځای ته راووست .

داخندزاده صاحب له خبرې هیڅوک نشووتلی ، حاکم هم دده امر ته غاړه کښیښوده او بندي یې خوشی کړ .

ماچې دغه حال ولید پدې پوه شوم چې دلته دښواویدو فرق شته ځکه دښه سړي لاسونه ښکلوي او دبد سړي لاسونه تړي ، مگر ټول دښواویدو په فرق یوشان نه دي پوه شوي دهمدې لامله هغه سړی چې دخلکو په نظر کښې بدواخندزاده صاحب ښه وگاڼه اوله بنده یې خلاص کړ .

زما ملگری وویل: دوي دښواویدو په تمیز کښې ډیر غولیدلي دي دوي وایي: زموږ ملک ډیرید سړی دی ځکه چې دغلو ملگری دی او غله په حاکم باندې خوشې کوي مگر همدغه کار چې اخندزاده صاحب وکړ هغه ته بد نه وایي .

هرکله چې خونیان اوداړه ماریندیان شي دده په برکت خوشې کیږي اود گنهگارو شفاعت دده کار دی .

دی یوازې له حاکمانو نه غله نه خلاصوي که شکرانه غټه وه په اخرت کښې یې هم دخلاصولو ذمه کوي او پس له مرگه یې هم ملگری دی . که یو حاکم یوغل دملک په خوله خوشي کړي دا کار دوي ته بد ښکاري مگر که داخندزاده صاحب په سفارش یې پرېزدي نوبیا په ښه سړیتوب اودیندارۍ کښې حسابیږي .

دهرچا بدي که په ډیرو پر دواو رنگونو کښې پټه وه هغه د دوي په نظر

کښې سڼه سپړی دی اوکه چا خپله بدي پتوله یا بې نشوه پتولی دوي ورته
 بد وایي او په بدنامه یې یادوي. www.libtool.com.cn
 دوي هغه غل گڼي چې د سودا گرو قافلې وهي او د بډایانو په کورونو
 داړې غورځوي مگر دهغه چالاسونه او پښې ښکلوي چې په چل او فرب
 د خیراتونو قافلې خپل کاله ته راگرزوي او د مسکینانو حق غصبوي .

پخوانۍ ډيوې

www.libtool.com.cn

په کاله کښې برق لگیده مگر پاس په رف باندې دتوروتپلو مسینه
ډیوه ایښې وه ، په ځنګ کښې یې یوه بله ډیوه هم وه چې یووخت
پکښې شمع بلیده .

هغه خوادخاورینوتیلولاټین ښکاریده او داسې معلومیده چې هرې
ډيوې پخپل وخت کښې داکوررنا کړی اودکاله خلکو یې په رڼا کښې
ډیرې شپې سباکړيدي مگر اوس ترینه څه کارنه اخستل کېږي اود شپې
په کور کښې برقونه بلیږي .

دزمانې داعدات دی چې زاړه شیان له کاره باسي اونوي شیان په کار
اچوي مگر خلک خپل زور حال نه هیروي او زړوشیانوته په جګورفونو
باندې ځای ورکوي .

داعدات بدنه دی چې څوک زاړه خدمتونه هیرنه کړي او
زړوخدمتګارانوته په قدر وگوري مگر کارباید له نووشیانواخستل شي
اوپه کورونوکښې وخت په وخت نوې رڼا ګانې پیدا شي .

انسان په هروخت کښې یوې رڼا ته محتاج دی او دارڼا هرکله خپله
خپره او خپله وضع بدلوي دعالم تغیر چې ددنیا لایتغیر قانون دی
همدغه تقاضا لري چې هرڅه باید یورازاوبل رازشي اویوازې لوی خدای
تل ترتله په یوه حال باقي وي دهمدغه بدلون او تغیرپه وجه دعلم او
پوهې رڼا هم هروخت خپل فانوس بدلوي او دلوبنو په بدلون په لوبنو
کښې پراته شیان هم بل راز کېږي .

هغه رڼا چې دخاورو له تیلو پیدا کېږي هغه نورچې دلمراو

سپوږمۍ له كوره راځي هغه برېښنا چې داوبو له آبشارڅخه حاصلېزي
 دظرف او محل په اعتبار يوله بله بيليزي كه څوك په دغو ظاهري
 صورتونو ونه غوليزي او حقيقت ته ځيرشي نو دشرېمواو پنبې په بوټو
 دغوزانو او زيتونو په ونو كښې يوه رڼا موجوده ده چې په هرراز ډيوه
 كښې بيل كيف پيدا كوي كه څوك هغه تيل چې په ډيوه كښې ويني په
 پنبه كښې ويني يادغه سپوږمۍ برقي په برقي نغريو كښې گوري
 په اوبو كښې وليدې شي هغو ته او راواوبه دومره فرق نلري اودجهان په
 هره ذره كښې يوه رڼا ويني چې دصحرا په كاڼو كښې هم شته هغه نور چې
 كلیم په كوه طور كښې لیده دښونه په هره ونه كښې شته مگر محرمانه
 سترگې غواړي.

كه دانسان تعقل قوي شي او دحواسو له قیده ووزي (كه خه هم
 دبشر اوسنۍ پوهه هماغه رڼا ده چې دحواسو له كړكيور اننوتلې ده) په
 هرشي كښې به يونور گوري او دوجود په نړۍ كښې به دا تور اوسپين
 نه وي اوس موږ دحواسو له تأثير لاندې يو چې په تيلو غوړ لاسونه په
 پندانه وچوو.

كه لوبښي اوظروف زموږ دنظر مانع نشي نوپه هر كور كښې
 ديوې ويالې ياديوې چينې اوبه دي اودټولو مشرب يودی.
 كه موږ دسيند اوويالې ،دكوهي او كاريز، دواورې او باران په
 نومونو اوصورتونوونه غوليزو نوواوره ، زلۍ او باران ديوې كورنۍ خلك
 دي او اوراواوبه هم دومره پردي نه دي.

په حقيقت كښې همدغه خوږوالی دی چې په خټكې هندواڼه ،توت
 انگور ناك او منه كښې يې حلول كړی او په هر محل كښې يې بيل

صورت بیل خوند او بیل نوم پیدا کړی دی.

هغه لوی او واړه خمنه چې دیبلو بیلو او دانو شریتنه او عرقونه پکښې پراته دي ټول یو کیف لري او دکجورو اووریشوپه مینځکښې څه فرق نشته په دغسې کتنه چې سړی له اشکالو او صورتونو نه هغه خواوگوري سړي ته دا معلوميزي چې کورت او شرومبې له یوې غږکې راوتلې دي، او مایعات او جمادات زموز ظاهري حواسو بیل کړي دي.

هغه وخت چې زموز تماس او تعلق له مادیاتو نه قطع شي، او مجردشو بنایي چې دنن ورځې علم او معرفت بل رازشي او دغه رڼا بل شانتنه ووينو، هغه وخت به دنن ورځې دتنو بروسایل لکه ددې کوتې بیکاره ډیوې په کارنه وي او علم و پوهه به په نوروقالبونوکښې ځان څرگند کړي چې اوس یې موز نشو لیدلی.

«اجتماعي نظریات»

انتخاب

ز ماملگری له اجتماعي مسایلو سره ډیره زیاته علاقه لري. کله چې اولس دشوری د پاره وکیلان انتخابوي یاد حکومت مشر خپل وزیران ټاکي دی په انتخاباتو باندې په زړه کېنې سل اعتراضه لري. دده په نزدسم او صحیح انتخاب ډیر مشکل کار دی، او که دغه کار بل څوک کوي دی پکېنې ډیر عیبونه پیدا کولی شي.

دی وایي دگوستاولوبون داخبره رښتیا ده چې په خلکو باندې حکومت کول دومره گران کار نه دی. لکه چې په خلکو کېنې لایق کسان پیژندل او انتخابول مشکل کار دی. ز ماملگری دایوه لویه اشتباه گني چې اجتماعي کارونه داسې کسانوته وسپارل شي چې هغوي په خبرو کېنې ډیر مهارت لري او په خبرو ډیر ښه پوهیږي.

ده د کوم عالم داخبره ډیره خوښه کړیده چې په خبرلوخواو نطقانو کېنې د فکر خاوندان ډیر لږ پیدا کېږي.

دده په نزد هغه څوک چې ډیرې خبرې کولی شي ښه ښه کارونه نشي کولی او ډیر فکر کوونکي هم دکار خلک نه دي.

زه دده داخبره ځکه ښه گنم چې دی پخپله د فکر خاوند دی او په خبرو کېنې هم ډیر ښه دی، هغه څوک چې د ځان په باب کېنې هم له حقه نه تیرېږي او د قضاوت په وخت کېنې په ځان هم حکم کولی شي باید ښه یې وگهو او په قدر ورته وگورو، اوس خو به پوه شوي یاست چې زما ملگری په اجتماعي مسایلو کېنې څومره عمیق فکر لري مگر

زما علاقه له ده سره په فكري او علمي دقت نه ده بنا بلکه دده شعري او ادبي جنبه مې ډيره خوښه ده . www.libtool.com.cn

دی علاوه پدې چې شاعر اولیکونکی دی په شعر او ادب کښې ډیره ښه نقادي هم کولی شي یعنې که هرڅومره ښه شعر بدپه نظر ورغی یادشعر خاوند ښه سپری نه و، دی پکښې داسې باریک عیبونه پیدا کولی شي چې نورې په ذره بین هم نشي لیدی مگر کوم شعر چې دی پخپله انتخاب کړي هغه هم ډیرښه نه وي یایې نورپه ښه والي نشي پوهیدای . گورئ ! زما مقصد دانه دی چې دی ښه شعر او بد شعر نه پیژني بلکه یقین لرم چې ادبي محاسن او معایب ورته ډیرښه معلوم دي .

زما په نظر کښې دی ډیرښه شاعر دی مگر دده له باریک نظر څخه په ډیره کښې یم چې دا خبره یې په مزاج بده ونه لگیزې ځکه چې اناتول فرانس پخپل یوه کتاب کښې لیکلي دي . چې ډیر ښه شاعر هماغه دی چې ډیر خود پرست وي او بې له ځانه بل څوک په نظر کښې نه لري . زما دغه ملگری یوه ورځ د وطن په کاردارانو باندې بحث کاوه ، چې ځینې یې ښه گڼل او ځینې بد .

ما چې دده دغه انتخاب ولید پدې پوه شوم چې دشعر له پیژندلونه دسروپیژندلگران کار دی او داشخاصو په عمل کښې دومره اختلاف نشته لکه چې په نظر کښې شته .

دا کیدی شي چې ډیر خلک په یوه چلم خوله کیږدي مگر فکرونه او نظرونه یو راز نه دي .

دحسن انتخاب ، دشعر انتخاب دشخص انتخاب په هرځای کښې یوه اختلافي مسأله ده چې دهرچادذوق او نظر په لحاظ فرق کوي ، که هر

چيرته لارشي او هرچاته لارشي بويه دېل په انتخاب، اعتراض کوي او دغه شکایت به هرځای موجود وي.

حجازي دايران ډير ښه او مشهور ليکوال ليکي :

زما يوه دوست چې له ډير وښولیکوالو څخه دی دايران په فرهنگستان انتقاد کاوه چې په دغه علمي او ادبي انجمن کېنې ولې ځينې بيسواده اشخاص په عضويت انتخاب شوي دي، او لياقت ته نه دي کتل شوي ؟ مگر څومره چې ده دايران د فرهنگستان اعضاوو ته بدويل هغو مړه يې دفرانسې داکادمی اعضاستايل او دهغوي انتخاب يې ډير صحيح گانه ، خو ورځې وروسته چې زه حجازي دفرانسې د اکادمی له يوه غړي مسيو ماسين بون سره په پاريس کېنې مخامخ شوم نو دا کادمی بحث مينځ ته راغی او هغه په ډير قهر وويل :

«دفرانسې له اکادمی نه خرابه دستگاه بله نشته ، څوورځې پخوا يو تن دکتاېونو ناشر يعنې کتاب فروش چې داکادمی دځينو اعضاو کتابونه دتملق د پاره چاپوي او خرڅوي يې داکادمی غړی شوچې داديباتو په پوله هم نه دی تېر شوی».

دا قصه همدغلته پريزدی ! راشی چې دفرانسې داکادمی انتخابات داناتول فرانس په وخت کېنې وگورو .

دغه لوی او مشهور ليکوال پخپل يوه کتاب کېنې ددووتنو (شاگرد

او استاد) مذاکره داکادمی ديوه غړي په باب داسې ليکي :

شاگرد: مسيو.... داکادمی په عضويت انتخاب شو او

دانتخاب زه ډير بدگم . دا سړی دمعاشرت په اداهو ډير ښه پوهيزي اوله

هرحزب سره تلک راتلک لري سربيره پدې يوې لوړې کورنۍ ته هم منسوب

دی اووراره یې دکلیسا واکداردی ، دی پخپله هم ډیر څه لري اوپه کاله کښی یې ډیرښه شراب پیدا کيږي مگر دوق اوهرته لري اودلوپې قريحي خاوند نه دی ځکه راته دغه انتخاب ډیر ناوړه معلوميزي اوپه بد نظر ورته گورم .

استاد : ناوړه انتخاب ته هيڅکله بدمه وايه اوپدې پوه شه چې په کارونو کښې دتصادف او اتفاق برخه ډیره زیاته ده هغه کارچې تاسوته مسخره معلوميزي په حقيقت کښې يو انتقام دی چې تقدير يې دتفريح د پاره د عقل او تدبير له خاوندانو څخه اخلي .

تاته دی دامعلومه وي چې په دغسې انجمنونو کښې دهوس او تفنن د پاره هم ځای پرېښودل په کاردی .

دقريحي او نبوغ خاوندان غالباًد معاشرت او گذران خلق نه وي ، که يوه جامعه سل په سلو کښې عقلي او منطقي وي سل په سلو کښې به د تحمل وړنه وي او دعدالت له ساره فشار لاندې به هرڅه ساره وي .

کوم انجمن چې يوازې له لویو او فوق العاده اشخاصو جوړ شوی وي ډیر لږ خلک به ورسره علاقه ولري .

ډیره ښه ده چې ټيټ او حقير اشخاص له دوي سره گډ شي او دتفريح باعث وگرځي ، په دغه صورت کښې به ټيټ کسان له لوړوکسانونه علمي اومعنوي استفاده کوي اولويان به هم چې خپله مقايسه له دوي سره په نظرکښې نيسي خوند اخلي ، دا کاردد واپو په گټه دی او اکادمي په دغه ډول دخپلو مهمو غړواهميت نوروته ورکولی شي څنگه چې دلمر او ستورو کرې ځينې ذاتي او ځينې اکتسابي ځلښت لري داکادمي اعضاهم بايد دغه رازوي چې دځينو رڼا ځينو نوروته انتقال او

سرايت وکړي.

www.libtool.com.cn

دغه راز ناوړه انتخابات ددغه انجمن دحيات اوبقا د پاره ډير ضرور معلوميزي او ډيره بڼه ده چې اکادمي دخپلو غړوپه انتخاب کښې اشتباه وکړي ياد تصادف له تأثير لاندې راشي او دغه راز خلک هم انتخاب کړي. که ناوړه اشخاص هيڅکله د اکادمي په غړيتوب نه انتخابيدلی نوهغو کسانوته به ډير لوی توهين او تحقير متوجه و ، چې اکادمي نه قبولولی موز بايد دغه راز ظاهري اشتباهات حقيقي هوښياري وکړو او په نفرت ورته ونه گورو .

د عقل برخه په ژوندانه کېښې

پاک خدای (ج) چې ژوند پیدا کړ غرایزېې هم ورسره پیدا کړه چې ژوند وساتي اود حیات شمع مړه کیدو ته پرې نږدې.

همدغه غرایزې چې د هوا مرغان او د زمکې ځناورېې د زېږولو اونسمل ساتلو کار ته داسې متوجه کړي چې هیڅ غفلت پکېښې نه ځایېزي، د همدې لامله د هوا مرغان هر کال نوي کورونه جوړوي اونوې هکې پکېښې ږدي، له هکيونه بچي را ایستل او بچيوته دانه په خوله کېښې راولړ د غریزې کاردی.

یو کوچنی ماشوم چې په لومړۍ ورځ د مور په تې باندې خوله ږدي او روي یې له غریزې بل لارښوونکې نه لري.

هغه پاملرنه چې یوه چرکه یې دخپلو بچیو په نسبت لري ، کوم تعلیمي کار نه دی بلکه د غریزې او فطرت په تقاضا اجرا کېزي ، کومه شهواني قوه چې تر اوسه یې یوډبل په نسبت لري د غریزې غوښتنه ده چې د ژوند ساتلو او دنسل د بقا دپاره په انسان او حیوان کېښې وجود لري یعنې د ژوندانه ساتنه او دنوع پایښت د غرایز ووظیفه ده ، هرکله چې غرایزه حیوان کېښې ډیر قوي دي او په انسان کېښې ضعیف غوندې دي نو انسان ته عقل هم ورکړشو چې د ژوند په کار کېښې له غرایزوسره مرسته وکړي او د غریزې په خوښه استعمال شي یعنې عقل یوه آله ده چې غریزه یې استعمالوي نو عقل باید د ژوندانه دوسایلو برابرولو په کار کېښې صرف شي اود ژوند اسباب برابر کړي نه دا

چې د حقایقو او پتواسرارود کشفو لو کارترینه واخلو او بیخایه یې استعمال کړو د عقل اصلي کار همدغه دی چې له مادې سره تعلق پیدا کړي او په موادو کې یې تصرف وکړي .

طبیعی او ریاضي علوم د امداد پوره بڼه ثابتوي چې د عقل کار له جسم او مادې سره دی چې باید ابعادو پیژني او کمیت ته متوجه شي ځکه چې د کیفیت پیژندنه د عقل کار نه دی او عقل د دغه مقصد د پاره نه دی پیدا شوی همدغه سبب دی چې انسان یاله کیفیت نه بیخي غافل دی یا کیفیت ته هم د کمیت په نظر ګوري، مثلاً زمانه په اصل کې کیفیت دی او د کیف له مقولې لاندې راځي مګر انسان د کیفیت د کمیت له مقولې لاندې راووست او د ځمکې حرکت دستور و حرکت او نور حرکتونه یې زمانه وبلله . هیأت ، نجوم ، ریاضیات په همدغه مفیده اشتباه بنا شوه او د دغې لویې غلطۍ په وسیله لوی لوی مقصدونه حاصل شوه .

که انسان بڼه غور وکړي پوهیږي چې عقل انسان ته د دې د پاره ورکړ شوی دی چې د آلاتو او مصنوعاتو په جوړولو کې ترینه کار واخستل شي او یوڅه جوړ کړي نه دا چې په څه پوه شي او د کمیت ادراک وکړي .

د غرب پوهان په دغه راز بڼه پوهیدلي دي ځکه یې د ژوند بڼه کولو په کار کې یې له عقل او پوهې نه ډیر کار اخستی دی او زموږ پوهان په نورو تصوراتو کې یې غرق دي .

موږ باید د جوړولو او پوهیدلو په فرق قایل شو .

جوړول اسانه کاردی مګر پوهیدل ګران کاردی .

د شاتومچي غسل جوړوي مګر په حقیقت یې نه پوهیږي .

موز ژوند کووود ژوند وسایل برابر وو مگر د ژوندانه په حقیقت نه

www.libtool.com.cn

یوپوه شوي .

ډاکتران او طبیبان د ژوند په خدمت تر ډیره حده موفق شوي دي او د زړه حال د سبز و حال ورته معلوم دی مگر ژوند نه پیژني اوله روح نه ناخبره دي .

د انسان ډیره لویه اومه مهمه وظیفه د ژوندانه ساتنه اوروزنه ده عقل او فکر علم او فن د همدغه مقصد د پاره دی چې د ژوندانه اسباب او وسایل برابر کړي او په همدغه لاره کښې ترینه کار واخستل شي .

حسابي خبرې

استاذ ویل : تاسې باید هروخت له ځان سره حساب وکړئ او حسابي

خلک اوسئ !

دده یو حسابي درس داؤ : که یو عدد له بل سره داسې یوځای کړو چې

یو پاس اوبل لاندې وي لکه : ۲ نوترینه ۴ جوړ یزي او د دواړو وجود

هم پخپل حال نه پاته کیزي .

که دواړه څنګ په څنګ یوځای کړو لکه : ۲۲ نودوه ویش ورنه

جوړ یزي اودوه شل کیزي ، د دواړو عددونو شکلونه او صورتونه هم پخپل

حال پاته کیزي ځکه چې دلته دملګرتیا او ورور ولی رازیت دی او په

هغه بل صورت کښې تفوق ، تسلط اومحوه کول معلوم یزي .

ده ویل : که دوه مساوي عددونه لکه : (۱-۱) (۲-۲) (۳-۳)

هر یو له بل نه وړاندې یاوروسته کړو نتیجه یې یوه ده مګر په دود

متفاوتو عددونو کښې تقديم او تاخير ډير زيات فرق راولي او په مقدار کښې ډير تفاوت راځي.

که موزيو اونه يوځای کوو او داسې يې لیکو (۱۹) نونس کيزي مگر شل کيزي نه .

که همدغه دوه عددونه داسې وليکو (۹۱) خبره سلوته نزدې کيزي او ډير زياتوالی پکښې راځي.

«خه ليکل يالیک پوهه»

شعراو فلسفه

ورېځې پورته په هوا کښې دي ځاگانې ښکته په زمکه کښې .
هغه خه چه په هسکو وريځو کښې شته په ژورو ځاگانو کښې هم شته .

په دغو او بوياندي هم هماغه تنده ماتيزي .
دلورځيال اود ژور فکر نتيجه يوه ده .
ته يا خپل نظر ډير لوړ کړه يا خپل گريوان کښې ډير سر ښکته کړه .
د شاعر او فيلسوف فرق همدغه دی .
زه شعراو فلسفه دغه شان گڼم .

«لوړخيالونه او ژور فکرونه»

ولاړې اوپه

له ښاره ووتم ، سمنه او وداني مې پرېښوده ، دلور و غرونو سرته و ختم
له هغه ځايه ستا سې لوړې مانۍ ډيرې ټيټې ښکاري دې اوپدې پوه
شوم چه موز په ډير ټيټ محيط او ټيټه هوا کښې ژوند کوو .

دغره له سره ډیر لرې ځایونه لیدل کیږي اونظر ډیر لرې څارکوي ځکه ماهم
دزمان اومکان په لرې گوټ کېږي هغه څه لیده چه دکوراوکلي
خلکونشو لیدلی همدغه وخت زه وپوهیدم چه فرعون اوقارون په
کلواوښارونوکښې پیدا کیږي مگرخدایي تجلي په غرونو کېږي ځان
ښيي او کلیم له کوه طورنه الهام اخلي .

دلر لومړی رڼا دغروپه څوکو پریوزي اووروستی وداع هم دغروله
څوکوسره کوي .

ښانه په غرونوکښې وي اوقصابان په ښارونوکښې .
دبودا او زردشت ښې ښاني په غرونوکښې دي اودفرهاددعشق
داستان دغره ازانگه ده .

دغرونو او به ډیرې پاکې او ډیرې رڼې دي ، دغرونو هواډیره صافه
اوبې دوړو ده . تاسې غرونوته یوازې دکمیت په لحاظ مه گورئ ،
دکیفیت په لحاظ هم هلته ډیرڅه شته چې په سمه کېږي نشته .
که په غرونوکښې قیمتي لعلونه شته نو دغرونوښکلې او ښایسته
منظرې هم په ښارونوکښې نه پیدا کیږي .

زه غرونوته دندارواو تماشودپاره تللی وم ، او دولاړو او بوسیل مې
کاوه ماته چاويلي وو، چې هلته یو ډیر لوی ډنډی چې پخوا به پکښې
ښاپیړیو لمبل او ملوک به له بدرۍ سره همدغلته کتل .

زه لاړم او ده ډنډی ولید دډنډپه غاړه ډیرساعت کښیناستم او
ترډیره وخته له فکر او خیال سره مشغول وم .

دغه لوی ډنډ دصبر او سکون په مقام کېږي څه شور او فریاد نه
کاوه دحال په ژبه یې خپل عمیق احساسات داسې ښکاره کول:

زه د لویو غرونو په ډیره لویه کنده کښې ایساریم او دولاړو اوبو په نامه یادېزم ، زمالیدوته خلك راځي او زما مهیبه منظره وینی هیڅ لامبوزن داجرات نه کوي چې زما په سر راودانگي او زما مخ په خپروووهي ، په ما باندې دچا بېرې نه گرځي زما کبان څوک نشي نیولی ، دهیچا جال په ما باندې نه دی لویدلی ، زه دهیچا په واک او اختیار کښې نه یم مگر په عین حال کښې بې واکه او بې اختیاره یم ، زما په پښو کښې لکه غرونه لوی لوی ځنځیرونه پراته دي او زه یې ځای په ځای درولی یم.

هغه ازادي چې له مستو سیندونو او زور ورو سیلابونوسره شته له ماسره نشته .

زه عمق لرم شور او مستي ، موج او حرکت نه لرم .
زه ډیر خلك غرقولی شم مگر ځان له قیده نشم خلاصولی .
زما قوت او طاقت ایساردی ، ماځانته دیوی چینې اوبه لښتي قدرته مجرا پیدا نکړه او ددغو ماشومانو ازادي هم زما په برخه ونه رسیده ، زه ډیر لوی قوت یم مگر ازادنه یم ایساریم ځکه هیڅ نشم کولی اوهیڅ رانه جوړنښه .

زما عمر عبث تیرېزي نه رانه برق اویرښنا پیدا شوه نه سمسورباغونه نه مې جهان ولیده اونه جهان ولیدم ، زه ښارونو او ودانۍ ته ښکته نشوم ، ماخپل موج او حرکت ونه لیده او دشور او مستۍ په کیف ونه پوهیدم . زه دځان غوندې نورو ډنډونوسره یوځای کیدی نشم مگر دکابل سیند دکونړله سیندسره یوځای کیزي او دواړه له اباسین سره خپل موجونه خپل شوراو خپله مستي یوځای کوي .

قيداو اسارت عزيزان له عزيزانونه لرې ساتي ځكه ديوه كوهي اوبه له بل سره نشي گډيدلى اوبو ډنډېل ډنډ ته لاره نه لري مگر داسمان وريځې يوله بله كې بزي اوديوه باغ مرغۍ بل باغ ته ځي .

زما طبيعي ميل دانه دى چې ځاى په ځاى غلى ولاړيم او هيڅ حركت نه كوم زه دسيلابي حركت او طوفاني قوت غوښتونكى يم. زه بايد دغه سكندري سد مات كړم او ځانته لاره پيدا كړم ، كه زه له دغه قيده خلاص شم ، زماله طوفانه به خلك وويريزي او زماله فيضه به ملكونه ابادشي.

زه به بحر او درياب ته لاره پيدا كړم او هلته به بې برخې نه يم زما په زړه كېنې ډير څه شته مگر د شواوغواغايه نشته.

ته زما د حال په ژبه پوه شه اوزما په حال كېنې عميق فركو كړه . هغه وخت چې زه د ډنډ په غاړه ناست وم لكه صاحب حال په بل حال كېنې وم اود خيال پروازونه ډير اوچت وو.

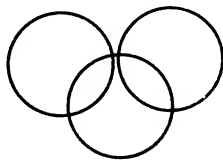
په دغه وخت كېنې زه له لوړو خيالونو او ژورو فكونو سره اشناوم او ډير لرې به مې كتل .

همدغه وخت ماته د پسرلي زورور بارانونه رايادشوه چې له دې لوړو غرونو په ډير شوراو زوزمخ بڼكته روان ؤ او هيچا يې مخه نشوه نيولى ، دهغه سيلاب تعلق داسمان له وريځو او اسماني بريښنا گانو سره ؤ ځكه يې ډيرې زمكې لاندې كړې اوله هره قيده ازاد ؤ .

دا ډنډله له تپت او ژور محيط سره علاقه لري ځكه ځاى په ځاى ولاړ دى او عمري قيد تير وي هغو كسانو چې د پوهې او هوښيارۍ عمق ته پريوتى ياست او په اسفل السافلين كېنې ژوند كوي پدې پوه شى .

چې دغه رازلوی ډنډونه دهغه شبنم مقام او منزلت نشي پيدا کولی چې د شپې د گل په نازکوپاڼو پريوزي اسسجو د لاله وړانگو او حرارت سره اسمان ته خيژي .

هغه اوبه چې دنورو ځاگانو په تل او تورتم کښې دي پدې نشي پوهيدی چې دپسرلي بارانونه او سيلابونه څنگه دي اوڅه کوي؟
دغه راز لورمضمون دغسې ټيټوته نشوويلی اود ژورو ځاگانو په اوبو کښې د دنيا زور وريادونه هم موج او حرکت نشي پيدا کولی.

الف

د کابل د سیند په غاړه په کوزلي لعمان کښې د عزیز خان په کڅ کښې
یو ورکوټی کلی دی، خواوشایې شنه کښتوته او د سیند شولگری دي .
لږڅه لرې د لویو غرونو په واورو پټې څوکې ښکاري.

دلته دوه مست رودونه بهیزي، یوې خواته د کونړ ښکلی دره ده چې
د کونړ سیند ترې په نخانڅا را اوجي.

د شرقي افغانستان په دې ښکلو درو کښې ځای په ځای د سیدانو درنې
کورنۍ اوسي، پښتانه دوي ته په درنه سترګه کوي او پاچایي بولي
نکه په پیري کښې چې په دې درو کښې ښکلي

غوربېزي د دغو پاچهانو په درنو کورونو کښې هم کله کله ډیر د پوهې
خاوندان او شاعران او پوهان او سیاست وال پیدا کېږي سید جمال الدین
افغاني هم د دغو کونړي پاچهانو څخه و.

ښایي چې څلوېښت یا پنځوس کاله دمخه د عزیز خان په کڅ کښې
دیوه پاچا په واره کهول کښې یو ښکلی گل زرغون شو هغه یې «گل
پاچا» وباله .

دا گل د فطرت په لمن کښې لوی شو، د طبیعت روزنه او پالنه یې ولیده
او لکه د کابل د سیند د غاړې خاتول د لغمان او بواو هوالوی که هغه وخت
مدرسه یا مکتب نه و چې دا گل پاچا سبق پکښې ولولي خونکه د پښتنو
نور و ماشومانو د یواځې د فطرت نه درس واخیست او اسمان او ځمکې ته
دومره څیر شو چې د فطرت اسرار یې پخپل ژور کاته لڅ کړه او هغه څه یې
زده کړه چې بل چاپه مدرسو او پوهنتونو کښې نه وو زده کړي.

پخوانويوه خبره کړې ده چې ډیره پخه ده (الاسماء تنزل من السماء) یعنې نومونه له اسمانه راښکته کيږي (ایښودل کيږي).

دادلغمان د ورشوینکلی گل د پښتو ادب په گلستان کښی ډیر په ښکلا وغوړېداو په «الفت» مشهور شو، چې اوس یې موز «گل پاچا الفت» بولو دادالغت نوم هم له ده سره ډیر وړدی ځکه چې زده یې له الفت ډک دی.

الفت د پښتو ادب یو ځلاند ستوری دی که د پښتو ادب نن ورځ یو بهترین لیکوال اوشاعر لري نو هغه به الفت وي.

الفت ډیر کتابونه لیکلي، کله د کابل او د مشرقي اتحاد مدیر و کله په شوری کښی و. او اوس د کابل د پښتو ټولنې مشردی خوموز د الفت شخصیت په نورو صفاتو پېژنو، دی ډیر دقیق اوستړه ورفنان او صنعت کاردی د الفت هنر په پښتو نثر او نظم کښې ښه ښکار او ځانته یو خاص طرز لري، د الفت نثر هم شعردی او نظم یې هم شعردی.

کوم وخت چې په نثر څه لیکي نو د فطرت ډیر نازک او واړه دقایق ویني او څرگندوي یې، د انسان د اجتماعي ژوند ډیرې ښیگرې په داسې ژبه بیا-نري چې ویونکي دده استدلال په ښه ډول قانع کوي.

د الفت په نثر او نظم کښې کوم فلسفي یا تاریخي استدلال نشته مگر د فطرت له هره گوته داسې دلایل او براهین راوباسي چې تر هر څه منطقي استدلال ښه او ټینګ وي.

دده هنرمند دادی چې ځانته خاصه د استدلال لاره لري او د ژوندانه عادي وقایع هره یوه دده لپاره د شعریو په بهترینه موضوع وي.

کله کله د الفت نثر تر نظم خوزوي. خلک وايي چې نظم پېودل دي

اويوناظم مرغلرې پيوى مگر زه وينم چې الفت په نثر كښې هم بلاکوي اوکله کله الفاظ هسې سره پيودی چې ترهرنگه نظم ښه ښکاري او غوره وي.

دهنرم (فنکار) مهارت او کمال دادی چې عادي شي ته ښکلی رنګ ورکولی شي همدغه گټې اوختې دي چې يومعمار ترې «تاج محل» هم جوړوي او دپښتنو غونډې څه حجره هم .

دغه رنگونه او غوړدی چې يونالایق نقاش پرې هره تخته او دهرې ټانکې په اړخ یوناوړه منظره نقش کوي مگر کله چې دماهر اویاهرنقاش په قلم کارشي نویوه ټوټه یې په زرو قیمت لري.

دالفاظ او کلمات دشاعر اولیکوال مصالح دي که الفت هغه سره اودی او ترتیب ورکئی دپښتو ادب یو(شهکار) به وي که دبل چاپه قلم ولیکل شي نوهغه به یوعام نثر یانظم وي.

دالفت په فن باندی څه لیکل هم آسان کارنه دي خولنډه داچې الفت یوماهر اوسترگه ورهنمن (آرټسټ) دی چې دده په هنرکښې دادرې غټې ښیگرې وينم :

(جمال) چې دالفاظواو کلماتو غوره کول (انتخاب) اویا دهغو اوډنه ترتیب اویودنه (نظم) یې غټې نښانې دي.

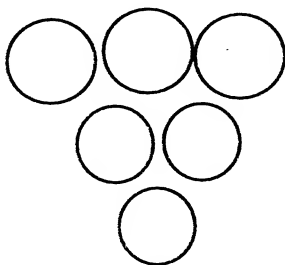
دويم : برهان او استدلال که دفطرت له هره مظهره څخه دي یومنلی دلیل جوړولی شي او دده په نظر کښې ددنیا ټول مظاهر داستدلال لپاره څرگندې نښې دي.

دریم :انتقاد دده دهنرغټه ښیگره ده ، دی دمظلوموخواخوږی دی .
داجتماعي ظلمونوسخت دښمن دی پخپل لیک کښې که منظوم وي

که منشور اولسي تجاوزاتوته گوته نيسي اودده قلم په دې خواکښې ډير
www.libtool.com.cn
 تېره دی.

دظالمانواسرارلخوي او دمظلومواولخو لغړوپه کوټوورننوخې . ددوي
 د فلاکت او بدبختۍ حال گوري او هغه داوولس دعبرت دپاره په داسې ژبه
 بيانوي که دچازره ډيرکلک هم وي بيا به هم اغيزه پرې وکړي. دالفت هيڅ
 منظوم يامنشورليک نشته چې له دغو ښيگړوځنې تش وي ځکه نن
 دپښتو ليکوالو په ډله کېنې «الفت» دټولومخکښې و دريزي اودده
 ليکونه دپښتو ادب شمله گڼلې شي.

محل
 (ارواښاد علامه عبدالحی حبیبی)

تکثیر از:

M.M. AFGHANISTAN
P.O.BOX 3373
Arlington, VA. 22203
U.S.A.

سازمان مهاجرین مسلمان افغانستان به هیچ کدام
از تشکیلات مشخص وابسته نبوده بلکه در خدمت
تمام مردم مجاهد افغانستان میباشد.